

டி, 1988

ஸப்தகர்

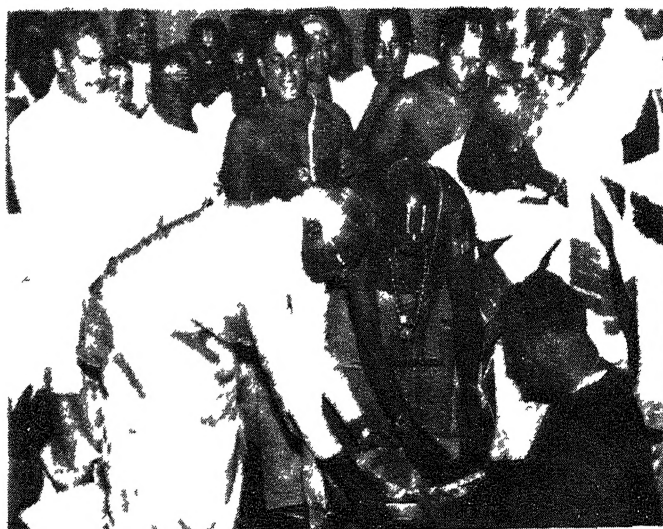
விலை ரூ. 1/-

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தான சமய மாத இதழ்

1

2

3

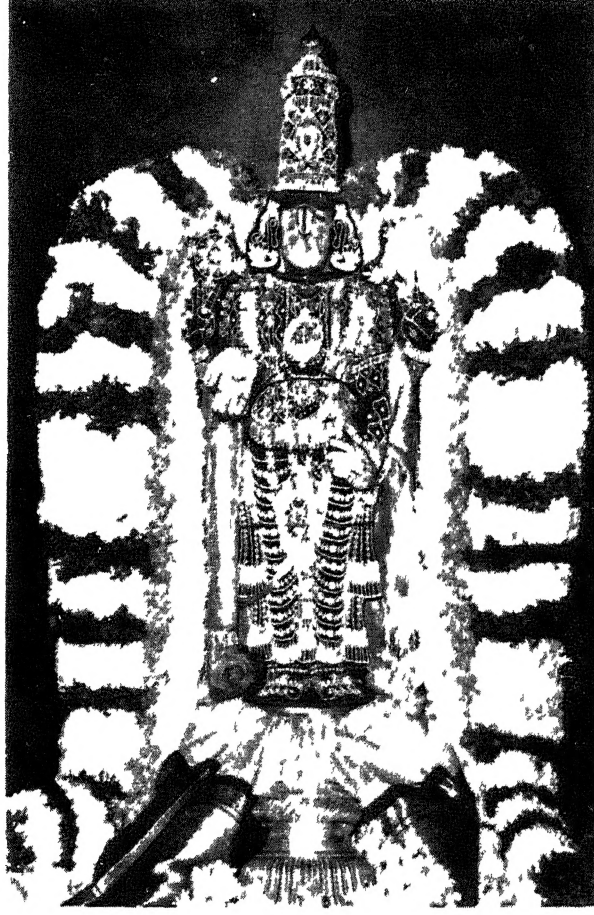
4

5

6

புறமறக்கடடிக்கொண்டு இருவலவினையார்குமைகம
முறைமுறையாககைபுகலொழியக கண்டு கொண்டொழிந்தேன
நீறமுறைநாலதடந்தோள செய்வாயசெய்தாமரைக்கண்
அறமுயலாழியங்கைக கருமேனியமமான தனனையே

புண்ய பாங்குளென்று இருவகைப்பட்ட பிரபல கருமங்கள் புச்சம தோன
ரூதபடி ஒன்றொடொன்று பிசிறிக்கொண்டு நலிவதற்கு இடமான சரீரத
திலே தோள மாறுங் கண்கிலே புகுவது தவிருமபடியாக அழகு பொருந
தியவிசாலமான நான்குததிருத்தோளகளையும் சிவந்த திருப்பவளதையும்
சொந்தாமரைக கண்களையும் ரக்ஷணமாகிய தருமத்திலே ஊககமுடைய
திருவாழியினாலே அழகுபெற்ற திருக்கைகளையும் உடைய கரிய திருமேனி
யை யுடையவனுன எம்பெருமானே ஸேவிதது அநுபவிதது விட்டேன.

நம்மாழ்வார்

அக்டோபர்

1988

ஸப்தகர்

தனிப்பிரதி ரூ 1

மலா 19

வருடச் சந்தா ரூ 12

இதழ் 5

உள்ளுறை

பக்கம்

பகவத விஷயம்	8
சரஸ்வதி	9
தூக்கை வழிபாடு	11
திருவேங்கடச சிறப்பு	13
திருவுள்ளக கருத்தறிந்த தெய்வ மனனம்	17
ஸாப விநாயகர்	21
திருமலையும் தமிழ் மன்னர்களும்	29
ஒன்பான் இருளும் ஒளியும்	35
தென்னாடும் கண்ணபிரானும்	37
கண்ணனும் காணனும்	47
நமக்குள் பஞ்ச பூதங்கள்	

ஆடம்பரப் படைப்புகள்

முன்னுரை :	பிரமமோதசுபதின் போது காளிங்க மாததன் அலங்காரம்
2 ம பக்கம்	திருமலை பிரமமோதசுபதின் போது ஆந்திர முதலா பங்கேற்ற பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள்
3 ம பக்கம்	அபலாய குண்டடா கோயிலின் தி தி தே தன் பொறுப்பில் ஏற்றுக்கொண்டபோது பிரமமோதசுபதின் போது இரவில் திருமலை கோயில்

சுருபாச்சார்யர்

அச்சுடுபார்

திரு சிவச் செவ்வப்பிராஜா
IAS

திரு எம் விஜயகுமார் ரெட்டி,
மேலாளர்,

செயலாடகித் தலைவர்,
தி தி தேவஸ்தானம், திருப்பதி

தி தி தேவஸ்தான அச்சகம்,
திருப்பதி

ஆசிரியர்

பிரதிபதி

திரு கே சுப்பிராய், எம் ஏ

EDITOR,

"Sapthagiri"

துணையாசிரியர்

T T Devasthanam

திரு என் எஸ் ராமலித்தி எம் ஏ

PIRUPATI

Sasi

உங்களுடன்

பரந்த உலகத்தில் விரிந்துள்ள கண்ணுக்குத் தெரியாத காற்றின் எடையைக்கூட கண்டுபிடித்த மனிதனால், அவனுக்குள்ளேயே உறைந்திருக்கும் உயிரின் தோற்றத்தையோ, உருவத்தையோ அதன் எடையையோ கண்டுபிடித்த தானிலே அது எங்கிருந்து இவ்வுலகுகளுள் வந்தது? பின் உடலைவிட்டு எங்குப் போகின்றது? எனபது அவனுக்குப் புரியாத புதிர்! ஏதோ ஒன்று அவ்வுயிரினைத் தோற்றுவிக்கின்றது, பின்னா அதன் இயக்குகின்றது? அது என்ன? அது யார்? அதனைத்தான் இயற்கை என்றும் இறைச சக்தி என்றும் கூறி, கண்ணுக்குத் தெரியாத அதனை நமக்கு வழிகாட்ட வழிபடுகின்றோம்

உயிரினைத் தோற்றுவித்து, வளர்த்து அழித்து இவ்வுலகத்தை இயக்கி வரும் அப்பெரும் சக்தியினை நம் மனோ முப்பெருந்தெய்வங்களாக பிரம்மனென்றும்-மாலவனென்றும்-சிவனென்றும்-அழைத்து மனித குலம் உய்யவும் பிறவி எனும் பெருங்கடலைக் கடக்கவும் வழிதேடினா இம்முப்பெரும் தெய்வங்களும் செயல்புரிந்திடவே-அவர்களுக்குத் துணை புரிந்திடவே முப்பெரும் சக்திகள் அவர்கள் பின் இருந்து மூவரும் ஏற்றம் பெற்றிடவே விளங்கினர் அம்முப்பெரும் சக்திகுப் பெண்மை உருவம் தந்து பெண்மைக்கு ஏற்றம் தந்து, அதன் பெருமையினைக் கூறாமல் கூறியது நமது இந்த சமயம்

பிரம்மன் தன் சக்தியினை தன் நாவிலேற்றியும் பாகுடல் நாயகன் தன் சக்தியினைத் தன் மார்பில் ஏற்றியும், நீலகண்டத்தான தன் சக்திக்குத் தன் மறுபாதியையே அளித்தும் தங்களைப் பெருமைப்படுத்திக் கொண்டனா இம்முப் பெரும் கடவுள்களிடையேயும் வேற்றுமை கறபித்து அவரவர்களுக்கென்று தனித்தனியான வழிபாடு நாட்களையும், முறைகளையும் கடைபிடித்துவரும் நாம் அவர்களை இயக்கும் அவ்வவ் சக்திகளை ஒன்றாகவே கண்டுணர்ந்து ஆதிசக்தியாக-பராசக்தியாக வேத காலந்தொட்டு வழிபட்டு வருவது அச்சக்தியின் பெருமையினை உணர்த்தும்

சக்தியினிற் சிவஞருக்கோ, திருவின்றி மாலுசகோ பெருமையோ வலிமைப்போ இல்லை எனும்படி கருணைக்கும், எளிமைக்கும், வீரத்திற்கும் சக்தியின் இன்றியமையாமை உணரப்படாது இதற்கு பெருமைமிகு சக்தியின் பெருமை மேலும் உணரமுடியு முப்பெருந்தெய்வங்களை ஒன்றாக வழிபடும் சூழநிலை இல்லாத நிலையில் அவர்களுடைய சக்திகளை ஒருங்கே, ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் வழிபடும் வழக்கத்தினை நமது சமயம் நமக்கு ஏற்படுத்தித் தந்துள்ளது அதுவே பெண்மையின் பெருமை பேசும் சக்தியின் அருளைத் தந்திடும் நவராதிரி எனும் தேசிய விழாவாகும்

சக்தியெனும் இததேவி வழிபாடு ரிகவேத காலந்தொட்டே அதிதி, திதி சசி, உஷா பாரதி மஹி, சரஸ்வதி எனும் பல பெயர்களில் இருந்து வந்துள்ளது நதிகளையும் சக்தி உருவில் வழிபட்டனா நமது ஆனந்தோ 'யாதேவி ஸாவ பூதேஷு' என்று கூறியவாறு தேவி எனும் மகாசக்தியானவள் ஞானம் வீரம் மற்றும் ஜீவனாக எல்லா உயிர்களுள்ளும் இருக்கின்றாள் ஸாவ தேவதா ஸ்வரூபமாகவும் இந்த அண்டத்தின் சூன்ய மற்றும் அஞ்ஞய சக்திகளான பிரம்ம ஸ்வரூபினியாகவும் விளங்கும் அப்பரமேஸ்வரியானவள் சதவ ரஜஸ் தாமச குணங்களைக் கொண்டு விளங்கும் ஆக்கல் காததல் அழித்தல் எனும் முப்பெரும் தொழில்களுக்குப்பின் இருந்து கொண்டு சரஸ்வதி-லக்ஷ்மி காளி எனும் பெயர்களில் ஞான, கரிபா இச்சா ரூபங்களில் சச்சிதானந்த ஸ்வரூபினியாகவும் திகழும் அப்பரா சக்தியின் வழிபாடு இன, இட, மொழி வேறுபாடுகளைக் கடந்து இந்தியரின் வாழ்க்கையில் இரண்டறக் கலந்த ஒன்றாகும் யாதுமாகி நின்றவள், எங்கும் நிறைந்தவள்" என்று பாரதி பணிந்தேந்திய வகையில் இந்த உலகத்தின் ஆனந்தமாகவும், அனந்தமாகவும் இருந்து, ஷடவித ஐஸ்வரியங்களையும் வழங்கும் அம்மகா சக்தி அறிவு செல்வம் ஆற்றல் ஆகியவற்றின் தலைவியாக சமஷ்டி ரூபினியாக விளங்கும் அவள் இவ்வொன்பது நாட்களினபோது பல உருவங்களில் பல பெயர்களில் வழிபடப்படுகின்றாள்

ஸ்ருஷ்டி ஆதயேவ தாது" என்று பெண் என்பவளே இயற்கையின் முதல் படைப்பு என்று காளிதாஸன் கூறுவதிலிருந்து அவள் பெருமை முதன்மை தெளியப்படுகிறது இதற்கு ஆற்றல்மிகு அவ்ஆதிசக்தியினையே கலை மகளாக, ஞான வடிவாக இந்நவராதிரியின் இறுதி மூன்று நாட்களினபோது புகழ்ந்தேத்தப்படுகின்றாள்

வீரத்தின் வெற்றிக்ரம் செல்வத்தின் சிறப்பிற்கும் துணை போவது கற்ற கல்வியேயாகும் மனிதனின் ஆற்றலை அழகுப்படுத்துவதிலும் செல்வத்தை மிகுதிப்படுத்துவதிலும் கல்வி பெரிதும் இடம் பெறுகின்றது இப்பர சக்திகளுக்கு முதல் வித்திடுவது கற்ற கல்வியும், அதனால் கொண்ட ஞானமேயாம் கற்ற கல்வியின் பயன் பரஞானத் தெளிவேயாம் மொழி ஒன்றுதான் மனிதனை மிருகத்தினின்று வேறுபடுத்துகிறது அம்மொழி வழங்கும் கல்வியை ஒருவன் தன் வாழ்நாளில் பெறத் தவறினால், நாளும் பிரச்சனைகளில் உழன்று வரும் இவ்வாழ்க்கை எனும் கடலிலிருந்து அவன் கரையேறுவது என்பது பாடுவனத்தில் தவழ்ந்து போவதற்கு ஒப்பாகும்

கற்ற கல்வி வெறும் உலகாயுத நன்மைகளைப் பெறுவதற்காக மட்டுமன்றி-வாழ்க்கையினை வளம்படுத்த மட்டு மன்றி-நம்மைப் படைத்திட்ட அப்பரம்பொருளை அம்மூல சக்தியினை ஆற்றலை உணர்ந்து உயாகதி பெற்றிட அக் இருள் அகன்று அவ்ஆனமிக் ஒளியினை ஞான விளக்கினைக் கண்டு களித்திடவும் வழி வகுத்திட வேண்டும் ஆணவம் கனம்ம, மாயை எனும் மூடமலங்களைக் களைந்து, நல்லோர், அறவோர் துணையுடன்-அம்மூல பிரகிருதியான லோக நாயகியின் அருள் பெற்றிட நமக்குத் தேவை ஞானம் எனும் பேரறிவு அவ்ஆனம் அறிவினைப் பெற்றிட நமக்குத் தேவை மனிதனுக்குரிய நற்பண்புகள், இறைமைப் பண்புகள் இவை யாவும் கல்வி எனும் செல்வத்தால்தான் பெற முடியும்

இதற்கு பெருமைமிகு கல்வியின் சிறப்பை விளக்கிடும் முகத்தான் கல்வியின் தலைமகளான கல்மகளுக்குத் நவராதிரி வழிபாட்டில் தனியிடம் கொடுத்து 'சதுஷ் ஷஷ்டி கலாமயி' எனும்படி ஆய் கலைகள் 64 கலைகளின் இருப் பிடமான அவ்வெண்டாமரை நாயகி தொழுதேத்தப்படுகின்றாள் நித்யமான ஞானத்தை அருளும் அப்பிரகஞான கண ரூபினியை ஒலிக்கும், சொல்லுக்கும் தலைவியான அவவாகவாதினியை-பராசக்தியின் அங்கமான அந்நாமகளை-நாமும் நம் சிந்தை, செயல்மூலம் வழிபட்டு அச்சக்தி மூலம் சதானந்தனைக்கண்டு உயாவழி காண்போமாக!

பகவத் விஷயம்

பகவத் விஷயமென்பது - பரபந்த ஜந் கூடஸ்தரான நமமாழ்வார அருளிச் செய்த திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரிய திருவந்தாதி, திருவாய் மொழி என்னும் நான்கு திவ்ய பரபந்தங்களில் பரதானமான திருவாய் மொழிக்கும் அதன் வயாக யானங்களுக்கும் தொன்று தொட்டு வழங்கி வரும் திருநாமமாகும் பகவானுவான் அகிலஹேயபரதயநீ கஞய கலயாண குணைகதாநன ஸ்ரீமந் நாராயணன். விஷயமென்பது அறிப்படும் பொருள் ஆக பஹு வரீ ஹிஸ மாஸ ம (அனமொழித் தொகை) கொண்ட பகவத் விஷய மென்னும் இச்சொல் ஸ்ரீமந் நாராயணனை விஷயமாக = தனனூறியப் படும் பொருளாகக் கொண்ட நூலைக் குறிக்கின்றது என்றதாயிற்று

இங்ஙனமாயின், வேதங்களும் மற்று முள்ள இதிலுறாஸ் புராணங்களும்

சீரோமணி வித்வான்

திரு. தி. அ. கிருஷ்ணமாசாரியா,
திருப்பதி

ஸ்ரீமந் நாராயணனை விஷயமாகக் கொண்டுள்ளதனால் அவைதாழும் பகவத் விஷய சபதத்தினால் குறிக்கப் பட வேண்டி வருமே என்றால், வராது, பகவாநேவ விஷய - பகவத் விஷய என்று அவதாரணத்தைச் (ஏவகாரத்தைச்) சோததுச் சொல்லும் வ்யுதபத்தியின் மூலமாக, பகவானேயே விஷயமாகக் கொண்ட நூலை பகவத் விஷயமென்று கருதுவதனால் எனக் இதனால் வேதங்களில் பகவானேயன்றி யாகதாந ஹோமாதிகளும் இதிஹாஸங்களில் கங்கா காங்கேய ஸம்பவாதிகளும் புராணங்களில் மந்வந்தரங்கள் அரசா சரித்திரங்கள் முதலியவைகளுமாகிய வேறு விஷயங்களும் வருணிக்கப்படுதலால் அவற்றில் பகவானே மட்டுமே விஷயமாகக் கொண்டுள்ளமையென்பது பொருந்தாமையினால் அவையெல்லாம் பகவத் விஷய சபதத்திற்குப் பொருளாக மாட்டாமை காண்க

அப்பகூ வாயுபகூ என்ற சொற்கள் முறையே நீரையே உணவாகக் கொள்ளும்வனையும் காற்றையே உண

வாகக் கொள்ளும்வனையும் குறிக்குமா போலே, பகவத் விஷயம் என்ற சொல்லும் பகவானேயே விஷயமாகக் கொண்ட நூலைக் குறிக்கின்றதென்று கொளத்தகும இப்படி ஏவகாரத்தைச் சோதது பகவாநேவ விஷய பகவத் விஷய என்று வ்யுதபத்தி சொல்லி வேத இதிலுறாஸ் புராணங்களில் பகவத் விஷய சபதம் சொல்லாதென்று அவற்றைக் கழித்தாலும், மற்றையாழ்வார்கள் அருளிய திருப்பலலாண்டு முதலான இருபது பரபந்தங்களுக்கும் நமமாழ்வார தாமே அருளிச் செய்த திருவிருத்தம் தொடக்கமான மூன்று பரபந்தங்களுக்கும் பகவானேயே விஷயமாகக் கொண்டமை மறுக்க முடியாதாகையால் அவற்றையும் பகவத் விஷய சபதம் குறிக்க வேண்டி வரும் என்ற கேள்வி கழிக்க முடியாதபடி எழுமே எனின் எழாது-பகவானேயே விஷயமாகக் கொண்டமை என்னும் காரணத்தினால் பகவத் விஷய சபதத்தைத் திருவாய் மொழிக்கும் அதன் வயாக யானங்களுக்கும் யெளகிகமாக (காரணப் பெயராக) மட்டும் கருதாமல் ரூடமாகவும் (இடுகுறிப் பெயராகவும்) கருதுவதனால் எனக் இப்போது அந்த சபதம் யோகரூடம் (காரண வீடு குறிப்பெயர்) ஆகும் ஆக, திருவாய்மொழிக்கும் அதன் வயாகயானங்களுக்கும் பெயராகத் தொன்று தொட்டு பகவத் விஷய சபதம் வழங்கப்பட்டு வருவதனால், அது இடு குறிப்பெயராதனமையையும் பகவானேயே விஷயமாகக் கொண்டமையினால் காரணப் பெயராதனமையையும் ஏற்று ஸ்வயாகயானமான திருவாய் மொழியையே குறிக்குமென்றும் மற்ற இருபத்து மூன்று பரபந்தங்களுக்கும் ததவயாகயானங்களுக்கும் பகவத் விஷய சபதம் தொன்று தொட்டுப் பெயராக வழங்கப்பட்டு வராமையினால், அது அவ்வனைத்துக்கும் இடுகுறிப் பெயராதனமையைப் பெறும் காரணமாக அவ்வனைத்தையும் குறிக்காதென்றும் இசைதல்தகும 'யோகாத்ருடி பஸீ

யஸீ' = காரணப் பெயராதலை விட இடுகுறிப்பெயராதல் வலிமையுடையது என்றொரு நயாயமிருப்பதனால் வலிமை குறைந்த காரணப் பெயராதனமையை மட்டும் கொண்டு பகவத விஷய சபதத்தை-மற்ற இருபதது மூன்று பரபந்தங்கட்கும் அவற்றின் வயாக்யானங்களுக்கும் பெயராகக் குதல் பொருந்தாது

தாமரை மலருக்கே பெயராகிய பங்கஜமென்னும் சொல்லை, 'பங்காத ஜாயதே இதி பங்கஜம்' (=சேற்றிலிருந்து உண்டாகிறது) என்ற வயுதபத்தியின் மூலம் அமமலருக்குக் காரணப் பெயராக மட்டும் கொண்டால், அது அதற்கேயன்றி, சேற்றிலுமுளைப்பதனால் அல்லி, குவளை முதலிய வற்றிற்கும் பெயராக வேண்டியவரும் அச்சொல் தாமரை மலருக்கே பெயராகத் தொன்று தொட்டு வழங்கப்பட்டு வருவதன் மூலம் அது தன்னை அதற்கு இடுகுறிப் பெயராகவும் கொள்ளுவதனால், அல்லி குவளை முதலிய மலர்கள் பங்கஜமென்ற சொல்லால் தொன்று தொட்டு வழங்கப்படாததனால் அச்சொல் அமமலர்களுக்குப் பெயராகாது—என்று வடநூலார் கூறுவார்கள் அதன்படி இந்த பகவத விஷய சபதமும் பங்கஜ சபதம் போலே யோக ரூடமென்று கொள்ளுதலால், பகவத விஷயமென்ற சொல்லையாக்யானமான திருவாய் மொழியை மட்டும் குறிப்பதில் வருத்தமேதுமில்லை இது காறும் கூறிய 'பகவாதேவ விஷய யஸ்யஸ - பகவத விஷய' என்ற வயுதபத்தியும் அதன் விவரணமும், கீததி மூததி ந்யாய வேதாந்த மஹாவிதவான திருநாராயணபுரம் அக்காரகனிதி அஸம்பத குமாராசாய ஸ்வாமி அருளிச் செய்யக் கேட்டவை

இனி இச்சொல்லுக்குக் கீழ்க்காட்டிய வயுதபத்தியே யல்லாமல் மற்றும் சில வயுதபத்திகளும் கூற இயலும், 'விசிந்ஷுதி இதி-விஷய - பகவத விஷய - பகவத விஷய' எனப்பது ஒரு வயுதபத்தி 'வி' என்னும் உப

ஸாககத்தை முன்னே கொண்ட 'சிஷ்ய விசேஷணே' என்ற தாதுவிலிருந்து உண்டானது விஷய எனனும் சொல் விசேஷணமாவது வேறு பாட்டின் அறிவிப்பதன் மூலம் சிறப்பித்தல் ஆக பகவத விஷயம் என்ற சொல்லுக்கு, பகவாளை மிகவும் சிறப்பிக்கின்ற நூல்-அதாவது ஸ்ரீ குண விபூதிகளோடு கூடியவனாகக் கூறிச் சிறப்பிக்கின்ற நூல் என்று தோந்தக்ருதது

விசேஷண ஸிநோதி - பதநாதி - ஸ்வஸமிந பரீதிம் உதபாதயதி இதி - விஷய - பகவத விஷய பகவத விஷய எனப்பது மற்றொரு வயுதபத்தி 'வி' என்ற உபஸாககத்தை முதலில் பெற்ற 'ஷிஞ்-பந்தநே' என்னும் தாதுவிலிருந்து தோன்றியது இந்த விஷய சபதம் பந்தனமாவது பிணித்தலாய், தன்னிடத்தில் அதிகமான பரீதியை உண்டு பண்ணுதல் ஆக, பகவத விஷய என்னும் சொல்லிற்கு, பகவானுக்குத் தன்னிடம் அதிக பரீதியை உண்டாகும் நூல் எனப்பது முடிந்தக்ருதது

இவ்விரண்டு வயுதபத்திகளின் மூலமாக அறியப்படும் பொருள்களை 'நண்ணுவசரா' பாசுரத்தில் பொருந்தக் காணலாம்

நண்ணுவசரா நலிவெயத நல்லவ
மரா பொலிவெயத
எண்ணுதன்களெண்ணும் நன்முனி
வா இன்பம் தலைசிறப்ப,
பண்ணார் பாடலின் கவிகள் யாழ்வுத
தன்னைத்தான பாடி
தென்னுவென்னுமென்னமமான
திருமாலிருஞ் சோலையானே
(திருவாய் மொழி 10-7-5)

திருமாலிருஞ்சோலையானாகிய என ஸ்வாமி-பகைவர்களான ஆஸூர பரகருதிகள் துன்பப்படும்படியாகவும், பகதர்களான தைவபரகருதிகள் ஸுகப்படும்படியாகவும், வேதாதி களால் பகவானுக்குக் கூறப்பட்ட குண விபூதிகள் போதா-அதாவது வேதம் முதலிய நூல்கள் பகவானு

டைய எல்லாக் குணங்களையும் விபூதி களையும் உள்ளபடியே பூரணமாகக் கூறவில்லை பூரணமான குண விபூதி கூறுகின்ற கரந்தமொன்று பகவானுக்கு அமைய வேணுமென்று யாரும் எண்ணாதவற்றை பகவானுக்கு எண்ணுகின்ற நன்முனிவா மிகமிக ஆனந்தப்படும்படியாகவும் பண்ணிறந்த இனியகவிகளான பாடல்களை என்னைக் கொண்டு தன்னைத் தானே பாடுவித்தது தானும் மகிழ்ந்து அதன் பரிவாஹமாக அப்பாட்டுகளைத் தென்னுதென்னு என்று ஆலாபனத்தோடு பாடுகிறான் - எனப்பது இதன் கருத்து

இதிலிருந்து-திருவாய் மொழி எம் பெருமானுடைய குண விபூதிகளை உள்ளபடியே ஒன்றுரிடாமல் அறிவித்து மற்றவர்களைவிட அவனுக்கே யுள்ள வாசியைத் தோற்றுவித்துச் சிறப்பிக்கின்றதென்று விளங்குவதனால் 'விசிந்ஷுதி விஷய, பகவத விஷய - பகவத விஷய' என்ற வயுதபத்தியோடு கூடிய பகவத விஷய சபதம் திருவாய் மொழிக்குப் பொருந்த மாற்றையும், எம்பெருமான ஆழவாசுக்கு அந்தாயாமியாயிருந்து திருவாய் மொழியை அவரைக் கொண்டு பாடுவித்து அப்பாசுரங்களைத் தானும் மிகமிகச் சுவைத்து அதற்குப் போக்கு வீடாக அவற்றைத் தென்னுதென வென்று ஆலாபனத்துடன் பாடுகிறெனென்று கூறப்படுவது கொண்டு திருவாய் மொழி எம்பெருமானுக்குத் தன்னிடம் அதிகமான பரீதியை உண்டு பண்ணுகின்றமை தோன்றுவதனால் 'விசேஷண ஸிநோதி இதி விஷய, பகவத விஷய - பகவத விஷய' என்னும் வயுதபத்தியைக் கொண்ட பகவத விஷய சபதம் அதற்குப் பொருந்த மாற்றையும் எளிதாக அறிபலாம் திருவாய் மொழிக்குப் பொருந்தும் இச்சொல் அதன் விவரணமான வயாக்யானங்களுக்கும் பொருந்து மென்பதைத் தனிப்படச் சொல்ல வேண்டியதில்லை

மேலும் 'பகவான விஷய யஸ்யஸ பகவத விஷய' என்று ஏவகாரத்தைச்

தூரிய வம்ச அரசர்கள்

1 பிருமமா (மானஸ புத்திரன்)	33 பரசுருக
2 மரீசி	34 அம்பரீஷன்
3 கசயபன்	35 நஹுஷன்
4 சூரியன்	36 யயாதி
5 மனு	37 நாபாகன்
6 இக்ஷ்வாகு (அயோதயாவின்)	38 அஜன்
7 குக்ஷி (முதல் அரசன்)	39 தசரதன்
8 விசுக்ஷி	40 இராமன்
9 பாணன்	41 குசன் (லவன்)
10 அனுரணயன்	42 அதிதி
11 பருது	43 நிததன்
12 திரிசங்கு	44 நளன்
13 துந்துகுமார	45 நபன்
14 யுவஞ்ஞவன்	46 புண்டரீகன்
15 மாந்தாதா	47 கேக்ஷமதன்வன்
16 சுசந்தி	48 தேவனிகன்
17 துருவ சந்தி, பரஸேனஜித	49 அகீனகு
18 பரதன்	50 பாரியாதரி
19 அசிதன்	51 சீலன்
20 சகா	52 உனஞ்ஞபன்
21 அஸமஞ்சஸ்	53 வைர நாபன்
22 அம்சுமான்	54 சங்கணன்
23 திலீபன்	55 உசீதாசுவன்
24 பசீரதன்	56 விசுவாசகன்
25 காருதஸ்தன்	57 பொனஞ்ஞபன்
26 ரகு	58 கோசலன்
27 பரவிருததன்	59 பரமிஷ்டன்
28 சங்கணன்	60 புத்திரன்
29 சுதாஸனன்	61 பூசன்
30 அகனி வாணன்	62 துருவ சந்தி
31 சீககருக	63 சுதாசனன்
32 மரு	64 அகனி வணணன்

(பிள்ளை இல்லாமல் இறந்துவிட்டான்)

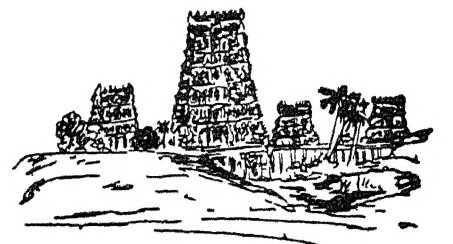
தொகுப்பு தி வி பாரததசாரதி - காஞ்சிபுரம்

சோககாமல் ஒரு வயுதபத்தியைக் கொண்டு இரண்டு பொருள்கள் கூறலாம் 1 இதிலுள்ள பகவான் என்ற சொல்-பகவத சபதத்தோடு சேர்ந்த- 'ஓம் நமோ பகவதே வாஸுதேவாய' என்ற பூர்வத தவாதசாஷரீ மந்தராராதயனாகிய அழகிய மணவாளனை இலக்கணையால் குறிக்கின்றதாகக் கொண்டு, அழகிய மணவாளனை பரதி

பாதய வஸ்துவாக உடைய நூல் திருவாயமொழி என்னலாம் இதற்கு, "வான் திகழஞ்சோலை மதிரங்ஙகா வணபுகழ் மேலான தமிழ் மறை களாயிரமும் ஈனற முதறறய சட கோபன் மொயம்பால் வளாதத இதத்தாயிராமானுசன்' என்றுபட்டா அருளிய திருவாயமொழித் தனியன் சான்றாகும் 2 முற்கூறியபடியே

வயுதபத்தியும் பகவத சபதத்திற்கு அழகிய மணவாளனென்னும் பொருளும் கொண்டு பகவான்-அழகிய மணவாளனை விஷயமாக தேசமாக-மணவாள மாமுனிகள் உபதீபம் சென்று சேருமிடமாக, அதாவது சிஷ்யனாகக் கொண்ட நூல்-ஸவயாக் யானமான திருவாயமொழி என்றும் கூறலாம் விஷய சபதம் உபதேச பாதரமான சிஷ்யனைக் குறிக்கும் எனபது 'திருமந்தரத்தை நரணவிஷயமாக பரகாசிப்பித்தான், தவயத்தைப் பிராட்டி விஷயமாக பரகாசிப்பித்தான், சரம சலோகத்தை அரஜுனன் விஷயமாக பரகாசிப்பித்தான்' என்று முருகூப்படி வயாகயானத்தின் அவதாரிகையில் மாமுனிகள் அருளியது கொண்டு அறியலாகும் விஷயமாக எனபதற்கு உபதேசத்திற்கு இலக்கான சிஷ்யனாகக் கொண்டு எனபது பொருள்

ஆக இந்நான்கு வயுதபத்திகளின் வாயிலாக ஸவயாகயானமான திருவாயமொழி (1) பகவான் மட்டுமே அறியப்படும் பொருளாகக் கொண்டமையாலும், (2) பூணமாக பகவத குண விபூதிகளை பரதிபாதித்து பகவான் மிகவும் சிறப்பிக்கின்றமை யாலும் (3) பகவானுக்குத் தன்னிடத்தில் அதிக பரிதியை உண்டு பண்ணுகின்றமையாலும் (4) அழகிய மணவாளனை அறியப்படும் பொருளாகக் கொண்டமையாலும் (5) அழகிய மணவாளனை உபதேச விஷயமான சிஷ்யனாகக் கொண்டு மணவாள மாமுனிகளால் காலகேசும் ஸாதிகப்பட்டமையாலும் பகவத விஷய சபதத்தினால் குறிக்கப்படுகின்றமை சாலப் பொருநதுமென்று கூறியதாயிற்று

வாணி கலைத்தெய்வம் மணிவாகுத
விடுவான
ஆணிமுததைப் போலே அறிவுமுத்து
மாலையினுள்
காணுகின்ற காட்சியைக் காண்ப
தெலாங் காட்டுவதாய்
மானுயாநது நிற்பாள மலரடியே
சூழுவோமே
(பாரதியார்)

பாடல்கள், திருமால், சிவபெரு
மான ஆகிய மூவரும் படைத்தல்,
காததல், அழித்தல் ஆகிய மூன்று
செயல்களுக்கு அதிபதிகள் அம்மூவ
ரின் சக்திகளான சரஸ்வதி, மகா
லக்ஷ்மி, உமாதேவி ஆகிய மூவரும்
கலவி, செலவம், வீரம் ஆகியவற்
ற்றை உரிய அதிபதிகள் இவர்களுள்
முதலவரான சரஸ்வதி சகல கலை
களுக்கும் உரிய கலாவல்லியாகத்
திகழ்கிறாள்

சரஸ்வதி

திரு எம் ராஜகோபாலன், எம் ஏ
ஏசனனை 80

தோற்றம்

சரஸ்வதியின் தோற்றம் பற்றிய
ஒருமித்த கருத்து இல்லை அவளை
நானமுகனின் சக்தியாகவே அனைத்
துப் புராணங்களும் குறிப்பிடுகின்
றன மாகக் கண்டேய புராணத்தி
லுள்ள 'தூக்கா லீலா' எனும் தேவி
மகானமீயத்திலும், வியாசரின் தேவி
பாகவதத்திலும் சரஸ்வதியின் தோற்
றம் பற்றிய சில குறிப்புகள் உள்ளன

தேவி மானமீயம் குறிப்பிடும்
மகாசரஸ்வதி

இமாலயத்தைத் தலைநகராகக்
கொண்டு கொடுங்கோல் ஆட்சி
செலுத்திய சுமபன், நிசுமபன் ஆகிய
இரு அசுரர்கள் வானவர்களுக்குத்
துன்பம் அளித்து வந்தனா ஆற்ற

லனைத்தையும் நிலைக்கொண்ட
கொண்ட பிரமம் சகதியும், பாவ
த்ததை உறைவிடமாகக் கொண்ட
வருமான பாவதி (சிவபிரானின்
சக்தியான பாவதியின்னும் பேறு
பட்டவள்) தோன்றினாள் இம்ம
மலையிலுள்ள பனி, கங்கை நீர்,
தேவா வாகு ஆகிய மூன்றுள்ள
வெண்மையை மிஞ்சும்படியான
அளவு வெண்மையான ஜோதியாகவே
இவள் காட்சியளிக்கிறாள் சத்தியம்,
தத்துவம் ஆகிய உயர் குணங்களின்
உறைவிடமான இவளே கௌரி என்ப
படுவாள இந்த தேவியின் சரீரத்தி
லிருந்து 'கௌசிகி' எனும் மங்கள
ஸவருபிணி தோன்றினாள் விஷ்ணு
மாயை கலந்த சத்தியத்துடன் விளங்
கும் கௌசிகியே மகாசரஸ்வதியா
வாள் கலைவாணியிடமிருந்து இவள்
வேறுபட்டவள் கௌரியின் தேசத்தி
லிருந்து தோன்றிய மகாசரஸ்வதியை
அபூர்வமானவள் என்றும் மூவுலகின்
ஆதாரம் என்றும், சீதன் கவேத
வாணத்தவள் என்றும் தியானக் கலை
கம் குறிப்பிடும் இவளது அஷ்ட
புஜங்கள் அம்பு, உலககை, சூலம்,
சக்கரம், சங்கம், மணி, கலப்பை,
வில ஆகிய ஆயுதங்களை ஏந்தி புள்ளன
இம்மயத்தில் வசிப்பவளாகையால் இவ
ளுக்குச் சிம்மமே வாகனம் சாந்த
மான தோற்றத்துடன் அமாநதுள்ள
தால் இவளை 'கிரிசணடி' என்றும்,
'அயிகிரிநந்தினி' என்றும் போற்று
கின்றனர் இதற்கைய சிறப்புக்களை
உடைய அம்பிகையே சுமப, நிசுமபா
களை அடக்கினாள்

தேவி பாகவதத்தில் சரஸ்வதி வரலாறு

மாபெரும் மூட்டையும் அறிவாளி
யாகக் வல்ல சரஸ்வதியின் சரித்ததை
நாராயணன் நாரதரிடம் கூறினா
பரபிரமம் வடிவின்ரான ஸ்ரீகிருஷ்
ணரின் பத்தினியான இராதையின்
முகத்திலிருந்து சரஸ்வதி தேவி
தோன்றினாள் சரஸ்வதியும் பரமாத்
மாவான நாராயணரை மணவாள
னாக அடைந்து வாழ்ந்து வந்தாள
பரமாத்மாவுக்கு லக்ஷ்மி, கங்கை,

சரஸ்வதி கங்கைகொண்ட சோழபுரம்

சரஸ்வதி ஆகிய மூவருமே பத்தினி
கள் ஒரு நாள் பரமாத்மா கங்கை
யிடம் அதிக அன்பு செலுத்துவதாக
எண்ணிய சரஸ்வதி கங்கையுடன்
சாசசையில் ஈடுபட்டுச் சாபம் பெற்
ருள் இதன் விளைவாக சரஸ்வதி
பரமாத்மாவை விட்டு நீங்கிப் பூவுல
கில் சரஸ்வதி எனும் நதியாக மாறி,
பின்னர் நானமுகனின் பத்தினியாகச்
சத்தியலோகம் சென்றாள் பாரத
தேசத்திற்கு வந்ததால் அவள்
'பாரதி' என்றும், பிரமம்தேவரின்
பத்தினியானதால் 'பிராமமணி' என
றும், வாகுக்குக் கெல்லாம அதி
தேவதையானதால் 'வாணி' என்றும்,
பாவிகளின் பாவங்களையெல்லாம்
கொளுத்தும் நெருப்பு போல மஞ்சள்
நிறமுள்ள நதியாக அனைவருக்கும்
தென்படுவதால் 'சரஸ்வதி' என்றும்
பெயர் பெற்றாள்

உருவ அமைப்பு

சரஸ்வதின் உருவ அமைப்பு பற்றி
வெவ்வேறு நூல்களிலும் மாறுபட்ட
கருத்துக்கள் உள்ளன

(41-ம் பக்கம் பார்க்க)

தூர்க்கை வழிபாடு

அரசனை செய்யலானா ஒவ்வொரு மலரையும் தேவிக்கு அர்ப்பணம் செய்யலானா இறுதியாக, கடைசி மலரை அர்ப்பணம் செய்யக் கையினை நீட்டியபோது மலா கிடைக்கவில்லை தியானத்தில் இருந்த இராமபிரா னுக்கு அதிர்ச்சி ஏற்பட்டது மனம் கலங்கினா செய்வதறியாது திகைத் தாரா இறுதியில் அவரது மனத்தில் மின்னலென ஓர் எண்ணம் தோன்றி யது தனது கண்கள் 'தாமரைக் கண்கள்' எனப் புகழப்பட்டதை நினைத்த அவர் இறுதித் தாமரை யாய் தனக்கண்களில் ஒன்றைத் தானம் செய்யத் துணிந்தார் கண்ணைத் தோண்டி அர்ப்பிப்பதற்காக அம்பை எடுத்தார் அவரது துணியையும் உள்ளார்ந்த பக்தியையும் கண்டு மனம் மகிழ்ந்த தூக்கையனனை அவ ரெதிரே தோன்றி அவருக்குத் தேவை யானதை மகிழ்வுடன் அருளிஞர் இவ்வாறு இராமபிரான இராவணனை வெல்லத் தூக்கையையே முதலில் வணங்கினார் எனபா

அனைத்து சக்திகளையும் ஒருங்கே பெற்று விளங்கும் அன்னையின்பிறப்பு எத்தகு சூழ்நிலையில் நிகழ்ந்தது என பதை அறிய நம் உள்ளம் ஆவலுறு

திரு கே ராமநாதன், பி ஏ ,
சேலம்

கிறது சிவபெருமானின் அருள் பெற்றபின் மகிசாசுரன் தேவலோ கத்தைத் தன் விருப்பப்படி ஆட்டிப் படைக்கவேண்டும் என்னும் செருக் குடன் தேவர்களுக்குத் துன்பம் தர லானான் அவனது தொல்லை பொறுக்க மாட்டாத தேவர்கள் சிறந்த தவமுனியாய் விளங்கிய காத யாயன் என்னும் ரிஷியைச் சந்தித் துத் தங்கள் இன்னல தீர்க்க வழி செய்திடுமாறு வேண்டி நின்றனர் அசுரனின் ஆணவத்தை அடக்க எண் ணிய முனிவா, பெரும் யாகம் ஒன் றைச் செய்வதற்கான ஏற்பாட்டை மேற்கொண்டார் இவயாகத்தின் பயனாய் அனைத்துச் சக்திகளும் ஒருங்

இறை வழிபாட்டை அடித்தள மாகக் கொண்டு காலம் காலமாய் விளங்கி வருவது நம் இந்நுமதம் இந்நு மதம் கூறும் உருவ வழிபாட் டில் பெண் தெய்வ வழிபாடு எனபது இன்றியமையாததொரு அங்கமாகும் பெண்கள் தெய்வத்திற்கு இணை யானவர்கள் என வேத நூல்கள் உரைக்கின்றன ருக்வேதம் இவ்வுல கில் விளங்கும் அனைத்து சக்திகளின் மொத்த உருவமாய்க் குறிப்பிடுகின் றது பழமை வாய்ந்த இந்நு மத்த ில் பெண் தெய்வ வழிபாடென்பது, தூக்கை வழிபாடென்பது தொன்று தொட்டு விளங்கி வரும் ஒன்று தூக் கையைப்பெரிதும் விரும்பி வழிபட்ட இராம கிருஷ்ண பரமஹம்சா கடவு ளின் அருள் பெற முதலில் சக்தியின் வடிவமாம் தூக்கையை வழிபடல் அவசியம் என்று குறிப்பிடுகின்றார்

பிரம்மமும், சக்தியும் ஒன்றையா கும் எவ்வாறு தன் ஒளிக்கதிர்களைப் பரப்பி உலக இருளை நீக்கி நிறஞ் சூரியனையும், அதன் ஒளிக்கதிர்களை

யும் தனித்தனியாய்ப் பிரிக்க இயலா தோ அதைப்போன்றே பிரம்மத்தை யும், சக்தியையும் விலக்க இயலாது இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் சிறந்தசீடரான சுவாமி விவேகானந் தாகூடத் தூக்கையை வணங்கி மேனமை பெற்றவரே தூக்கையின் அருள், துன்பத்தை நீக்கி இன்பத் தைச் சோகமும் துன்பம் வரும் காலத்தே மனக் கலக்கம் கொள்ளாது தேவியை வழிபடின்மலையளவு துன்ப மிருப்பினும் அவை தண்ணீரில் கரைந்த உப்பாய் மறைந்துபோகும் தூக்கையை வழிபட்டுத் தன் துன்பத்தைத் தீர்த்துக் கொண்டதற்குப் பல உதாரணங்கள் உள்ளன மானு டத் தெய்வமாம் இராமன் கூட இராவணனுடன் போரிட நோந்த போது தூக்கையை வழிபட்டான் என்று கூறப்படுகிறது

இராமபிரான இராவணனை வெல்ல வேண்டித் தனக்குப் பலமதர வேண்டு மென்னும் கருத்துடன் தூக்கையை வழிபட்டாலானா இதற்காக ஆயிரம் தாமரை மலர்களைத் தோந்தெடுத்து

கே பெற்ற உலக அன்னையாத தூக்கா தேவி அவதரித்தாள

அசுரனின் கொட்டம் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வந்தது தேவர்கள் சொல்லொனாத துன்பம் அடைந்தனா ஆணவத்தை அழித்து அன்பை நிலை நாட்ட எண்ணிய அனனை மகிசாசுரனுடன் மோதினா மாருதம் அறைந்த பூனையைப் போல மகிசாசுரன் வீழ்ந்தான் இவ்வாறு அனனை மகிசாசுரனை மகாநவமி நாளன்று கொன்று வீழ்த்தித் தேவர்கள் வாழ்வை மீட்டுத் தந்தாள் பழம் பெருமை வாய்ந்த நூலும், வேதங்களில் ஒன்றானதுமான ருக் வேதத்தில் அனைத்துத் துன்பங்களையும் களைந்து இன்பத்தைச் சோக்கவல்ல தூக்கையின் பல வடிவங்கள் அழகுபடச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன மேலும் தூக்கை உலகம் அனைத்திலும் வாழ்பவளாகவும், பூசிக்கப்படும் அனைத்துக் கடவுளிடமும் உள்ளவளாகவும், சிந்திக்கும் சிந்தனைகள் செய்யும் செயல்கள் முதலானவற்றிலும் அவளே விளங்குவதாகவும் இவ்வேத நூல் கூறுகின்றது

“காலை இளவெயிலின் காட்சி அவள
கண்ணொளி காட்டுகின்ற மாட்சி,
நீல விசும்பினிடை இரவில் - சுடா
நேமியனைத்துமவள் ஆட்சி”

எனும் எழுச்சிக் கவி பாரதியாரின் கூற்று எண்ணிற கடங்காமல் எங்கும் பரவி நிற்கும் அன்னையின் உருவை நம்முன் காட்டி நிற்கின்றது தமிழக கவிதை உலகிற்கு எழுச்சியையும், சுதந்திரதாகத்திற்கு ஊட்டத்தையும் அளித்தவா பாரதியார் இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்றக் கவிஞராக விளங்கிய பாரதியார் சக்தியின் பால் அளவற்ற பகதி கொண்டவராக விளங்கினா சக்தியைப் போற்றிப் பலப்பல கவிதைகளையும் இயற்றியுள்ளார்

அநீதியை அழித்து அமைதியை நிலைநாட்டத் தோன்றிய தெய்வ

மாம தூக்கைக்குப் பல பெயர்கள் உள்ளன உலகநாயகியாய் விளங்கும் அன்னையை பாவதி, பவானி, காளி, கலயாணி, சாமுண்டி, ராவரி உமா, பதரகாளி, கௌரி என்னும் பெயர்களால் குறிப்பிடுகின்றோம் முதத முததேவர்களில் ஒன்றானவனும், கங்கையைத் தலையில் கொண்டவனுமான சிவபெருமான தன் உடலின் ஒரு பாதியை சக்தியின் அங்கமாய்க் கொண்டு விளங்குகின்றா இவ்வாறு தன் உடலில் பாதியை சக்தியின் பகுதியாய்க் கொண்டமையால் இவரை அாததநாரீஸ்வரா என்று அழைக்கின்றோம்

இந்தியாவில் தூக்கை வழிபாட்டில் தலைசிறந்த இடமாகத் திகழ்வது வங்கமாகும் வங்காளத்தில் தூக்கை வழிபாடு மிகக் கோலாகலமாய் நடத்தப்படுகின்றது வங்கத்தில் வழிபாடு என்றதும் உடனே அந்த மக்களின் ஞாபகத்திற்கு வருவது தூக்கையின் வழிபாடே எனின் அதன் மகத்துவம் குறித்து விவரிக்கவும் வேண்டுமோ! பொதுவாக இந்தியாவில் தீபாவளியே மிகக் கோலாகலமாய்க் கொண்டாடப்படும் பண்டிகையாகும் ஆனால் வங்கத்தில் தூக்கை வழிபாட்டையே மிகவும் ஆடம்பரமாகக் கொண்டாடுகின்றனர் வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர்களின் கூற்றுப்படி 17-ம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பமானது என்று தெரிகிறது இந்நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ராஜாக்கேசநாராயணன் என்பவன் ஒன்றரை கோடி ரூபாய் செலவில் தூக்கை வழிபாட்டைத் துவக்கி வைத்தான் என்பா என்பேதான் இன்றும் இவ்விழா மிகச் சிறப்பான முறையில் நடத்தப்படுகின்றது இவைகளையெல்லாம் நோக்கும்போது தூக்கை அனனை வங்கத்தையே தனது தலைமை இடமாகத் தோந்தெடுத்தாளோ என எண்ணத் தோன்றுகின்றது

வங்கத்தின் தலைசிறந்த கவிஞரான பககிம் சந்திர சட்டாஜி என்பவா தூக்கையின் பெருமை குறித்துப்

பலப்பல பாடல்களை எழுதியுள்ளார் இப்பாடல்கள் படிப்பவா உள்ளத் தில் தூக்கையின் பெருமையை பதியச் செய்யும் திறன் வாய்ந்தவை தென்னகத்தில் குறிப்பாக தமிழகத்திலும் சக்தி வழிபாடு சிறப்பான முறையில் நடைபெற்று வருகின்றது தமிழகத்தில் உள்ள ஓவ்வொரு ஊரிலும், ஏன் ஓவ்வொரு சிறிய கிராமத்திலும் கூட காளிதேவியின் கோயில் இல்லாமல் இருக்காது

தமிழகத்தில் சக்தி வழிபாடு தொன்று தொட்டு நடைபெற்று வந்ததற்கான இலக்கியச் சான்றுகள் பல உள்ளன தமிழ்மொழியின் முதல் நூல் எனப்படுவதும் ஐயாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பு தோன்றிய நூல் எனும் பெருமை பெற்றதுமான ‘தொல்காப்பியம்’ சக்தி வழிபாட்டினைக் குறிப்பிடுகிறது மனத்தை உருக்கவல்ல பாடல்களைக் கொண்டதும் மாணிக்கவாசகரால் இயற்றப் பெற்றதுமான திருவாசகத்தில் சக்தி வழிபாட்டுக் குறிப்புகள் கிடைக்கின்றன மேலும் தமிழகத்தில் காஞ்சியில் விளங்கும் காமாட்சிக் கோயிலும் திரிபுரசுந்தரிக் கொன் அமைந்த கோயிலும், மதுரையில் விளங்கும் அனனை மீனாட்சியின் ஆலயமும் சக்தி வழிபாட்டின் பெருமை மிகு இடங்களாகும் அததோடு மட்டுமல்லாது தருமபுர ஆதினமடத்தினால் அமைக்கப்பட்டுள்ள ஞானிதேவியின் ஆலயம் சக்தி வழிபாட்டின் வளாச்சிக் கு உதாரணமாய் விளங்கும் சின்னமாகும்

தூக்கையின் பெயரை உச்சரித்தாலே தீய இருள் விலகி புதுப்பாழை கிடைக்கும் இறுதியில் பாரதியாரின் குரலில் சக்தியின் பெருமையை அறிவோம்

“சக்தி தனக்கே உடமையாகக் - அது
சங்கடங்கள் யாவினையும் உடைக்கும்
- மதி

சக்திதனக்கே உடமையாகக் அங்குச்
சத்தியமும் நல்லறமும் கிடைக்கும்”

திருவேங்கடச் சிறப்பு

திரு எஸ் நாராயணஸ்வாமி, M A B Ed ,
திருவாவடுதறை

விண்ணவதலங்கள் நூற்றெட்டி னுள சிறப்புடையது திருமலை எனும் திருப்பதித் தலமாகும் ஆந்திர மாநிலத்தின் சித்தூர் மாவட்டத்தில் சந்திரகிரி வட்டத்தில் உள்ளது இத்தலம் விசேஷமாக நான்கு பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றது (திருப்பதி, சேஷாதிரி, வேங்கடாதிரி, அஞ்சனகிரி) ஒன்பது ஆழ்வார்களால் மங்களாசாசனம் செய்யப் பெற்றது

இக்கோயிலில் சங்கு சக்கரதாரியாக ஸ்ரீ பெருமான நின்ற கோலத்துடன் (முன்று நிலைகளில் ஒருநிலை நின்ற கோலம்) அருள்பாலிக்கின்றார் இங்கு தாயாருக்கு (லட்சுமி) சன்னதி இலலை (கீழ்த் திருப்பதியில் ஸ்ரீ பத்மாவதி தாயார்)

ஆழ்வார்களும், பாசுரங்களும்

கோயில் என்று சொன்னால் ஸ்ரீரங்கத்தையும் அடுத்து திருமலைநாதனையும் குறிக்கும் எம்பெருமானின் கல்யாண குணங்களையும் தத்துவங்களையும் எடுத்து இயம்புவது நாலாயிரத் திவ்யபிரபந்தம் இன்றும் வைஷ்ணவ ஆலயங்களில் வேதத்திற்கு அடுத்த ஸ்தானத்தை நாலாயிரத் திவ்யபிரபந்தத்திற்கு அளிக்கப்படுகிறது

குறிப்பாக பெரியாழ்வார், ஆண்டாள, குலசேகராழ்வார், திருப்பாணாழ்வார், திருமழிசையாழ்வார் முதலானோர் வேங்கடவனை பலவாறு புகழ்ந்தேத்தியுள்ளனர் “படியாய்க் கிடந்துள் பவளவாய காண்பேனே” ‘திருவேங்கடசகனியில் மீனாபிறக்கும் விதியுடையனாவேனே’ ‘செண்பகமாய நிற்கும் திருவுடையனாவேனே’ என்ற குலசேகரரின் பாசுரத் தொடர்களின் பகதிசுவை நமமை லயப்படுத்துகின்றன

ஏற்றமிகு வேங்கடம்

ஸ்ரீ வேங்கடவனின் திருவிளையாடல்களையும் கோத்திகளையும் வேதங்களும், புராணங்களும் விரிவாகத் தெளிவு செய்கின்றன இதனுள் வராக புராணம் சிறப்புடையது பெருமான பகதரான அனந்தாழ்வார்தனபத்தினியுடன் வேங்கடவன் திருக்குளத்தின் திருப்பணியில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது, எம்பெருமான சிறுவனாய் வந்து தம்பத்தினிக்கு உதவி செய்யுங்கால் தாம் கோபித்து, மோவாய்க்கடடை (தாவன்கடடை) யில் அடித்து விரட்ட குருதியுடன் அச்சிடுவான் ஓட, அவன் பின்னே அனந்தாழ்வார் ஓடினா கருப்பக்கிருகத்தில் சிறுவன் மறைந்தபோது எம்பெருமானின் மோவாய்க்கடடையிலிருந்து வந்த குருதியைக் கண்டு தம் தவறறை உணர்ந்து மன்னிப்புக் கேட்டார் என்பார்

இராமானுஜரால் (1017—1137) இக்கோயிலில் இராமா, லக்ஷ்மணா, யோக நரசிம்மா முதலான தெய்வத் திருமேனிகளை பிரதிட்டை செய்தார்

இன்றும் இக்கோயிலின் காரியங்கள் வைகாணச ஆகமங்களுக்கு ஏற்ப நிரமாணிக்கப்பட்டபடியே நடைபெற்று வருகின்றன இவரால் நிரமாணிக்கப்பட்ட மடமே ஜீயா எனும் பெயர் தாங்கி விளங்கி வருகின்றது

கோயிலின் அமைப்பு

திருமலை சமுத்திர மட்டத்திற்கு மேல் 2,800 அடி உயரத்திலுள்ளது இத்தலத்தின் சீதோஷண நிலை நல்லதாக உள்ளபடியால் யாத்நிரிகாக்க மிகவும் விரும்பி வருகின்றனர் ஓவ்வொரு நாளும் இரண்டாம் தரிசனத்திற்குப் பிறகு பிரசாதங்கள் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன

திருப்பதியில் ஸ்ரீ கோவிந்தராஜ பெருமான கோயிலையும், அலாமேல மங்கைத்தாயார் கோயிலையும் (திருச்சானூர்) தரிசித்தல் நலம்

கோயிலின் அமைப்பு

தமிழகச் சிறப்பக்கலையின் பெருமை பேசும் திருக்கோயில்களில், பெரும்பாலும் வைணவ ஆலயங்களில் திருமாவின் கருப்பக்கிருகம் கோயிலின் நடுவே உள்ளது திருமலையில் ஆனந்த நிலையவிமானம் என்று போற்றப்படும் கருப்பக்கிருக விமானம் முழுதும் பொறத்தகு வேயப்பட்டுள்ளது

இந்த விமானத்தைச் சுற்றி இருக்கும் இரண்டாம் பிரகாரத்தில் மடைப்பள்ளி, யாகசாலை, கல்யாண மண்டபம், வாகன மண்டபம், யோக நரசிம்மா, இராமானுஜர் சநிதி களும் இருக்கின்றன

முன்றும் பிரகாரத்தில் (சம்பங்கி பிரதட்சணம்) முன்பாகத்தில் கிருஷ்ணதேவராயர், வேங்கடபதிராயர், அச்சதராயர், தோடாமால் இவர்களுடைய சிலைகளும், துவசத்தம்பமும், பலிபீடமும் உள்ளன முதல் பிரகாரத்தின் முன்னுள்ள முகமண்டபத்தை அரங்க மண்டபம் என்பார் எம்பெருமானுக்கு விலையுயர்ந்த தங்க வெள்ளி ஆபரணங்களும் பல பாத திரங்களும் உள்ளன திருப்பதி உண்டியலும் பிரசித்திப் பெற்றது 1986-ஆம் வருடம் நூதனமாக ரத்தினக் கற்களால் மீண்டும் ஒரு கிரீடம் பல கோடி ரூபாயில் செய்து வைக்கப்பட்டது ஆனந்தநிலைய விமானத்தில் கருடப்பதுமைகள் காணப்படாமல் சிம்மப்பதுமைகள் உள்ளன

திருக்கோயிலின் கல்வெட்டுகள்

இத்திருக்கோயிலம் திளகவர்களில்தமிழ் உள்ளகல்வெட்டுகள் அதிகமாயும்,

உந்திருப்பாதம் மறவாமை வேண்டும்

உயாநதிட்ட மலைமீது நின்ற ஸ்ரீநிவாசா
உயாவான எண்ணம் சொளவோம் எம்நேசா
மாயவனே மங்கையை மாப்பிலே ஏற்றாய்
தாயனபு இணைந்த தனிக்கருணை தந்தாய்

நின்றநின் சீரடிக்கு நானசெய்யும் தொண்டு
என்னவென றறியாத ஏகமிகக் கொண்டு
பொன்னடிக்குக் கண்ணீரே காணிகளைத் தந்து
என்னொரு வணங்கும் என்னிதயம் கனிந்து

ஏழுசரம் குழலில் எழவைத்த அப்போது
குழகன்று கறவையும் சொக்கிய தப்போது
ஆழிசூழலுக்கு அமைதி பெற்ற தப்போது
ஊழிமுதலவா இக்கலியில் அமைதி எப்போது?

கல்லாகக் காற்றாகப் புல்லாகப் பிறந்தாலும்
தொல்லையினறி உனபாதம் சேவிக் கச செயவாயே
வல்லோனே நல்லோனே இல்லாமை தீரப்போனே
சொல்லாலே பாமாலை சூட்டுதற்கே அருளவாயே!

அகிலம் முழுதும் அமைதியுற வேண்டும்
பகையென்ற சொல்லும் பயந்தோட வேண்டும்
நகையாம் அன்பொன்றே நானிலத்தில் வேண்டும்
ஜெகமெல்லாம் சீர்பாத சேவைசெய்ய வேண்டும்

மதமென்னும் மாயவிருள் மறைய வேண்டும்
மதியோடு சாதனைகள் மாட்சியுற வேண்டும்
வேதஜலி எத்திசையும் எதிரொலிக்க வேண்டும்
நாதனேயுன திருப்பாதம் மறவாமை வேண்டும்

பெற்றதாய் புனியில் பெருந்தெய்வம்—மற்றும்

பேணிவளாக்கும் பிதாவும் தெய்வம்

நற்கலை சாற்றும் ஆசான்தெய்வம்—உற்ற

நல்லடியார் கூட்டமும் நம் தெய்வம்

கலையும் தொழிலும் கைக்கொளியின்பம்—மனக்

காதலன்பு பொங்கு மிதயத்தில் இன்பம்

மலையென உறுதி மாண்புரு இன்பம்—நிலை

குலையாத நோமை குவலயத் தின்பம்

வகையறியாத பிரிவினை பேதம்—பகை

வளாக்கும் இப்பாருக்கே சேதம்

நகைமுசம் நல்லன்பே போதும்—நாடு

நலமுற நற்சொல்லே வேதம்

உதயங்காண தாமரை மலரும்—அன்பு

உதித்திட நல்இதயமும் குளிரும்

பதியன்போட்டு பண்புகள் வளரும்—அதி

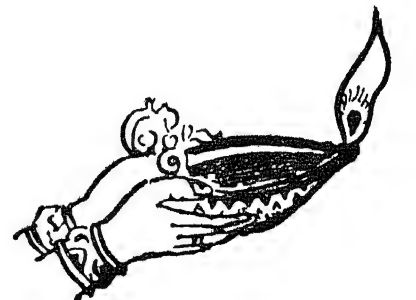
மதுரச் செயலால் அகிலம் மிளிரும்

பாலாஜிபாபு

தெலுங்குக்கலவெட்டுகள் அடுத்தபடியாகவும் உள்ளன திருக்கோயிலின் மூன்றாம் பிரகாரத்திலுள்ள யோக நரசிம்மா கோயில் இராமாநுசரால் கட்டப்பட்டது சாளுவ நரசிம்மனால் 1460-க்கு முன் முகத்துவார ராஜ கோபுரம் கட்டப்பட்டது கோயிலின் முழு மண்டபம் 1444-லிலும், ஆயிரங்காலமண்டபம் 1464-லிலும், 1849-இல் வெள்ளிக்கிழமை மண்டபமும் கட்டப்பட்டன மஹந்து காலத்தில் புஷ்கரணி செப்பனிடப்பட்டது விஜயநகர மன்னர்கள் காலத்தில் (கிருஷ்ணதேவராயா தம் மனைவிமாரகளுடன் உள்ள சிலைகள் ஆதாரம்) மிக உன்னத நிலையில் இருந்தது விஜயநகர மன்னர்களுக்கும் பிறகு கோலகொண்ட முகமதிய ராட்சியில் இக்கோயிலின் நிர்வாகம் கீழ் நிலைமை அடைந்தது பிறகு கருநாடக முகமதியரிடமும் அதற்குப் பிறகு (1750-1843) கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியாரிடம் பிறகு இவர்களே 1843 இல் மஹத்துவிடமிக்கோயிலை ஒப்படைத்தனா இப்படியாக மாறி மாறி தற்போது ஆந்திரமாநில அறநிலையத்துறைபின் கீழிருந்து செயல்பட்டு வருகிறது

இக்கோயிலின் நிர்வாகம் மிகச் சீரிய முறையிலும் திகழ, கீழே பெரிய அலுவலகம், பல கட்டிடப்பணிகள், கலவி நிலையங்கள், சிற்பக் கலைக் கல்லூரி முதலியனச் சிறப்பாகத் திருமலைபெருமான திருவருளால் நடந்து வருகின்றன

✱

திருவுள்ளக் கருத்தறிந்த தெய்வமன்னுள்

விலலி பாரதம் மறற பாரத நூலகளை விஞ்சி நிற்கிறதெனநூல, அதற்கு எத்தனையோ காரணங்களைக் கூறலாம் பாரத நூல்களில் நுட்பநலமும், நயமும் மிக்கது விலலிபுத்தூராரின் பாரதமே

கண்ணனை அவா தெய்வ நிலையில் வைத்துப் பாடுகின்றா நூல முழுவதும் அவா அவனை இறைநிலையிலேயே போற்றுகின்றா இறைநிலையை வேறு யாருக்கும் அவா கொடுக்கவில்லை விரும்பவும் இல்லை இருந்தும் சகாதேவனை மட்டுமே ஓர் இடத்தில் 'தெய்வம் அனனான்'-என்று சிறப்பிக்கின்றா அதாவது தெய்வம் போன்றவன் என்று குறிப்பிட்டுக் காட்டுகின்றா காப்பிய நாயகனாகக் கருதப்படுகின்ற அரசுசன்னுகளோ, அன்றி அறத்தின் நாயகனான தாமனுகளோ கூட அதற்கைய சிறப்பைக் கொடுக்க விரும்பாத விலலி சகாதேவனை மட்டில தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்தி, தெய்வம் போன்றவன் என்கிறா இவ்வாறு அவா கூறக் காரணம் யாது?

சகாதேவனைப் பொருத்தவரையில் ஆசிரியர் அவனை ஒரு ஞானவானாகக் காட்டுகின்றார் 'இமையோ ரொடுதத பெருஞான பண்பதனும்' (சபா-65) என்று சகாதேவனை பெருஞான பண்புதன் என்று கூறுவார விலலி

இக்கருத்தை எடுத்த எடுப்பில் தூது சருக்கத்தில் கிருஷ்ணனை தனவாயால கூறுவதாய்க் காட்டுகின்றா பாண்டவர்களோடு நாடு பெறுதல் சமமந்தமாய ஆலோசனை செய்யும் போது தருமன், பீமன், விசயன், நகுலன் இவர்களின் எண்ணத்தை அறிந்த பின்னர், கண்ணன் சகாதேவனை நோக்கி,

“புகலரிய உணர்வுடையோய், புகழுடை யோய்,

திறலுடையோய், புகல் நீயென்ன முகிலனைய திருமேனி முருந்தனுக்கு மனமுருக மொழிகின் றுனே'

(உத்தியோ-90)

‘எவராலும் சிறப்பித்துச் சொல்ல முடியாத மெய்யறிவு உடையவனே! புகழ் உடையவனே! வல்லமை உடையவனே! உன்னுடைய கருத்தைக் கூறு’ என்கிறான் இப்படிக்கண்ணனே தன் வாயால் சகாதேவனைப் பற்றிக் கூறுகிறான் மறற நாலவருக்கும் இதற்கைய மொழிகளைக் கண்ணன் மொழிந்தானா? சிந்தித்துப் பாராக்க வேண்டும் சகாதேவனுக்கு மட்டில இவ்வாறு மொழியக் காரணம் யாது?

தத்துவ ஞானமுடையவனாக அவன் திகழ்ந்தமையே இதற்கெல்லாம் காரணம் எனலாம் அவன் கண்ணனிடம் பேசுகின்ற வார்த்தைகள் அதற்கைய வார்த்தைகளாகவே அமைகின்றன மறறவா கூற்றிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டு சகாதேவனுடைய பதில் அமைகிறது

கிருஷ்ணன் தூது செல்வதைப்பற்றிய ஆலோசனையில் 'போ என்றும்', 'வேண்டாம் என்றும்' மறற நாலவா பதில் அமைந்த போதிலும், சகாதேவனுடைய கூற்றானது இவர்களிடமிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டதாய் உள்ளது

தன்னுடைய தத்துவ ஞானத்தால் சகாதேவன் ஒருவனே கண்ணனை முழுமையாகப் புரிந்து கொண்டவன் அதனால்தான் அவன் தன்னைப் பார்த்துக் கேட்டவுடன் 'நறுமணம் வீசக்கூடிய பசுமை நிறமான துழாய் மாலையை அணிந்த பெருமானே! நீ குழந்தையாய் இருந்த காலத்தில பூதனை என்னும் பேய் மகளது பாலைப் பருகி, அவளைக் கொன்றும், மருத மரத்தின் நடுவில் சென்று, அம்மரங்

களாய் நின்ற நளகூபரன், மணிக் கிரீவன் என்னும் குபேர புத்திரர்களது சபதத்தை நீக்கியும் அருளியாய் சகடாசுரனை இறந்து விழும்படி காலால் உதைத்தாய் இடையாசனது மாளிகையில் வளர்ந்து அருளியாய் அப்படிப்பட்ட திருமாலே! உன்னுடைய மாயை இங்குள்ள ஒருவருக்கும் தெரியாது! ஆயின் உண்மையாக உள்ளபடி நான் அறிவேன் ஆதலால் என்னைக் கருத்துக் கேட்க வேண்டாம் உன்னுடைய திருவுள்ளக் கருத்து எஃகோ அதுவே எனக்கும் கருத்து' என்றான்

“முருகவிழ்க்கும் பசுந்துளப் முடியோனே

அன்று அல்கை முலையாலுண்டு மருதிடைச் சென்றுயா சகடவும்

விழைதத்துப்

பொதுவாமனை வளர்ந்த மாலே ஒருவருக்கும் தெரியாதுஇங்கு உன்

மாயை

யான்றிவேன் உண்மை யாகத் திருவுள்ளக் கருத்தெதுவோ அது

எனக்கும்

கருத்தெனருன தெய்வம்

அனனான்”

(உத்தியோ-92)

என்ற தன்னுடைய கருத்தை மாலிடமே சரியாக மொழிகிறான் சகாதேவன் அவன் இவ்வளவு திடமாகச் கூறக் காரணமானவற்றை இதற்கு முன் பாடலிலேயே தெரிவித்துவிட்டான் அவன்

திரு வ ஜோதி எம் ஏ புதுப்பேடை

மேலோட்டமாக மறறவர்களுக்குப் புரியும்படி ஒரு பொருளும், கண்ணனுக்கு மட்டில புரியும்படி மறறொரு பொருளும் அமைந்த வண்ணம் அவன் பேசுகிறான் தூது போவதைப் பற்றி

திருமலையந்தி

கண்டேன திருவடிக கொண்டேன களிமகிழ
உண்டேன உனதருள உயந்தேன உளமுறத
தண்டேன பனிமலாத தந்தேன திருமலைப்
பண்டேன கவிமலாப் பாடி

பாடும் புலவோரா புகழும் பெருபானின்
நாடும் திருமலை நண்ணின் பயமிலை
சூடும் இறையடி சோககும் திருவடிக
கூடும் பயினருள கோடி

கோடிசோ புண்ணியங் கூறுவாய் கோவிந்தா!
தேடிசோ நற்றூள் திருமலை வேங்கடன
ஓடிசோ நெஞ்சே ஒழிப்பாய் பிறப்பினை
வீடுசோ நன்னெறி வேண்டு

வேண்டுவார வேண்டும் வரமருள வேங்கடன
தூண்டுவான தோயதரும் தொனமைத திருமலை
ஈண்டுகாண ஈரடி ஈட்டருளு செவ்வமே
மாண்டுவாழ் மாயம் மடி

மாயவனை மாதவனை மைவண்ணக கண்ணனைத்
தூயவனைத் தெய்வத் திருமலை தனனகா
மேயவனை வேங்கடனை மாணடி மேவற்குப்
போயவனை நெஞ்சே பணி

பணிவார்க்குப் பாவம்போம் பலபிணிபோம் பாசம்
அணிவார்க்கு ஆழவினைபோம் ஆரிருளபோம் நலல
குணமார்க்கும் குணவனைக் கோல நெடுமாலை
மணமார்க்கும் ஏழுமலை யானை

ஏழுமலை ஏறிவந்தேன எந்துயர் போகக்கவே
வாழுமலை வேங்கடவா வந்தெமைக் காகக்கவே
பாழுமலை பாயபிறவிப் பேராழி நீந்தியே
சூழுமலை நெஞ்சமே சொல்

மலையார பெருமான மணிமுடி நாமம்
வலியார புயத்து வலமிடம் ஆழிக
கலையார திருச்சங்கப் பொன்னாகச் செம்மல
நிலையார திருவடி தாடு

நாடுவாய் ஏழுமலை நாயகனை நம்பியே
கூடுவாய்ச் சேவடிக் கொய்மலா கொண்டுநீ
பாடுவாய் வேங்கடனைப் பண்ணெடு நாளுமே
தேடுவாய் நலவினை தோந்து

நலவினை செய்யின் நமரங்காள நண்ணுவீர்
கொலவினை பாவங் கொடுமபழி சாடிடும்
தொலவினை அல்லல துயாபிணி ஓடிடும்
பலவினை போககும் பதி

கவிஞர் வித்துவான வி வி நடராஜன்-சென்னை-34

உன கருத்து யாது என்று கண்ணன்
வினவியவுடன் அறபுதமாய் பதில்
கூறுகிறான் அவன்!

‘முதலவனாய் இருக்கின்ற இறை
வனே! இத்தனை நேரம் எல்லோரும்
சோந்து அலோசித்தபடி நீ தூது
சென்றால் என்ன? செல்லாவிட்டதான்
என்ன? உறவாய் உள்ள நூற்று
வருக்குத் தலைவனான துரியோதனன்
நிலம் கொடுக்காவிட்டால் என்ன?
கொடுத்தால் என்ன? திருத்தமில்லா
மல இருக்கிற பாஞ்சாலியின் கூந்தல்
முடித்து அலங்கரிக்கப்பட்டால்
என்ன? விரித்துக் கிடந்தால் என்ன?
இவையெல்லாம் இறுதியில் எவ்வாறு
முடியப் போகிறது? எனபது எனக்குத்
தெரியுமா?’ என்கிறான்

“சிறித்தபடி நீயும் சென்றாலென்?

ஒழிந்தாலென்? செறிந்த நூறு

மைந்தாக்குள் முதலவன்நிலம்

வழங்காமல்

இருந்தாலென்? வழங்கினாலென்?

கொந்துற்ற குழலிவள முடித்

தாலென்?

விரித்தாலென்? குறித்த செய்கை

அந்தத்தில் முடியும்வகை அடி

யேற்குத்

தெரியுமோ? ஆதிமூர்த்தி!”

(உத்தியோ-91)

இப்பாடலை மேலோட்டமாகப்
பார்த்தால் மேற்குறிப்பிட்ட
பொருளே தேற்றினும் இப்பாடலை
நுட்பமாகப் பார்த்தால், குறிப்பான
பொருள் ஒன்றை கண்ணன் மட்டுமே
உணரும் வண்ணம் கூறினான் என்று
பொருள் கொள்ள வேண்டியுள்ளது

பாடலைச் சற்று வேறு விதமாகப்
பார்த்தால் இந்த நுட்பப் பொருளின்
உண்மை விளங்கும் பாடலில் மூன்று
விதச் செய்திகளை சகாதேவன் குறிப்பிடுகிறான் முதலாவது ஆலோசித்த
படி தூது போதல் இரண்டாவது
துரியோதனன் நிலம் வழங்குவது
மூன்றாவது துரோளபதையின் கூந்தல்
சமந்தமானது.

சகாதேவன இதைக் கூறுகின்ற விதத்தில், வரிசை மாற்றத்தில் நுட்பம் அமைந்துள்ளது சொல்ல வேண்டிய கருத்தை முறை மாற்றிச் சொல்லி மிக நுட்பமாக இதனை கண்ணனுக்கு உணர்த்தினான்

முதலில் நேரான ஒரு கருத்தையும் பின்னர் அதற்கு மாறான ஒரு கருத்தையும் கூறுகிறான் 'கண்ணா! நீ போனால் என்ன? போகாவிட்டால் என்ன? துரியோதனன் நிலம் கொடுக்காவிட்டால் என்ன? கொடுத்தால் என்ன? துரோளபதை கூந்தலை முடித்தால் என்ன? முடிக்காவிடில் என்ன?' எனப்பது அவன் கேள்வி

இம்மூன்று கருத்தில் முதலாவதாகக் கூறுகின்ற முதற்கூற்று நடக்கப் போவதாயும், அதைச் சார்ந்து வருகின்ற இரண்டாவது கூற்று நடக்கப் போவதில்லை என்றும் பொருள் கொள்ளும்படி வாதத்தைக் களை அமைத்துள்ளான்

தூது போதல், நிலம் வழங்காமல் இருத்தல், பாஞ்சாலி கூந்தல் முடித்தல் மூன்றும் நடக்கப் போகின்றன அதனால் அதை முதலில் அமைத்தான இரண்டாம் கூற்று நடக்கப் போவதில்லை தூது போகாதிருத்தல், துரியோதன நிலம் வழங்குதல், கூந்தலை முடிக்காமல் இருத்தல் இதைப் பின்னர் அமைத்தான

இந்த நுட்பப் பாருள் உடன் பாடு, எதிர்மனம் இவற்றை முறையே கொள்ளாமல், முறை மாற்றி மாற்றி அமைத்துக் கூறுவதால் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது

இதைக் கண்ணனுக்கு உணர்த்திய சகாதேவன் ஒரு போக்காக 'கண்ணா இவைதான் நடக்கப் போகின்றன என்பது எனக்குத் தெரியும்! 'ஓ', ஆதிமூர்த்தி' என்ற சொற்றொடரால் அமைத்துக் கூறுகிறான் 'தெரியுமோ' என்பதை, 'தெரியும்' 'ஓ' ஆதிமூர்த்தி' என்று பொருள் கொள்ளவும் அமைந்துள்ளது

இப்படி ஏற்றவண்ணம் கூறிய காரணத்தால், கண்ணனின் திருவுள்ளம் அறிந்திருந்த காரணத்தால் அவனை ஞானவான் என்று குறிப்பிட்டது தரும் அவனை தெய்வ நிலைக்கு ஏற்றுகின்ற சந்தாபமும் உடன் வெளிப்படுகின்றது கண்ணன் சகாதேவனை நோக்கி புத்தம் நேராமல் இருக்க ஓர் உபாயம் கூறுகின்ற அப்போது அவன்,

நீபாரத அமரில் யாவரையும் நீருக்கிப் பூபாரம் தூக்கப் புரிந்தாய் புயல்

வண்ண கோபாலா! போரேறே! கோவிந்தா!

நியனறி மாபாரதம் நீக்க மறுபுறம் கொல் வல்லாரே! (உத்தி-94)

என்று கூறுகிறான் 'நடக்கப்போகும் பாரதப் பாரில் எல்லோரையும் அழியச் செய்து, பூமியின் பாரத்தை நீசுவதற்கென்றே அவதரித்துள்ளாய் நடக்க இருக்கின்ற பெரிய பாரத புத்தத்தை, அதை உண்டாக்கப் போகின்ற உண்மையன்றி வேறு யாரால் நீக்க முடியும்? புயல் வண்ணனே! கோபாலனே! போரில் ஆண சிங்கம் போன்ற கோவிந்தனே,' என்கிறான்

இப்படிப் பாரதப்போரை தோற்று வித்து, அதை நடத்தி வெற்றி காணப் போகிறவன் சண்ணன் என்பதைத் தன் ஞானத்தால் உணர்ந்து, அவனின் அவதார நோக்கமே அதுதான் என்பதைக் குறிப்பால் சுட்டிக் காட்டுகின்ற சிறப்பை இங்குக் காண்கிறோம்

இதை அடுத்து வருகின்ற நிகழ்ச்சி தான் அவனை தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்திப் பாடவைக்கின்றது வில்லியை இறைவனின் உண்மையான வடிவத்தைத் தனத்ததுவ ஞானத்தால் அறிந்து கட்டியவன் அவன் ஒருவன்தான் கண்ணன் "பாரதப் போர் நிகழாவண்ணம்" - செய்ய ஒரு யோசனை சொல் என்று கேட்ட போது அவன் கூறுகின்ற உபாயங் களுள் ஒன்று கண்ணனைக் கட்டிப் போடுதல் என்பதாகும் "காலித் தலை பூட்டி நேராகக் கைபிடித்தே நின்னையும் நான் கட்டுவனேன்" (உத்தி-95) எனப்பது பாடல் வரி

உ
ஓம் சபத விக்னேஸ்வராய நம :
"வேதோ நித்யம் அத்யதாம்"

"ஸத்யம் அத்வைதம்"

"ஸத்யம் அத்வைதம்"

"ஸத்யம் அத்வைதம்"

ஓம் சபத விக்னேஸ்வராய நம
ஓம் ஸ்ரீ காஞ்சி ஓம் அம்மா ஓம் காமாட்சி நம :
ஓம் ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதாயே நம

இநதக்கட்டத்தில் உள்ளதை 108 தடவை எழுதி (யாரும் எந்த மொழியிலும் எப்பொழுதும் எழுதலாம்) அதனுடன் கூட ரூ 7/- (ரூபாய ஏழு மட்டும்) மணியார்டர் மூலம் (by M.O) கீழ்க்கண்ட முகவரியில் சமர்ப்பிக்கவும்

புனித பிரச்சாதமும், 'வேத ஒளி' படமும் அனுப்பப்படும்
எல்லாம் நன்மைக்கே

எல்லாம் நல்லதே நடக்கும்!

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி

B. R மகாலிங்கம்,

D-16-A, உ வே சாமிநாத அய்யர் சாலை, பிளாக்-27, தெய்வேலி-607 803 தமிழ்நாடு

வேங்கடவன் வாழும் வீடு

திருப்பதி தருமபதி பெருமபதி நறுமபதி
கருப்பையில் உதித்த ஜீவன்கள் என்றும்
உருப்படி யாகியே உயாவினைக் காண
ஒருபடி தூக்கி உயாததும் திருப்பதி

பொருப்புடன் பலதொழில் புரியிலே செயதாலும்
விருப்புடன் வாழவை வேண்டினோ யாராதான
வெருப்புடன் பலாபேசும் விநதையை காண்கிறோம்
நெருப்புடன் நிகழ்ததும் நிமலனை யாக்கண்டார

சறுகுகள் தினம்தினம் சாயநது வீழ்தல போல
வருமுயிர்கள் மீண்டும் வந்தவழி போகுதுகாண
பெருகின்ற நிலைகள் என்றும் பேரோபாரீர்
தருகின்ற தலைவனை தாகததால் தேடினீரோ!

கரும்பிலே இனிப்புமுண்டு கசப்பும் உண்டு
அரும்பிலே அழகுண்டு அலராத நிலையுமுண்டு
இருப்பிலே உளதெலாம் இறுதிகு ஆவதுண்டோ
பருப்பிலே விதைபோல பரமனை பாப்பரீரே

மருப்பால் சொல்கின்றீர் மனம்போன வழியென்று
பொருப்பால் புலம்புகின்றீர் பொழுதெலாம் போனபின்னும்
கருப்பால் சிவப்பினை காணவும் கூறுகின்றீர்
உருப்பால் உண்மையை உணரவும் மறுக்கின்றீர்

வருமபதி யறிநது வாழநதிட்ட ஆழவாராகள்
எருப்பதி யெனவிருநது இயம்பிய பதிகளில்
திருப்பதி மாந்தாககு திடமான நற்பதியென
பொருப்பதி பிரபந்தம் புகழாரம் குடுத்துகாண

சேரிடம் அறிநது சேரெனும் திருப்பதி
சேவைகள் புரிநது சேவிகும் திருப்பதி
தேவைகள் அவனறிநது சோத்திடும் திருப்பதி
தேவாதி தேவாகளும் தேடிவரும் திருப்பதி

ஏங்கிடும் நெஞ்சம் எழிலுறும் திருப்பதி
தாங்கிடும் நிழலொன்றை தானகாணும் திருப்பதி
வாங்கிடும் காணிகைக்கள் வழிகோலும் திருப்பதி
வேங்கடவன் வாழும் வீடெனும் திருப்பதி

ஊர்ஞா சோமசுந்தரப் பெருமான - தங்கவயல்.

யும், அவனை உணர்ந்தவனாயும், முக
காலததையும் அறிந்தவனாயும் சகா
தேவன் இருந்ததால் அவனைத் தெய
வம் போன்றவன் என்று விலலி குறிப
பிடுகின்றா அதுவும் எம் பெரு
மானின் திருவுள்ளக் கருத்தறிந்த
தெய்வம் போன்றவன் என்கிறா

இதன் காரணமாக வேறு யாருக்
கும் கிடைக்காத ஒரு அரிய காட்சி
அவனுக்குக் கிட்டியது இவ்வாறு
இவன் பிணித்த பின்னா, அவனு
டைய தத்துவ அறிவையும் உணர்ந்த
கண்ணன், அவனுக்கு முன்னே தன்
உண்மை வடிவுடன் காட்சி கொடுக்க
கிறான் தேவாகளும் தேடிக் காண
முடியாத திருவடிகளோடு காட்சி
கொடுத்தான் என்பார் விலலி

“நீ தேவன் என்றறிநது நெஞ்சால்
தன்க் கட்டும்
சாதேவன் கண்களிக்கத் தானேயாய்
முன்னின்றான்
பூதேவரும் கண்கப் பூங்கா நிழல்
வைகு
மாதேவரும் தேடிக் காண மலரடி
யோன”
(உத்தியோ-98)

இத்தகைய சிறப்புடையவனாக சகா
தேவன் திகழ்ந்த காரணத்தால்தான்,
விலலியார் அவனை மட்டில் ‘தெய
வம் அனனன்’-என்ற சொற்றொட
ரால் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகின்றார்

மற்றவர்களின் உள்ளத்தை அறி
தல் அரிது இறைவன் திருவுள
ளத்தை அறிதல் அரிதினும் அரிது
ஒரு தெய்வத்தின் திருவுள்ளக்
கருத்தை அறிநது அஞ்சாமல் அதை
வெளிப்படுத்தியதால் தெய்வம் அன
னன் ஆகிறான் ஆம், அவனும் தெய
வத்திற்குச் சமமானவனாகக் காட்சி
யளிக்கிறான்

✱

அப்போது ‘எனனைக் கட்டுவது எவ
வாறு’ என்று கேட்ட கண்ணபிரான்,
பதினாயிரம் உருவங்களை எடுத்துக்
கொள்கிறான் உடனே சகாதேவன்
அவவடிவங்களுக்கெல்லாம் முதன்
மையான திருவுருவம் எது என்று
தன் ஞானத்தால் உணர்ந்து, எல்லா
உலகங்களையும் அளவிட்ட எம்பெரு
மானது உபய பாதங்களைத் தன்மன
மாகிய கயிறறினால் கட்டினான்

மாயவனும் அன்பன் மனம்அறிவான்
கட்டுகவென்று
ஆயவடிவு பதினாயிரம் கொண்டான்
தூயவனும் மூலமாந் தோற்ற
முணர்ந்து எவவுலகும்
தாயஅடியினை கட்டன்கருத்தினால்
பிணித்தான்
(உத்தியோ 97)
இப்படி இறைவனையே பிணிகின்ற
அளவிற்கு அன்பு பொருந்தியவனா

ஸர்ப விநாயகர்

பழந் தமிழ் நாட்டின் சோழவள நாட்டில், கோயில்கள் மலிந்துள்ள தஞ்சாவூர் மாவட்டம், பாபநாசப் பகுதியில் எங்கும் காணக்கிடைக்காத நிலையில், மிகமிக, நூதனமான வடிவோடு விளங்கி, அருள் வழங்கி வரும், அருளமிகு ஸர்ப விநாயகரைப் பற்றிய சிறு விளக்கக் கட்டுரையாகும் இது

இந்த ஸர்ப விநாயகர் கோயில் பாபநாசத்தில், அருளமிகு சீனுவாசப் பெருமாள் கோயிலின் அருகாமையில் உள்ள அருளமிகு சிவசக்தி காளியம் மன கோயிலில் ஒருத தனிக் கோயிலாக அமைந்துள்ளது

இந்த அதியற்புத விநாயகரின் தலைக்குமேல் ஆதிசேஷன் தனது ஐந்து தலைகளுடன் கூடிய பட்டத்தை விரித்துக் குடையாக அமைத்துள்ளான் தலையில் ஒளிவிசும் கிரீடம், சகரம், தாமரை புஷ்பம், கதாயுதம், ரதன கலசம், தனது தந்தம், பாசம், கரும்புவில், நெற்கதிர், மாதுளம் பழம், கரு நெய்தல் புஷ்பம் ஆகியவற்றைத் தாங்கியுள்ள பதது கரகமலங்கள், துதிகையில் மக்களின் பச்சி, பிணி, வறுமை முதலியவற்றைப் போக்கும் அமிர்த கலசம் தாங்கியுள்ளார் பக்தர்களையும் அவர்களது வேண்டு கோள்களையும் என்றுமே மறப்பதே

யில்லை எனப்பதை உணரத்தும் யானை முகம், இரண்டு கரங்களில் கங்கணமாக இரண்டு ஸர்பங்கள், திருமார்பில் பூணூலாக ஒரு ஸர்பம், இடையில் இடைக்கச்சமாக ஒரு ஸர்பம், ஆக ஐந்து ஸர்பங்கள், (ஸர்ப குடை) அணிகலனாக விளங்க 'பஞ்ச ஸர்ப விநாயக ராக்' த திகழ்கிறார் இவர பீடத்தின் மீது அமாந்த நிலையில் இடது காலை மடக்கியும், வலது காலைத் தொங்க விட்டும் மிக்க கம்பீரமாக அமாந்துள்ளார் அவரது திருவடியில் அனரூப வாகனமாகிய மூஞ்சுறு அமாந்துள்ளது

இந்த திருமூர்த்தியை நாம சற்று உற்று நோக்கினால் அவர் ஆதிசேஷனின் மடிமீது அமாந்துள்ளது போன்றும், ஆதிசேஷன் தனது தலைகளை நிமிர்த்தி அதன் படங்களால் குடை பிடித்துள்ளது போன்றும் தோன்றுகிறது விநாயகருக்கு ஆதிசேஷ கண்பதி என்று ஒரு திருநாமமுள்ளது என்று கணேச புராணத்திலுள்ள ஸஹஸர நாம ஸதோத்திரத்தில் வரும் "பணிபதி" என்ற சொல்லால் அறிய முடிகிறது (பணிபதி என்றால் பல தெய்வங்களின் உருவமாய் உள்ளவா என்று பொருளாகும்)

முதல் புராணத்தில் விநாயகர் ஆதிசேஷனுக்கு புத்திரனாக அவசரித்து ஐந்து ஆண்டுகள் திருவிளை பாடல் செய்தார் என்று வருகிறது விநாயகர் ஆதிசேஷனின் மகனாக இருந்தார் என்றால் அவரை ஆதிசேஷன் தன் மடிமீது வைத்து விளையாடியிருப்பார் என்பதில் வியப்பென்ன? இந்நிலையும் இந்த ஸர்ப விநாயகருக்குப் பொருந்தும்மன்றோ!

இப்படியாக ஒரு விநாயகரை வடிவமைத்து வழிபாட்டிற்கு வைக்கக் காரணமென்ன? பாவநாசம் திருவாளர் டி.என். இராமசுவாமி பிள்ளையவர்களின் கனவில் தோன்றிய, இறைவன் அருள்வாக்கால கூறிய, அச்சரீரீ திருவாக்கைக் கொண்டு அதன் பொருள் விளக்கம் தேடிப் பல அறிஞர்கள், நூலறிவாளர்களை நாடி

சரியான விபரமறியாத நிலையில், காஞ்சிபுரம் சென்று காஞ்சி மரமுனிவர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆச்சாரியாள் சுவாமிகள் அவர்களைக் கண்டு வணங்கி பிள்ளையவர்கள் தமது கணவியைச் சொல்லி விளக்கம்கேட்க, சுவாமிகளும், ‘கனவில கண்டபடியும், அசரீரி வாககால கேட்ட விதமாகவும் மூர்த்தியை பிரதிஷ்டை செய்து வழிபடுவதில் ஒன்றும் தவறில்லை அப்படி விநாயகரை வடிவமைக்கும்போது, ஐந்தது தலை நாகம் குடையாகவுள்ளதுபோல செய்துவிடு’ என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்

இதன் அடிப்படையில் கவிததலம், மந்தரமணி ஸ்ரீ ஓ எஸ் சேஷாதரிப்பட்டா சுவாமி அவர்களின் ஆலோசனையுடன் மயிலாடுதுறை, சிறப்பநூல் வல்லுனா சந்திரகாசு என்பவரைக் கொண்டு நமது ஸாப விநாயகர் வடிவமைக்கப்பட்டார் இதற்கைய அருமபெரும் காரியத்தைத் திருவாளர் டி. எஸ் இராமசுவாமி பிள்ளையவர்கள், தமது நண்பர்களின் ஆதரவோடு தமது சொந்த செலவிலேயே செய்துள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது

இத்திருக்கோவில் குடமுழுகு செய்து மூன்று மாதங்கள் சென்றபின்னா, மதுரை மகரிஷி பதஞ்சலி நாடிகேந்திரத்தில் ஜோதிடம் பார்த்த ஒரு வணிகச் செட்டியாருக்கு இந்த ஸாப விநாயகரைக் கண்டு வணங்கி வர வேண்டும் என்று ஜோதிட நூல்கூற, அவ்வண்ணமே அவரும் வர, இது விபரம் தெரிந்த பிள்ளையவர்களும், அதே நாடிச் சோதிடத்தில் இந்த விநாயகரைப்பற்றி ஏதேனும் விபரமறியக்கூடுமா? என முயன்ற போது மூன்று காண்டங்களில் இந்த விநாயகரைப்பற்றிய விளக்கமான விபரங்கள் கிடைத்துள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது

தற்போது ஸாப விநாயகருக்கு இரண்டு பக்கங்களிலும் இராகு, கேதுவை பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்

டும் என்றும், ஸாப விநாயகரைப்பற்றிய விளக்க நூல் ஒன்று வெளியிட வேண்டும் என்றும் பிள்ளையவர்களுக்கு ஒரு ஆசையுண்டாயிற்று அதற்கான ஆதாரக் “கருவை”த் தேடி பல நூலறிஞர்களுடன் தொடர்பு கொண்டார்கள்

இந்த பெரு முயற்சியின் விளைவாக திருவெண்காடு நியாய-மீமாம்ஸா சிரோமணி ஸ்ரீ டி. கே. முத்துஸ்வாமி சாஸ்திரி அவர்கள், மிக மிகத் தெளிவாகவும், விளக்கமாகவும், ஆதாரப் பூர்வமாகவும் ஒரு கட்டுரையை எழுதியுள்ளார்கள் மந்தரமணி ஸ்ரீ ஓ எஸ் சேஷாதரிப்பட்டா சுவாமி அவர்கள் ஒரு சில கருத்துக்களையும் ஆதாரங்களையும் கொடுத்துள்ளார்கள் புதுக்கோட்டை ஸ்ரீ மாதா புவனேஸ்வரி அதிஷ்டாநப் புலவர் ஸ்ரீ ப. சிகாகிரீசன் அவர்கள் ஒரு துதிமாலை தொகுத்துக் கொடுத்துள்ளார்கள்

இவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட வேதங்கள், ஸமருதிகள், ஆகமங்கள், இதிகாசங்கள், புராணங்கள், உபபுராணங்கள், மந்திர சாஸ்திரங்கள் ஆகிய இவைகளின் ஆதாரக்கருத்தைக் “கருவாக”க் கொண்டு கவிததலம் நாசம்பந்தன் அவர்கள் ஒரு சிறு நூல் ஒன்றினைத் தொகுத்து எழுதியுள்ளார் அதிலிருந்து ஒரு சில குறிப்புகளை மட்டிலுமே இங்கு எழுதியுள்ளோம்

கணபதிக்கு ஸாபம் குடையாக உள்ளதை வேறு எங்கும் காண இயலாது இந்நிலையினைக் காணும் அன்பார்களின் சந்தேகம் தீர்வேகிலசான்றுகளை எழுதியுள்ளோம் கணேச புராணத்திலுள்ள ஸஹஸரநாம ஸ்தோத்திரத்தில் “தச ஸாஹஸர பண்பருத பணி ராஜகருதாஸன்” என்றொரு நாமம் வந்துள்ளது இதன் பொருள், ‘பல படங்கள் கொண்ட ஆதிசேஷன் மீது அமாந்திருப்பவா’ என்பதாகும் ஆதிசேஷன் மீது இவா அமாந்திருக்கும் போது அதன் தலைகள் குடையாக இருப்பதில் ஆச்சரியமில்லை

“சுகலாம் பரதரம் விஷ்ணும” என்ற சுலோகத்தின் வாயிலாக விநாயகரே விஷ்ணுவாகவும் உள்ளார் என அறிகிறோம் இதையே ஸகாந்தம் ஹாபுராணமும் பேசுகிறது பாவதி தேவியார் காப்பமாகக் கூடாது என்று தடுத்த பிரம்மாவும், விஷ்ணுவும் தேவியாருக்கு தனயர்களாக பிறந்தனர் என்று கூறுகிறது விஷ்ணு கணபதியாகவும், பிரம்மா முருகனாகவும் தோன்றினார்கள் என்கிறது

‘கஜானன் டச்ச ஹேரமபம் ஸே
ஞாயம் ச ஷ்டானனம்’
தெள சாஸ்தர் வித பராஹு-
நாராயண சதுர் முகௌ !”

என்கிறது ஸகாந்த சுலோகம் கணநாதனே விஷ்ணுவானால் ஆதிசேஷன் அவருக்கு ஆசனமாகவும் குடையாகவும் இருப்பதில் தவறென்ன?

சென்றாற குடையாம் இருந்தாற
சிங்கா தனமாம்
நின்றால் மரவடியாம் நீள்கடலுள்
என்றும்
புணையாம் அணிவிளக்காம் பூம்
பட்டாம்
புல்குமணையாம் திருமாற்கரவு”
என்கிறது திருவாய்மொழி

மேலும் கணேச ஸஹஸரநாமத்தில் கீழ்க்கண்ட நாமாவளிகளைக் காணமுடிகிறது

ஓம் ஸாப ஹார கம ஸூதராய நம்
சாப்பத்தை மாலையாகவும், ஆடைக்குமேல் சிறுநடையாகவும் தரித்துள்ள விநாயகரை வணங்குகிறேன்

ஓம் ஸாப யக்னோபவீதவதே நம்
சாப்பத்தை பூணூலாகத் தரித்திருப்பவருமான விநாயகரை வணங்குகிறேன்

ஓம் ஸாப கோடர கடகாய நம்
சாப்பங்களை கங்கணமாகத் தரிப்பவருமான விநாயகரை வணங்குகிறேன்

ஓம ஸாப க்ரைவேண காங்கதாய நம
சாபபததை அரைக்கச்சாகத் தரிப்ப
வருமான விநாயகரை வணங்கு
கிறேன்

ஓம ஸாப கக்ஷாதராபந்தாய நம
சாபபததை மேல வஸ்திரமாகத்
தரித்திருப்பவருமான விநாயகரை
வணங்குகிறேன்

ஓம ஸாப ராஜோத்தரீயகாய நம
சாபபததை மகாராஜாக்கள் தரிக்கும்
மேலாடை போல தரித்துள்ளவரா
கிய விநாயகரை வணங்குகிறேன்

இந்த ஆதாரங்களைக் கொண்டே
நாம விநாயகருக்கு ஸாபங்கள்
ஆடையாகவும், அணிகலன்களாகவும்
உள்ளதைத் தெளிவாக உணர முடி
கிறது

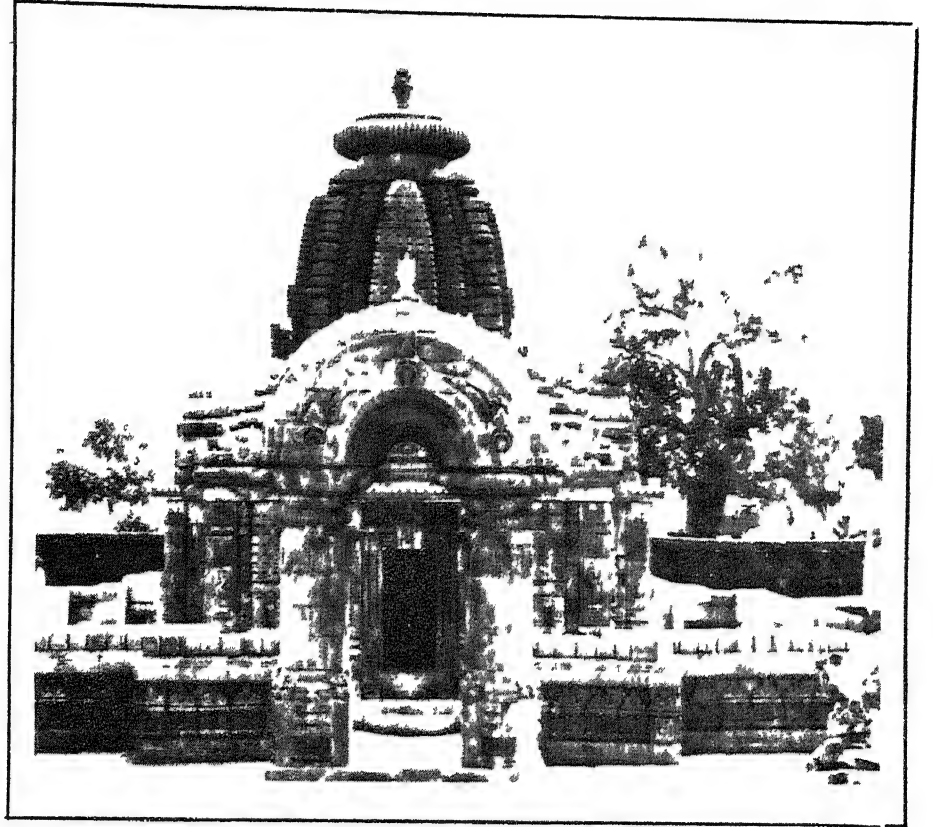
இனி மகரிஷி பதஞ்சலி நாடி சோதி
டத்தில வரும் சில குறிப்புகளைக்
காண்போம்

ஆதிசேஷன் குடையானதையும்,
அக்காட்சியை பதஞ்சலி நேரில் கண்
டதையும் விளக்க இதோ, அதி
விருந்து இரண்டு செய்யுட்கள்

மேனி யொத்து தானிருக்க அக்காலம்
மேட்டிமையாய பூமிதனை
தானிறக்கி
சாலவே இது என்ன கூத்து என
சாநதுவர மாமங்கே சென்றக்கால
(ஆதிசேஷன்-பதஞ்சலி)

காலத்தே மூலவனும் எமைக்கண்டு
சாநதிருக்க சமிகையதும் தான
காட்ட
சாலவே “குடையொண்டோம்” அட்டி
யிலலை
சாற்றவரும் ஈதுண்மை பூவமதும்

அன்பா இராமசுவாமி பிள்ளையவா
களின் முயற்சியால் கட்டி முடிக்கப்
பட்ட காளியம்மன் கோவிலுக்கு
முழுக்கு முடிந்த இரண்டாண்டுகள்

ஸ்ரீமுகதேஸவரா கோயில் - புவனேஸ்வரா

முடிந்த பின்னா அவர்கள் கண்ட
கனவின பயனாய், ஸாப விநாயகா
கோயிலும் கட்டப்படும் எனப்பதைக்
கூறும் இரண்டு செய்யுட்கள்

ஒப்பவே ஓர் சூக்கமம் உரைக்கவரின
உரைக்கவே காளிகு கோட்டம் கட்ட
தப்பாது ஆண்டிரண்டில் மைந்த
ஹுக்கு
தாட்டிய மாய் மற்றுமோ சொப்
பனமும்

செய்யவே அததலத்தே கொலு
விருக்கும்
சீர்மலகு சாபநல விநாயகனும்
உய்யவரும் கலியதினில் தானறியின்
உரைக்கவே நஞ்சினிகு நாயகனும்
ஸாப விநாயகரை வழிபடுவதால்
உண்டாகும் நன்மை என்ன? இந்தப்
பெருமானை நன்னீரால் நீராட்டி,
விஷநாசினி எனப்படும் 1 எருக்
கலை 2 மலைவேம்பு 3 சிறியா

நங்கை 4 கச்சகுமிட்டி 5 பேய
புடலை இவைகளில் ஏதாவது ஒன்றால்
உள்ளத்தூயமையுடன் விகி முறை
தவறாது அருச்சனை செய்து வழிபட
டால் விஷத்தாலோ, விஷ நீராலோ,
விஷ ஜநதுக்களாலோ எவவிதத்
தொல்லைகளும் வராது வந்தத்
தொல்லைகள் தீரநதுவிடும் இராகு,
கேதுவால் எவவிதமான இடையூறு
களும் வராது விஷப்பயம் நீங்கும்
இது “நஞ்சுண்டோன்” சொன்ன
அமுத மொழியாம்

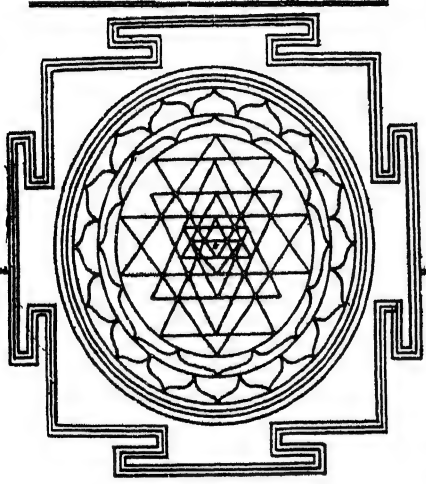
விவவாரூன பல அருட் சிறப்போடு
கூடி அருளபாலிக்கும் ஸாப விநாய
கரைக் கண்டு வணங்கி யாவரும்
அவா அருளும் நற்பேற்றினையும் பெற
வேண்டும் என பெரிதும் வீரும்பு
கிறோம்

★

ஸ்ரீ சக்கரம்

கீடவுள தத்துவம் எங்கும் வியாபித்திருக்கிறது நமது உடலிலும் வியாபித்திருக்கிறது அதனையே “அண்டத்திலுள்ளது பிண்டம்” எனக் கூறினா. நமது உடலைப் பிண்டாண்டம் என்றும் ஏனைய உலகனைதையும் ‘பரமமாண்டம்’ என்றும் கூறுவா நீர், நிலம், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் ஆகிய ஐந்தினையும் சக்தி கோணங்களாகவும் மாயை, சுதத விததை, மகேசுவரன் சதாசிவன் ஆகிய நான்கினையும் சிவ கோணங்களாகவும் கருதி அதனை வரிவடிவில் குறிக்கும் சின்னமாக ஸ்ரீ சக்கரத்தினை வரைந்து வழிபடுவா அதுவே பிம்பமாக உருவாகப்பட்டால் ‘மேரு’ என அழைக்கப்படும்

நமது உடலினையே ஸ்ரீ சக்கரமாகப் பாவித்து வழிபடும் முறையினை ‘பாவோபநிஷத்’ எனவும் உபநிடதம் விளக்குகிறது தோல, இரத்தம், மாமிசம், கொழுப்பு, எலும்பு ஆகிய ஐந்தினையும் சக்தி கோணங்களாகக் கருத வேண்டும் எல்லாப்பிளவுகளே உள்ள ‘மஜ்ஜை’ எனவும் சத்து, சுகிலம், பிராணன், ஜீவன் ஆகிய நான்கினையும் சிவ கோணங்களாகக் கருத வேண்டும் இவ்வொன்பது தாதுகளை அடங்கிய நமது உடலின் ஸ்ரீ சக்கரமாகப் பாவித்து இதயமாகிய பிந்து ஸ்தானத்தில் இறைவியைப் பூஜித்தலே பிண்டாண்ட முறையாகும்

ஸ்ரீ சக்கரத்தில் கீழ்க்காணிய முக்கோணங்கள் ஐந்தும் சக்தி கோணங்கள் எனவும், மேல் நோக்கிய நான்கு கோணங்கள் சிவகோணங்கள் எனவும் அழைக்கப்படும் இவை இணைந்து உருவாகும் ஸ்ரீ சக்கரம் சிவசக்தி ஐக்கிய புவத்தினை உணர்த்துகிறது

அம்பிகை வழிபாட்டில் யந்திர பூஜை முறையில் வழிபடுவது சிறப்புடையதும் சக்திமிககதும் ஆகும் சிவகோணங்கள் நான்கும் சக்தி கோணங்கள் ஐந்தும் ஆக ஒன்பது கோணங்கள் இணைந்து ஒன்றையொன்று வெட்டுவதால் மொத்தம் நாற்பத்து மூன்று கோணங்கள் உண்டாகின்றன அதன் நடுவண்யில் ‘பிந்து மண்டலம்’ என்ற இடத்தில் அம்பிகை எழுந்தருளுகிறாள் எல்லாச் சக்கரங்களையும் (யந்திரங்களையும்) விட அனனை உறையும் ஸ்ரீ சக்கர யந்திரம் தலையாயது எனவே அதனைச் “சக்கராஜம்” (சக்கரங்களுக்குள் அரசன்) எனப் போற்றுகின்றனர்

கோணங்கள் ஒன்பதால் உருவாகும் இந்த ஸ்ரீ சக்கரத்தினுள் அனைத்துத் தத்துவங்களும் அடக்கம் எனக் கூறுவதில் தவறில்லையே!

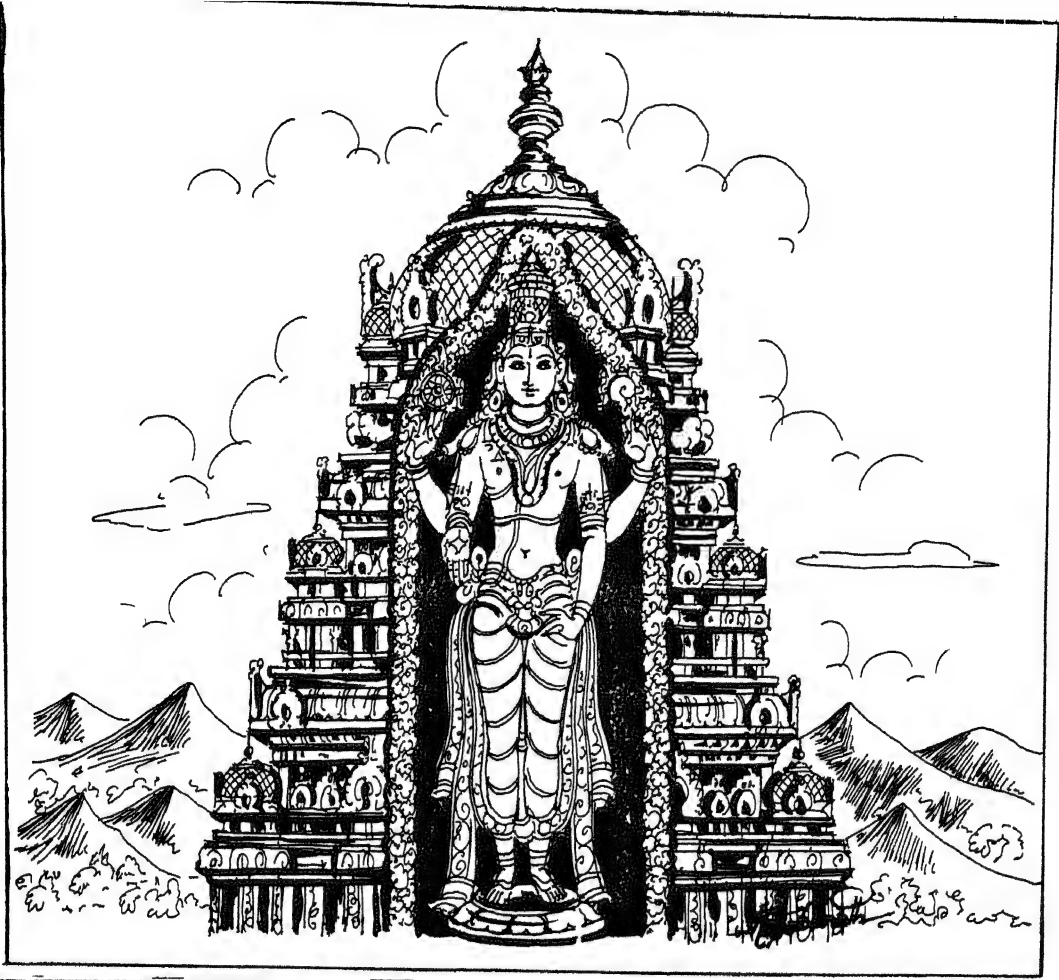
இதனை மனதிலிருத்தியே, திருக்கடலூர் அபிராமப்பட்டரும் தமது அநதாதியில்,

வெளிநின்ற நின்றிருமேனியைப் பாத்தென விழியுநெஞ்சம்
கனி நின்ற வெள்ளங்கரை கண்டதில்லை கருத்தினுள்ளே
தெளி நின்ற ஞானந திகழுகின்றதென திருவுளமோ
ஒளி நின்ற கோணங்களொண்பதுமேவி யுறைபவளே

— அபிராமி அநதாதி — பாடல் 19

என அம்பிகையின் இருப்பிடத்தைத் தெளிவாக நமக்குச் சுட்டிக் காட்டுகிறா

திருமதி கமலா மாரியப்பன் — கோயமுத்தூர்

திருமலையும் தமிழ் மன்னர்களும்

திருப்பதி கோவிலின் தோற்றத்தைப்பற்றி புராணங்களில் பல கூறுகள் இருக்கின்றன பதினொரு புராணங்களிலும் திருப்பதியின் ஆரம்பத்தைப்பற்றி கூறியிருப்பது மிகவும் வியக்கத்தக்கது இப்புராணங்களில் சாதாரணமாக அமானுஷ்யமான விஷயங்கள்தான் அதிகமாக இடம் பெற்றுள்ளன ஆனால் கூர்ந்து கவனித்தால் சரித்திரமும் புதைந்திருப்பதை அறியலாம்

பிறகு முனிவா முமழாததிகளை சோதித்தது - திருமலை தன் காலால் உதைத்திட, அது திருமாலின் மாம்பில பட, அதில் வாசம் புரியும் லட்சுமி தேவி திருமலை விட்டுப் பிரிய, திருமால் ஏமாற்றமடைந்து சேஷாசல மலையில் வசித்தது-வராக அவதாரம் எடுத்தது - வெகு காலமாக பூமியின்

அடியில் மண்ணால் மூடிக் கிடந்தது- ஆகாச ராஜனின் இடையாசனம் ஒரு புறறிவிருந்து திருமால் சிலையைக் கண்டெடுத்தது முதலிய செய்திகள் அனைவரும் அறிந்ததே

திருமலை கோவில் பற்றிய புராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ள சம்பவங்களைக் கண்டால் இக்கோவில் கி. பி. முதல் நூற்றாண்டிலோ அல்லது கி. மு. முதல் நூற்றாண்டிலோதான் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும் ஆனால் கோவிலைப்பற்றியும், அதன் நிர்வாகத்தைப்பற்றியும், அதன் சிறப்பினைப்பற்றியும் நமக்கு நம்பகமான ஆதாரங்கள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை

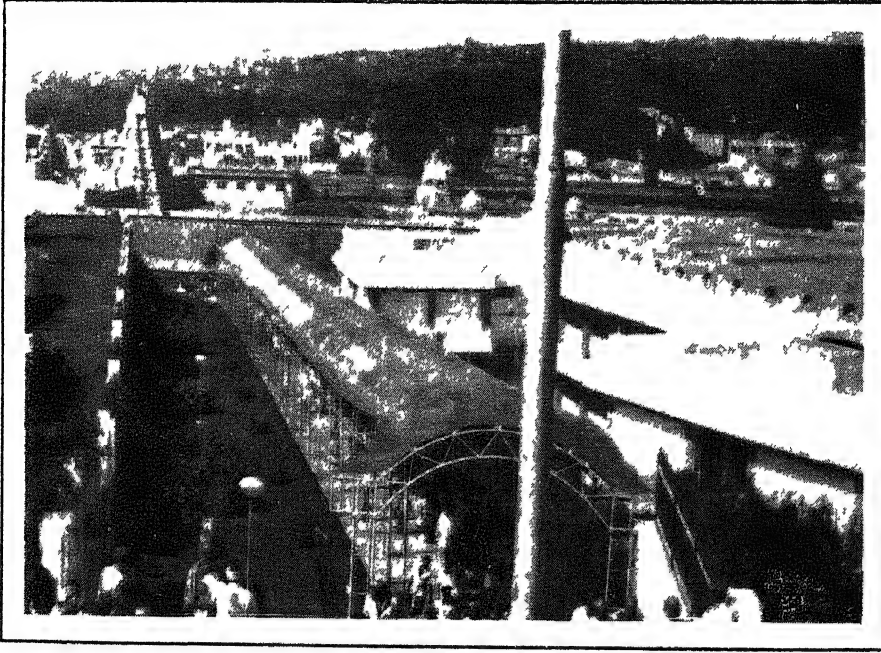
தொகுப்பு

திரு. டி. எஸ். திருவேங்கடம்

பலவர்கள் காலத்திற்குப் பிறகுதான் கல்வெட்டுகள் பொறிக்கும் பழக்கம் ஏற்பட்டது என்பதால் இக்காலத்திலிருந்துதான் கோவிலைப்பற்றி ஓரளவு தெரிய வந்துள்ளது

ஆனால் விஜயநகர அரசின் காலத்திலிருந்துதான் கோவிலைப்பற்றிய முழு விவரங்களும் கிடைக்கின்றன விஜயநகர ஆட்சியில் கோவிலில் நடைபெற்ற அனைத்து நடவடிக்கைகளைப்பற்றியும் கோவிலின் சுவர்களிலேயே பொறிக்கப்பட்டுள்ளதைக் கண்காணலாம்

விஜயநகர ஆட்சியின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு ஆங்கிலேயரின் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் கைக்கு வந்த கோவில் நிர்வாகம் சில வருடங்களில் மஹந் களிடம் மாறியது மஹந் களுக்குப்

திருமலை கோயில் தோற்றம்

புகைப்படம் ஜி. உமா திருப்பதி

பிறகு பலவேறு கமிட்டிகளின் கீழ் கோவில் நிர்வாகம் இருந்தது இன்றும் இந்தக் கோவில் ஆந்திர மாநில அறநிலையத் துறையிலே சட்டப்படி நியமிக்கப்பட கமிட்டியினரால்தான் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகிறது.

பல்லவா காலத்திற்கு முன்பு

இன்றைய திருப்பதி-திருமலைப் பகுதி முதன் முதலில் “திருவேங்கடக் கோட்டம்” என்றும் விளங்கி வந்தது தொண்டைமான் சக்கரவர்த்தி ஆண்ட இந்தத் தொண்டை மண்டலம் மொத்தம் 24 கோட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன இதன் தலைநகரம் காஞ்சிபுரமாகத்தானிருக்க வேண்டும்.

திருமலையை மையமாகக் கொண்டிருந்த திருவேங்கடக் கோட்டம் (2-ம் நூற்றாண்டில்) அப்போது சித்தூர், சந்திரகிரி, திருச்சானூர், திருக்காளஹஸ்தி என்று நான்கு பிரிவுகள் கொண்டிருந்தது திருமலையிலே முதன் முதலாக கோவில் கட்டிய தொண்டைமான் சக்கரவர்த்திகோவிலில் அனைத்து பூஜைகளும், வழிபாடுகளும் சிறப்பாக நடத்த ஏற்பாடு செய்திருக்க வேண்டும் இதன் காரணமாகத்தான் பெருந்தேவனூர்

எழுதிய “பாரத வெண்பா” நூலிலும், மாமூலனாரும் திருமலை கோவிலுக்கு குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

நாளடைவில் காஞ்சி பல்லவர்கள் கீழ் வந்திருக்க வேண்டும் பல்லவர்கள் தங்களையும் தொண்டைமான்கள் எனக் கூறிக் கொண்டார்கள் பல்லவா ஆட்சி கி. பி. 6-ம் நூற்றாண்டு வரை நிலவியது.

பல்லவர்கள் காலத்திற்கு முன்பும் சரி அதற்குப் பிறகும்கூட திருமலை கோவில் எளிதில் அடைய முடியாத இடமாக இருந்ததால் கோவிலுக்குச் செய்த நன்கொடைகளைப்பற்றிக் கவனம் செலுத்தவேண்டியிருந்திருக்கலாம் ஆனால் இதன் காரணமாக அக்காலத்தில் இந்தக் கோவில் இல்லை என்று தீர்மானித்துவிட முடியாது.

திருவேங்கடவண்பற்றியும் திருமலை கோவிலைப்பற்றியும் கூறும் செய்திகள் சங்க கால தமிழ் நூல்களான சிலப்பதிகாரத்திலும், தொல்காப்பியத்திலும், முதலாமல்வாக்கள பாடல்களிலும் கூட இடம் பெற்றுள்ளன.

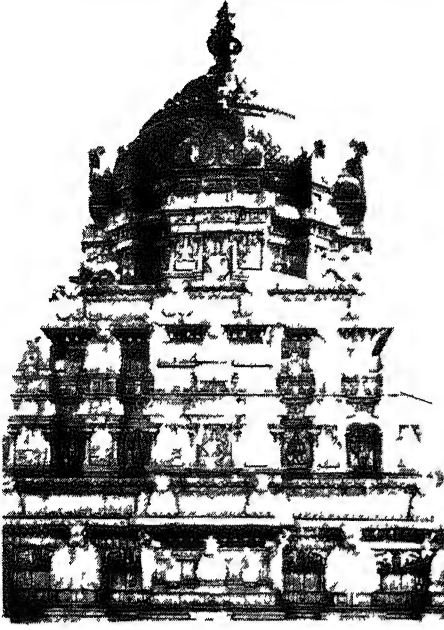
பல்லவர்கள் காலத்தில்

முன்னர் கூறியுள்ளபடி பல்லவர்களும் தொண்டை மண்டலத்தை ஆளும்போது தங்களைத் தொண்டைமான்கள் என்றே அழைத்துக் கொண்டனர் அப்போது திருவேங்கடக் கோட்டத்தில் நான்கு பிரிவுகள் கொண்ட பகுதிகளிலிருந்தன. அவை திருக்கடவூர், திருப்பதியும் சுற்றியுள்ள பகுதி வைகுண்ட வளநாடு,

திருமலையில் புஷியில் கல வளைவு

புகைப்படம் ஜி. உமா, திருப்பதி

ஆனந்த விமானம்

சந்திரிகிரி பகுதி துயய நாடு சித தூரும் சுற்றியுள்ள பகுதி, அரா, திருக்காளஹஸ்தியும் அதன் சுற்றுப் பகுதி ஆகியன

பல்லவர் கால கலவெட்டுகள்

திருமலை—திருப்பதி தேவஸ்தானத் தினா வெளியிட்டுள்ள கலவெட்டு களுள் பல்லவர்களபற்றி 11 கல வெட்டுகள் மட்டுமே உள்ளன முதல சாஸனம் விஜயதந்தி விகரம் வாமனின் அதிகாரியான சோழனூர் உலகப்பெருமானா கி பி 830-ம் ஆண்டில் திருவிளங்கோவில் பெரு மாளுக்கு விளக்கு எரிகக கொடுத்த கைங்காயத்தை அறிவிக்கிறது

இரண்டாவது கலவெட்டு தந்தி விகரமவாமனின் மறறெரு அதிகாரி யான சீயகன மறறெரு நந்தா விளக்கினை எரிகக கொடுத்த நன்கொடையைக் கூறுகிறது

மூன்றாவது கலவெட்டு இளவரசன விஜயாதிதய மஹாவாலி பாணராய னின் பிறப்பினை அறிவிக்கிறது நான்காவது கலவெட்டில் திருவிளங்கோவில்பெருமானடிகள் திருமந்திரச சாலை பெருமானடிகள் மற்றும் திரு வேங்கடத்துப் பெருமானடிகளுக்கு

நிதய நைவேத்யம் செய்ய அளித்த நன்கொடையை அறிவிக்கிறது இவற்றுள் ஒரு நைவேத்யத்திற்கு “நந்தி எறித திருவமுது” என்று பெயர்

ஐந்தாம் கலவெட்டு கங்கை கங்கான ரணசிங்கன அளித்த பொற்களஞ்சுக்களைக் கொண்டு தினமும் உணவு படைக்க ஏற்பாடு செய்யப் பட்டதைக் குறிக்கிறது

ஆறாம் கலவெட்டில் குணவான அபராஜிதன் என்ற ஒரு இருங்கோல மன்னன் தினமும் 2 பிராமமணர்களுக்கு உணவளிக்க செய்த ஏற்பாடுகளைக் கூறுகிறது

ஏழாம் கலவெட்டின் காலம் கி பி 898 இதில் பல்லவா பெயரோ பாண்டியா பெயரோ இல்லை இக்கல வெட்டின் ஒரு பகுதி மட்டுமே கிடைத்தது அதில் ஒரு நன்கொடையிலிருந்து திருவிளங்கோவிலுக்குச் செல்வழிக்கலாம் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது

பல்லவா கலவெட்டுகளில் புகழ் பெற்ற ஒன்று சமஸ்தா என்ற ராணி பற்றியது கொப்பற்ற மகேந்திர பனமார் என்ற அரசனின் துணைவரான சத்திவித்தங்கனின் மனைவியான சமவை திருமலை கோவில் பெருமாளுக்கு உற்சவமூர்த்திகளை அளித்தாள அதாவது மூல விகர ஹத்தைப்போலவே வெள்ளியாலான மறறெரு சிலையைச் செய்வித்து உற்சவங்களின் போதும், ஊர்வலங்களிலும் உபயோகப்படுத்தப்பட்டது

பல்லவா காலத்தில திருமலை கோவில் நிர்வாகம்

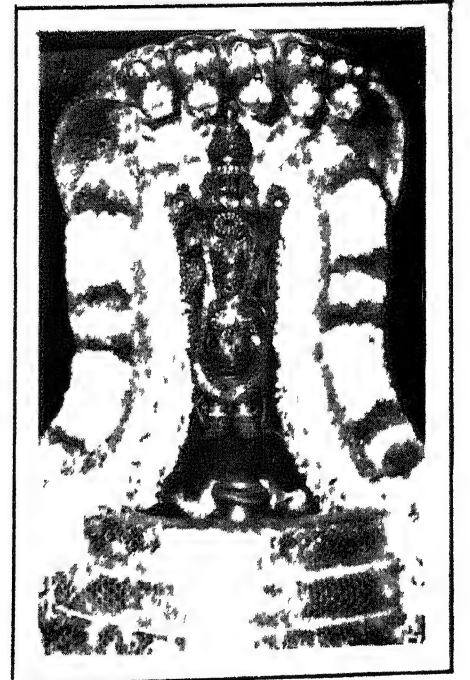
பலவேறு கலவெட்டுகளிலிருந்து கிடைத்த செய்திகளின்படி திருச்சா னூரில் 108 வைஷ்ணவ பிராமமணர்களின் சபை ஒன்றிருந்தது பொது மக்கள், தனி நபர்கள், அரசர்கள் முதலியவர்கள் அளித்த பொன், நிலம் முதலியவற்றைப் பாதுகாத்து நிர்வகித்து கோவிலில் பூஜை முதலியனவற்றை ஒழுங்குடன் நடத்தும்

பொறுப்பு இச்சபைக்கே உரியது ஆனால் மூன்றாம் ராஜராஜன் காலத்து கலவெட்டு ஒன்றிலிருந்து நாளடைவில் இச்சபை மதிப்பிழந்துவிட்டது என்பது தெரிகிறது

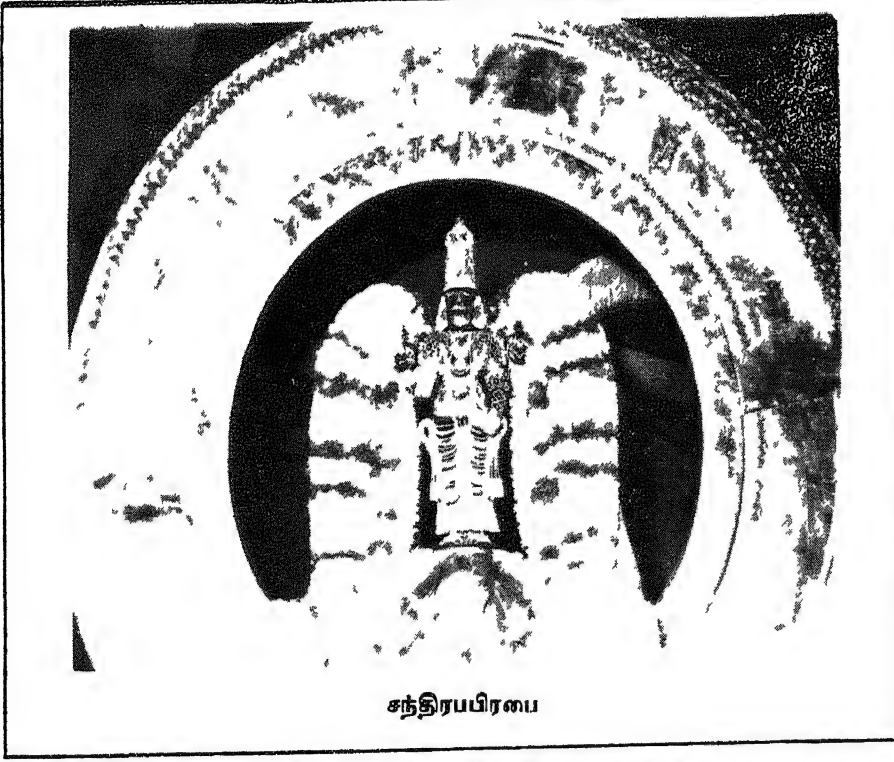
அக்காலத்திலேயே தூரப்பிரதேசத் திலுள்ள பகதர்களுக்கும் நன்கொடைகளை வாங்கி, அவற்றைக் கொண்டு கோயிலைப்பேணி பாதுகாக்க நிர்வாகம் செயல்பட்டது செயலாளர் போன்று “ஸ்ரீகாயம்” என்ற அதிகாரிபற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது

திருச்சா னூரிலுள்ள 4-ம் எண் கலவெட்டு இளங்கோவிலுக்கு அளிக்கப்பட்ட பொற்களஞ்சுக்கப்பற்றிக் கூறுகிறது 6-ம் எண் கலவெட்டு தினமும் 2 பிராமமணர்களுக்கு உணவளித்ததைக் கூறுகிறது 7-ம் எண் கலவெட்டின் காலம் கி பி 898 ஆயிரமகடி நிலத்தின் வரவு “பரவு” என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது

8, 9-ம் எண் கலவெட்டுகளில் முன்னா கூறிய சமவை என்ற ராணி திருமாலின் மூலவிகரஹத்தை வெள்ளியில் செய்து (Silver replica) அதற்கு 47 களஞ்சு பொன் நகைகள்

சிறிய சேஷ வாகனம்

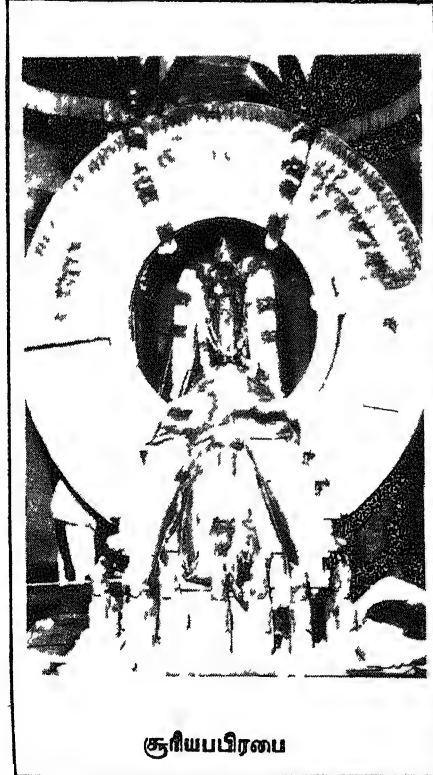

சந்திரபிரபை

அணிவித்து, 3000 குழி அலலது 3 படடி நிலத்தினை நன்கொடையாக அளித்ததைக் கூறுகிறது

பல்லவா காலத்தில் நிதி நிலைமை

கோவில் நிலங்கள் சாதாரண மாகக் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குக் குத்தகைக்கு விடப்பட்டன. நைவேத்யத்திற்கு தேவையான அரிசி 8 தடவை சுத்தம் செய்யப்பட்டது.

சூரியபிரபை

கோவிலுள்ள நிதியில் தங்கம் 'களஞ்சு' என்ற பெயரில் எடை போடப் பட்டது. நிலமானது "கடிகளேல்" என்ற அளவுடன் 1000 கடிகள் ஒரு படடி நிலம் என்று விளங்கியது.

தமிழ் நாட்டிலிருந்து வெங்கி நாடு வரை "வடுக வழி" என்று இக் காலத்து Trunk Road போன்ற ஒரு சாலை திருச்சானூர் வழியே சென்றது. விவசாயத்திற்கும், நீர்பாசனத்திற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் சோழா காலத்திலிருப்பதைப்போல பல்லவர்களின் காலத்தில் எந்தவித லரி பற்றியும் குறிப்பிடப்படவில்லை.

சோழா காலத்தில் திருமலைக் கோவில்

பல புகழ் பெற்ற சோழ அரசர்களுள் திருமலைக் கோவில் கலவெட்டு களுள் முதலில் வருவது "மதுரை கொண்ட கோ பராகேசரிவாமன்" என்பவன். இவன் ஆட்சிக் காலம் கி. பி. 905-953 வரை. இவன் பராதகன் I என்ற மைக்கப் பட்டான். இவன் 2 முறை விளக்குகளை எரிக் நன்கொடை அளித்திருக்கிறான். ராஜ ராஜ சோழனின் தந்தையான இரண்டாம் பராதகனான சுந்தர சோழன் பற்றி (நேரடியாக) எந்தக் குறிப்பும்

இல்லை. வீர நரசிம்ம யாதவராயன் என்பவன் திருமலைக் கோவிலைப் புதுப் பித்துக் கட்டியபோது பல கலவெட்டுகளை நகல் எடுத்தான். அவற்றுள் ஒன்று பராதகன் II நவரத்தினங்கள் பதித்த தங்கப் பட்டம் ஒன்றினைக் கொடுத்ததாகக் கூறுகிறது.

முதலாம் ராஜராஜ சோழன் பற்றி 3 கலவெட்டுகள் உள்ளன. அவனது புகழ் பாடிய பிறகு பராதக தேவி அம்மன் அளித்த பட்டம் பற்றியும், மீதி இரண்டு கலவெட்டுகளின் எஞ்சியிருக்கும் பகுதிகளில் ராஜ ராஜனின் புகழையும், நந்தா விளக்கிற்காக 40 களஞ்சு பொன் கொடுத்ததையும் கூறுகிறது.

சோழர் காலத்தில் திருமலைக் கோவில் நிர்வாகம்

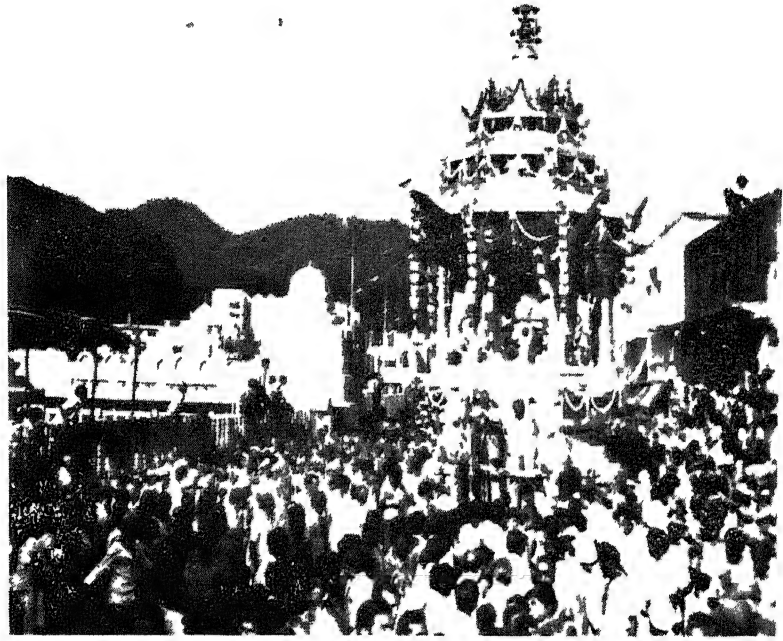
முதலாம் ராஜராஜ சோழன் காலத்தில் 40 களஞ்சு பொன் நன்கொடையாக "அருள்கி" எனப் பவரால் தரப் பட்டது. "அருள்கி" என்றால் கோவில்களை மேற்பாாவைச் செய்ய நியமிக்கப்பட்டுள்ள ஒரு அதிகாரியைக் குறிக்கும்.

வீர நரசிம்ம யாதவராயர் என்ற யாதவ அரசன் திருமலைக் கோவிலின் மத்திய மண்டபத்தைப் புதுப்பித்ததால் கோவிலிலுள்ள அனைத்துக் கலவெட்டுகளையும் மீண்டும் ஒரு முறை பொறிக்கவைத்தான். இதிலிருந்து அக்கால அரசர்கள் மற்றவர்கள் மீது வைத்திருந்த மதிப்பைக் காட்டுகிறது. தனக்கு முன் ஆண்ட பல மன்னர்களின் புகழ் பாடும் கலவெட்டுகளை, அவர்கள் திருமலைக் கோவிலுக்குச் செய்த நன்கொடைகளனைக் குறிப்பிடும் கலவெட்டுகளைப் பொறுப்புடன் நகல் எடுத்த இந்த அரசனின் பெருந்தன்மையை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும.

ராஜேந்திர சோழன் செய்த 2 நன்கொடைகளைப்பற்றிய கலவெட்டுகளில் ஒன்று திருமலைக் கோவிலிலும் மற்றொன்று திருப்பதியில் மலையடிவாரத்திலுள்ள சுபிலேஸ்வரா கோவி

விலும் உள்ள இதில் அரசனின் விருதுகளைப்பற்றிப்புகழ்பாடவில்லை ஆனால் ராஜேந்திர சோழனின் 7வது ஆட்சி ஆண்டு என்றும்மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது சிறப்பின் கவனக் குறைவு காரணமாக தேதி குறிக்கப்படவில்லை இதற்குச் சரியான வருடம் கி பி 1018 ஆகும் இது மிக மிக முக்கியமான ஒரு சாஸனமாகும் திருவேங்கடமுடையானுக்குக் கோவிலில் பூஜைகள் சரிவர நடந்து வருகிறதா என்பதை விசாரிக்க நடத்தப்பட்ட அதிகாரபூர்வமான விசாரணைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது

கொத்தமங்கலம் என்ற ஊரத்தலைவா முன்னிலையில் குடவா நாட்டிலுள்ள திருச்சக்கனூரில் நடைபெற்றது அந்த அதிகாரி தனனால்

வெள்ளித்தோ

ரதோத்ஸவ தத்துவ விளக்கம்

நம் நாட்டில் இறைவனை வணங்கி வழிபாடு செய்து பெருவிழா நடத்தப்பட்டு வருவது என்பது உண்மை அந்த விழாவில் கஜாரோஹணமும், ரதாரோஹணமும் சிறப்பானவை ரதாரோஹண தத்துவத்தை அறிந்து கொள்ள ஒரு பழைய நூலிலிருந்து இத்தகவல் வெளியிடப்படுகிறது

ரதம் என்று சொல்லப்படுவது மானிட தேகம், ஜீவாதமா பரமாதமாகளிர்ண்டிலும் எந்த ஜீவாதமாவானது சரீரோபாதையினால் வந்து ஜனன மரணரூப ஸமஸாரத்தைப் பெற்று ஞான வியாக்கியானங்கள் அறிகிறதோ அந்த ஜீவாதமாவே இந்த மானிட சரீரமாகிய ரதத்தின் மூலமாய் மோக்ஷத்தையும், ஜனன மரண ரூப ஸமஸாரத்தையும் அடைவதற்கு உரியதாகிறது இதனைத் தெரிவிக்க ஈசுவரன் தானே குரு வடிவமாய் அர்ச்சாவதாரத்தில் ரதாரோஹணத் திருக்கோலங்கொண்டு ஆசரித்துக் காட்டி தன் அடியார்களுக்கு உபதேசம் செய்தருள்கிறார்

இந்த ஸ்வாபின்ன சரீரமானது பந்த மோக்ஷங்களுக்கு அவசியமாயுள்ளதென்று கதோபநிஷத்து மூலம் தெளியப்படுகின்றது

ஆதம் சுகத்தை அனுபவிக்க வேண்டி சரீரம் ஒரு ரதமாக உருவகப்படுத்தப்படுகிறது ரதத்துக்கு சக்கரங்களும், இருசுகளும், குதிரைகளும், கடிவாளங்களும், சாரதியும் சஞ்சாரம் செய்யுமிடங்களும் உண்டு எப்படி ரதமானது எதிரிகளைக் கொண்டு ஜெயக்கொடி நாட்ட ஒரு அரசனுக்கு பயன்படுகிறதோ அது போல தேகமாகிய ரதமும் ஆதமாவ்கு அவஸ்யம் அனுபவிக்க உரியதாகிறது

ஆதமாவ்கு சாரதியாகவும் சரீரமே ரதமாகவும், புண்ணிய பாவங்களே அந்த ரதத்தின் சக்கரங்களாகவும் பிராணத்தி தச வாயுக்களே இருசுசக்கரங்களாகவும் கஞானேந்திரிய கா மேந்திரியங்களே குதிரைகளாகவும், மனது குதிரைகளுக்குப் பூட்டிய கடிவாளங்களாகவும், சித்தமானது பந்தமாகவும், சப்தம், ஸபரிசம், ரூபம் ரஸம் கந்தங்களாகிய விஷயங்களே இயந்திர புரவிகள் சஞ்சரிக்குமிடங்களாகவும் கூறப்பட்டுள்ளன

எந்த புத்தியானது மனதுடன்கூடி ஞானத்தைப் பெற்றுப் பரசுத்தமாகின்றதோ அந்த புத்தியாகிய சாரதியையுடைய ஆதமா மீண்டும் பிறக

கிறதில்லை பரப்பிரமம் ஸ்தானத்தை அடைகிறது மனத்தைக் காட்டிலும் புத்தி சிரேஷ்டமானது

பரம் கருணாநிதியாகிய சர்வேஸ்வரன் அர்ச்சாவதாரமுகந்தருளி 'உங்கள் தேகமாகிய ரதத்தை விஷய பூமியில் சஞ்சரிக்க வொட்டாமலும், காமாதி சததுருக்கள் வசப்பட்டு துன்பமடையாமலும் புத்தியாகிய சாரதியைக் கொண்டு தேகமாகிய ரதத்தை நடத்துங்கள்' என்பதுதான் ரதோத்ஸவ தத்துவம்

ஊஞ்சலில் கோவிந்தனையும், திருப்பள்ளி படுக்கையில் மதுசூதனையும், திருத்தேரில் கேசவனையும் கண்டு போற்றி வணங்கினால் மறுபிறப்பு கிடையாது என்பது ஸ்ருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது

“டோலாயமானம் கோவிந்தம், மஞ்சஸ்தம் மதுசூதனம், ரதஸ்தம் கேசவம் தருஷ்டவா புனாஜனமா நவியதே”

சேலம் திருமலைய்யா

கோவிலுக்கு நன்கொடையாக அளிக் கப்பட்ட ஒரு வீட்டின் முன்புறத் தில்தான் விசாரணை செய்தாரா இவ ருடன் “வகை செய்வது” என்ற குடவா நாட்டு நில அதிகாரியும் இருந்தாரா இந்த இருவருடன் “தேவா காணமி” எனும் கோவில் ஊழியர்களும் கலந்து கொண்டதாகத் தெரிகிறது.

இந்த விசாரணையின் காரணமாக கீழ்க்கண்ட விவரங்கள் தெரிய வந் துள்ளன. சிறுமுண்டியம் எனும் கிராமம் கொடுத்த பொன்னை வாங்கிக் கொண்டு கோவிலில் நந்தா விளக்காக 24 விளக்குகள் (ஒன்று மட்டும் கற்பூர விளக்கு) 24 மணி நேரமும் எரிக்க ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள் ஆனால் 2 விளக்குகள் மட்டுமே எரிந்து கொண்டிருப்பது தெரிய வந்தது அதனால் சிறுமுண்டியம் ஊரிலிருந்து 20 களஞ்சு பொன் வசூலித்துக் கோவில் நிதியிலிருந்து 3 களஞ்சு பொன் எடுத்துத் திருச்சக்கனூர் கோவிலுக்கு கொடுத்து சூரிய சந்திரர்கள் இருக்கும் வரை எல்லா விளக்குகளையும் எரிய வைக்க கோவில் சிப்பந்திகளை ஒப்புக்கொள்ளச் செய்திருக்கிறார்கள்.

மற்றொரு கலவெட்டு கபிலேஸ் வரா கோவிலில் உள்ளது இது கோட்டுத் தலைவன் எனப்பவனும் ராஜேந்திர சோழ பிரம்மராயன் எனும் விருது கொண்டவனும் எழுப்பிய வீட்டினைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது.

ஜெயங்கொண்ட சோழ பிரம்மராயன் தனது 23வது வருட ஆட்சியின் 80வது நாளன்று திருச்சானூரிலுள்ள திபலாடீஸ்வரம் உதய நாயனாரின் அபிஷேகத்திற்காகவும் 26 1/4 களஞ்சு பொன்கொடுத்தான் ஆனால் எதனாலோ இது நடைபெற்றுவரவில்லை என்பதை ஒரு பழைய கலவெட்டிலிருந்து அறிந்து கொண்ட சாளுக்கி வீர நரசிங்கதேவயாதவராயா 26 1/4 களஞ்சு பொன்களைக் கோவிலில் செலுத்தி மேற்கூறிய ஆராதனையை ஆரம்பித்து

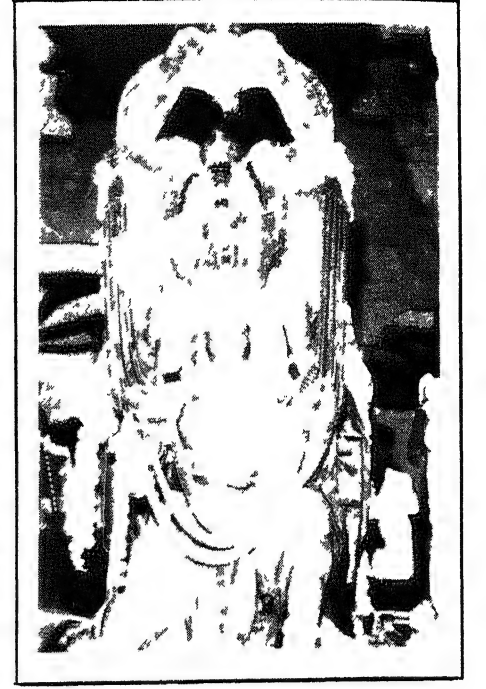
வைத்தான் இப்படி எப்போதோ ஆரம்பிக்கப்பட்டு, நடுவில் விட்டுப் போன ஆராதனையை மீண்டும் தமது செல்வில ஆரம்பித்து வைக்கும் அளவு அக்காலத்து அரசர்கள் செயல்பட்டனர்.

மூன்றாம் ராஜ ராஜ சோழனின் 19-வது ஆட்சி வருடத்து கலவெட்டு ஒன்றிலிருந்து உள்ளூர் சபையின் செயல்பாடுகளைப்பற்றியும் அதிகாரங்களைப்பற்றியும் அறியப்படுகிறது திருக்கடலூர் நாட்டைச் சேர்ந்த பெரிய நாட்டார் எனப்பவா கோவிந்த ராஜ ஸ்வாமி கோவிலில் திருமங்கை ஆழ்வாரா சிலை ஒன்றினை நிறுவினார் ஆனால் அதன் நிதிய ஆராதனைகளுக்கு நன்கொடைகள் ஏதும் தரவில்லை அதனால் சதோகோபாதசா பிள்ளை எனப்பவரும் மேலும் மூன்று நண்பர்களும் திருச்சானூர் சபையில் இதுபற்றி முறையிட்டனர் இதுபற்றி அரசனுக்கும் தெரிவிக்கப்பட, அரசனின் ஆணைப்படி சிலையை நிறுவிய பெரிய நாட்டார் கடலூர் எல்லைக்குள் 5 துமபு நெல் தரும் நிலத்தினைத் திருமங்கை ஆழ்வாருக்கு எழுதிக்கொடுத்தார்.

கோவிலில் ஏதாவது தவறுகளோ அல்லது குறைபாடுகளோ நடந்தால் அதை உள்ளூர் சபையில் முறையிட்டால், விஷயத்தைப் பொறுத்து, தேவைப்பட்டால், உயர் அரசு அதிகாரியின் உதவி கோரப்படும் சமயங்களில் அரசனிடம் கூட விஷயம் தெரிவிக்கப்படும் ஆனால் இத்தகைய சபைகளுக்குக் கோவிலுக்குச் சொந்தமான எந்த ஒரு பொருளையும் யாருக்கும் விற்கவோ உபயோகப்படுத்தவோ தர அதிகாரம் இல்லை குறைகளை விவாதிக்கவும் மேலதிகாரிகளுக்கு இதைப்பற்றி தெரிவிக்க மட்டும்தான் இச்சபைக்கு அதிகாரம் இருந்தது.

பாண்டியர் காலத்தில் திருமலைக்கோவில்

சோழ ராஜ்யம் வீழ்ச்சியடைந்தவுடன் சில நூற்றாண்டுகள் வரை பல

கருடசேவை

மான அரசு இல்லை குலோத்துங்கன் III தான் கடைசி சோழ அரசன் ஆனால் அவன் காலத்திலேயே கூட தெலுங்குச் சோழர்கள் பல இடங்களை வென்றனர் பதிமூன்றாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் மாறவாமன் சுந்தர பாண்டியன் I தான் சோழ நாட்டின் பெரும்பகுதியை வென்றான் இக்காலத்தில் கடவராயர்கள், யாதவராயர்கள், தெலுங்கு சோழர்கள், தெலுங்கு பலலவர்கள் முதலிய பல சிறந்த அரசர்கள் திருமலைக்குப் பல நன்கொடைகள் கொடுத்ததைக் கல்வெட்டுகளிலிருந்து அறிகிறோம்.

முதலாம் ஜடவாமன் சுந்தர பாண்டியன் என்ற ஒரேயொரு பாண்டிய அரசனைப் பற்றிய குறிப்புகள் மட்டுமே இடம் பெற்றுள்ளன.

சுந்தர பாண்டியன் தனது 12-வது வருட ஆட்சியிலிருந்து பதினாறு என்ற ஒரு கிராமத்தை சாவமான்மயமாக திருமலைக் கோவிலுக்கு அளித்தான் இக்கிராமத்திலிருந்துவரும் கீழ்க்கண்ட வரிகளைக் கோவிலுக்குக் கொடுத்தான் பட்டிப்பொன், பொன்வரி, குதிரை வரி, காணிக்கை, நாட்டு வரி, நல்லெறுதி, நற்பசு, மாவடை, மார்வடை, கடமை பொன்னாயம், நெல்வாயம் போன்ற வரிகளாகும்.

யாதவராயா காலத்தில் திருமலைக் கோயில்

திருக்காளத்தி தேவ யாதவராயா, சிங்கப்பள்ளி அல்லது வீரராட்ச யாதவராயா முதலியவர்கள் முதல இரண்டு யாதவ மன்னவர்களாவர் இவர்கள் திருக்கடவூர் நாட்டில் கொடுத்த நிலத்திலிருந்து “திரு மந்திர திருப்பொன்கம்” செயவித தார மூன்றாவதாக வீர நரசிங்க தேவ யாதவராயா வருகிறார் இவ ரது காலம் கி பி 1209

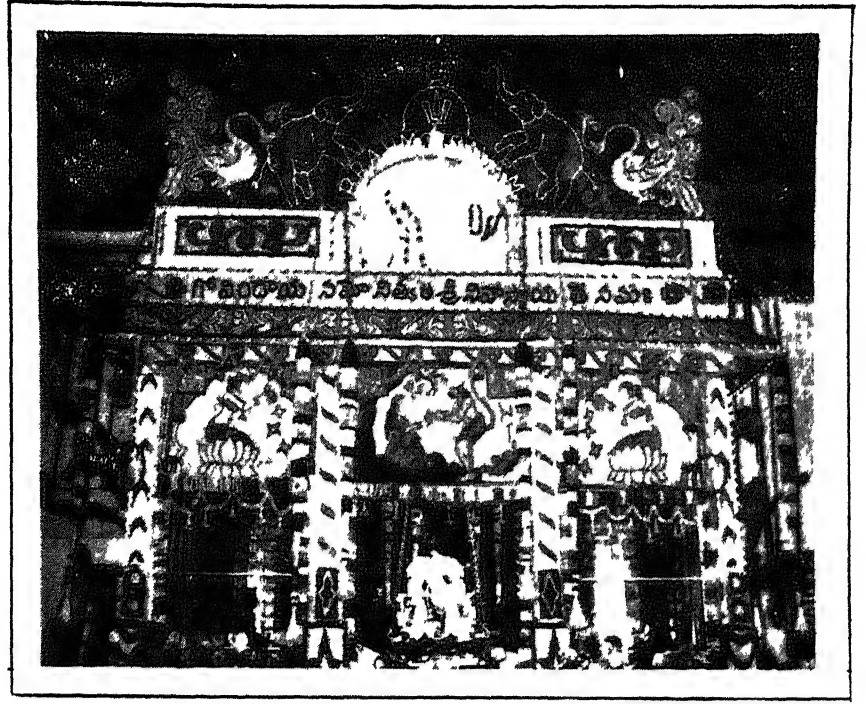
இந்த அரசன தனது எடைக்குச் சமமாக தங்கத்தைக்கொடுத்து (துலா ரோஹணம்) திருமலைக் கோவிலுள்ள தங்க கோபுரத்திற்கு மீண்டும் தங்க மூலம் பூச்சு செய்தான இதே அரசன கோவிலின் காபக்கிருஹத் தினையும் புதுப்பித்தான இம்மன மன கிட்டத்தட்ட 54 வருட காலம் ஆட்சி புரிந்திருக்கிறான்

திருவேங்கடநாத யாதவராயா இளத்தூர் நாட்டிலுள்ள பொங்க லூரில் பாதியைத் திருவேங்கடத்தா னுக்கு “சாவ மானய” மாக அளித் தான இதிலிருந்து வரும் பொருளி லிருந்து ஆடி மாதம், சீதாக்கரகா நந்தன்-சந்தி என்ற திருவிழாநடத் தப்பட்டது

திருவேங்கடநாத யாதவராயா திருப்பதியையே திருநாவுத்துக்கன்னி என்று திருமலைப் பெருமானுக்குக் கொடுத்துவிட்டார் யாதவராயா வமசத்தின் கடைசி மன்னர் ஹோ பால யாதவா இவா திருவேங்கடத் தானின் “வைகுண்ட ஹஸ்தத் திற்கு” கங்கக் கவசம் அளித்தான இதுபற்றி கமிழிலும், சமஸ்கிருதத் திலும் கல்வெட்டுகள் உள்ளன

யாதவராயர் காலத்தில் திருமலைக் கோயிலின் பொருளாதாரம்

இக்காலத்தில் சுமார் நூற்பதுக் கும மேற்பட்ட வரிகள் விதிகப பட்டிருந்தன அனைத்து வரிகளபற்றிய விவரங்கள் திருப்பதி

ஊஞ்சல சேவை

நகரின் ஸ்தானத்தாரிடமும் தெரி விகப்பட்டிருந்தது அக்காலத்தில் தங்கத்திற்கு, நெல் முதலிய தானி யங்களுக்கு, காலநடை முதலிய உயிா களுக்கு, வியாபாரத்திற்கு, நெச விற்கு, தோப்பு, பூங்காக்கள் முதலிய வற்றுக்கு, மீன பிடிப்பதற்கு என்று அனைத்திற்கும் தனித்தனியாக வரி கள் விதிக்கப்பட்டிருந்தன திரு வேங்கடநாதயாதவராயா பொறித்த இக்கல்வெட்டு 1322—1337 காலத் தது

அக்காலத்தில் நன்கொடை என ரூலே கோவிலில் விளக்கு எரிகக் என்ற பழக்கம் இருந்தது ஆனால் சிறிது காலத்திற்குப் பிறகுதான் நிதய நைவேத்யம், புதிய விழாக்களை நடத்துவது, தானியங்களைக் கொடுப் பது, நிலம் கொடுப்பது, பொன் கொடுப்பது முதலிய பழக்கங்கள் ஏற பட்டன

ராமானுஜா காலத்து யாதவராயா மன்னர்

திருப்பதி பகுதியில் சோழா களின் முதல் கல்வெட்டு மூன்றாம் ராஜராஜனுடையது அதாவது கி பி 1235 இதன் நடுவே சுமார் 3

தலைமுறைகளுக்கு இடைவெளி இருக் கிறது

ஆனால் தற்சமயம் கிடைத்திருக்கும் தகவல்களபடி ராமானுஜா, அவா காலத்தில், ஒருயாதவராய அரசனின் துணையுடன்தான் திருமலைக் கோவி லில் நிதய, வருஷத்திய உற்சவங்களை முறைப்படி நடத்தினார் எனப்பதா்கும் இதற்கு இந்த ஏற்பாடுகள் வைஷ்ண வர்களான தனி மனிதர்களிடத்தில் தான் இருந்தது ஆரம்பக் காலத்தில் சரித்திரக் குறிப்புகள் தோன்றுவ தற்குமுன்பு தொண்டைமான் செய்த கைங்காயங்களைத் தவிர மற்ற அரசர் கள் யாரும் ஒன்றும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை

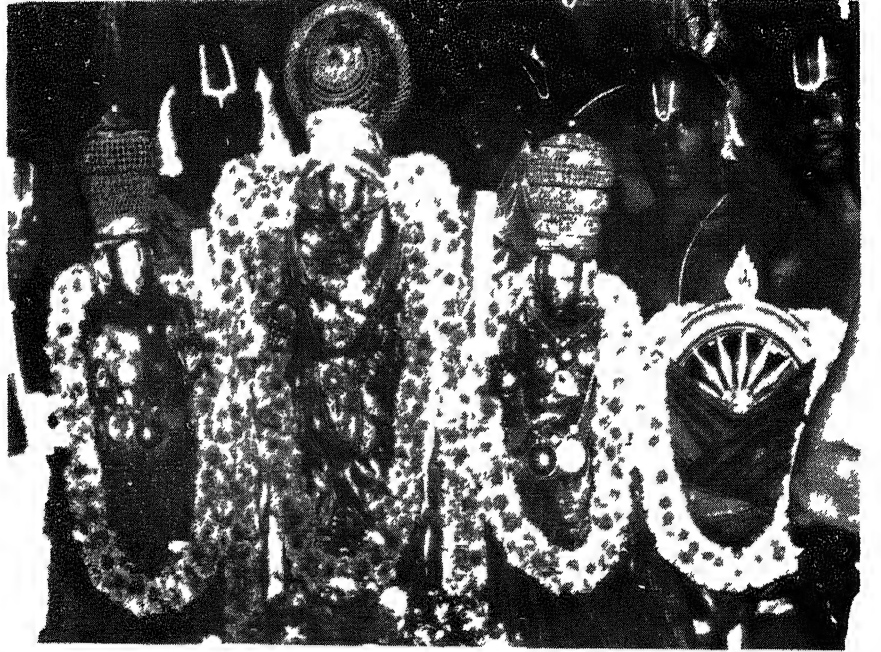
வைகாணஸ் ஆகமத்தில் தோந்த சில அரசர்க் பரம்பரைக் குடும்பங் களே திருமலைக் கோவிலில் பூஜைகள் செய்து வந்திருக்க வேண்டும் மலைக் கோவிலுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நன்கொடைகள் அநேகம் அவைகளைத் தும் தனி மனிதர்களால் கொடுக்கப் பட்டு “ஸ்தானத்தாரா” எனப்படும் உள்ளூர் வாசிகளால் ஏற்படுத்தப் பட்ட ஒரு சபையினரால் ஆளப்பட்டு வந்தன

திருமலை கோவிலில் நந்தா விளக்குகளை எரிகக பலவேறு மனனாகள அளித்த நன்கொடைகளைப்பற்றி நாம இக்கட்டுரையில் முன்னரே அறிந்து கொண்டோம் 14-ம் நூற்றாண்டின் இறுதிவரை மொத்தம் 40 நந்தா விளக்குகளை எரிகக நன்கொடைகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன விஜயாதித்யன், கங்கை கங்கான ரணசிங்கன் முதலியவர்கள் அளித்த உணவிறகான நன்கொடைகளையும் நாம அறிந்துள்ளோம் ராணி சமவைபால், தயிர முதலியவற்றுக்கு ஏற்பாடு செய்தாள்

ஆனால் 13-ம் நூற்றாண்டில் உணவிறகுப்பற்றுகுறை வந்ததால் ஸ்தானத்தாக்கள கேட்டுக் கொண்டதால் திருக்காளத்திதேவ யாதவராயாகடலூர் என்ற ஒரு கிராமத்தையே தேவதானமாகக் கொடுத்ததையும் நாம முன்னரே கண்டோம் முதலாம் ஜடாவாம் சுந்தரப்பாண்டியன் காவிரி நதியின் தெற்கேயுள்ள சில கிராமங்களைத் திருமலை கோவிலுக்கு எழுதிவைத்தான் யாதவராய அரசர்கள் திருப்பதியையும் அதற்கு அருகிலுள்ள 6-7 கிராமங்களையும் கூட திருவேங்கடத்தானுக்கு அளித்தனா

திருமலையில் பெருமானுக்கு வேண்டிய மலர்கள் திருமலையிலேயே வளரக்கப்பட்டன இச்சோலைகளில் பகதாக்களுக்காக சில மண்டபங்களும் கட்டப்பட்டிருந்தன திருவிழாக்களினப்போது பெருமான ஊாவலம் வரும்போது சோலைகளின் உரிமையாளர்கள் உற்சவரை தங்கள் மண்டபங்களில் இருத்தி நைவேத்யம் முதலியன செய்து மகிழ்ந்தார்கள் இதை “திருவோலக்கம்” என்றழைத்தனா

ராணி சமவை ஆரம்பித்து வைத்த 2 திருவிழாக்களுள் ஒன்றான புரட்டாசி மாதத்தில் நடப்பது இன்றும் கூட தொடர்கிறது ஆனால் மாகழி

சகரஸநாநம் முன்னிட்டு ஸ்ரீதேவி பூதேவி சமேத ஸ்ரீ உத்சவா

மாதத்தில நடைபெற்று வந்த ஒரு விழா இப்போது நடப்பதில்லை ஆடி மாதத்தில் திருவேங்கடநாத யாதவராயா கி பி 1330-ல் ஒரு உற்சவத்தை ஆரம்பித்தாரா இதற்கு நன்கொடையாக பொங்கலூரில் பாதி கிராமத்தை சாவமான்யமாகக் கொடுத்தாரா இத்துடன் திருக்கொடித்திருநாள், வசந்தோற்சவம், (1360 லிருந்து) கொண்டாடப்பட்டது

12-ம் நூற்றாண்டில் பல ஆழ்வார்களின் சிலைகளும் நிறுவப்பட்டன கி பி. 1235-ல் திருமங்கையாழ்வார் சிலை, கி பி 1285-ல் நமமாழ்வார் சிலை முதலிய பல சிலைகள் நிறுவப்பட்டன இவற்றுக்கும் நன்கொடைகள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன திருமலை அடிவாரத்தில் இன்றைய அலிபிரியில் ஆண்டாள வளாபபுத்தந்தையான பெரியாழ்வாரின் சன்னிதி இருக்கிறது கி பி 1490-ல் மலையேறும் பகதாக்களுக்காக காமலிலலிமற்றும் உத்திரமேலூர் மன்னாபிள்ளை என்ற இருவா இரண்டு குடிநீரககிணறுகள் வெட்டியதை இங்குள்ள கலவெட்டுக் குறிப்புகள் கூறுகின்றன

மேற்கூறியபடி திருமலையானுக்கு தீபம், தூபம், பூக்கள், நித்ய நை

வேத்யம் முதலிய அடிப்படை தேவைகள் பூர்த்தியாகிவிட்ட பிறகு அலங்காரங்களுக்கு நகைகள், ஆபரணங்கள் முதலியனதான் தேவைப்பட்டன சமவை ராணி மணவாளப்பெருமானுக்கு நகைகள் கொடுத்தாள் திருமலையானுக்கு பராந்தக இரண்டாம் சுந்தர சோழனின் ராணியான பராந்தக தேவி 6 ரத்தினங்கள், 4 வைரங்கள், 28 முத்துக்கள் கொண்ட தங்கப்பட்டம் ஒன்றினை அளித்தாள் (கி பி 1001-ல்) ஹோபலயாதவராயன் வைகுண்ட ஹஸ்தம், வரத ஹஸ்தத்தினுக்கு தங்கக்கவசம் கொடுத்தான் வீர நரசிம்ம யாதவராயா தனது எடைக்கு எடை தங்கம் கொடுத்து தங்கவிமானத்துக்குப் புதிதாக தங்க முலாம் பூசியதைப்பற்றி கூட நாம முன்னரே அறிந்ததுதான்

இக்கட்டுரையிலிருந்து, இன்று உலகப் புகழ் பெற்ற திருமலை கோவில் புராண காலத்திலிருந்து இன்றைய தினம் வரை எப்படியெல்லாம் வளநதுள்ளது என்பதை அறிகிறோம் இந்த அசுர வளாச்சியில் அக்கால தமிழ் மன்னாக்களின் இமாலயப்பங்குபற்றி மேலும் கூறத்தேவையிலலை

‘நவராதரம்’ எனபதின தததுவட பொருளை அறிய முறபடுவோம்.

ஜடப பொருள்களிலிருந்து உய்
ரும்—உயிரினின்று மனமும் பிறந்
திருக்கும் ‘உணமை’ உள்ளது ‘கிளா
தல்’ எனபதின ‘வாலாறு ஆகும்
(Story of Evolution) மனம் என்ற
நிலையை அடைந்து மனிதனாக உள்ள
வாழ்வைப் பெற்றவன், அந்நிலை
யோடு நின்று விடாமல்—அந்நிலையே
முடிவான நிலை’ என்று கருதிவிடா
மல்—மனத்தினின்றும் கடவுண்மை
மலரப்பெற்றவனாகவும் ஆக வேண்
டும்

கடவுண்மை எனபது ஒளி, உலகம்
எனபது இருள் உலக உணாவில்
மட்டும் வாழ்பவன் இருளில் வாழ்
பவன் கடவுள் உணர்வு மலரப்
பெற்றவன் ஒளியில் வாழ்பவனாவான்
மனம் உடையவனாக வாழும் மனிதன்,
தன் மனதில் சிறிது அறிவும் விளங்கு
பவனாக இருக்கிறான் பெரிய உணமை
களை அறிய இயலாதவனும், ‘இவ
வுண்மைகள் எனக்குப் புரியவில்லை—

ஒன்பான் இருளும் ஒளியும்

“நவராதரம்” என்ற வட சொல்
லுக்கு ‘ஒன்பது இரவுகள்’ என்று
பொருளாகும் இரவு எனபது இருளைக்
குறிக்கிறது ஒன்பது இரவுகள் என்ற
‘இருள்களின் தொகுதியை’ உதஸவ
மாகக் கொண்டாடுவது பொருந்
துமா? என ஒரு வினா எழலாம் உண்
மையில் உதஸவம் இல்லை ஆயினும்
உதஸவமே! கொண்டாட்டமே! சிறிது
சிறிதாக இருள் விலகி முழுதும் ஒளி
விளங்குவதான உதஸவம் பெரிய
தததுவ உண்மைகளையெல்லாம் பெரி
யோர்கள் பாமரர்களின் நலனுகக்காக
கதைகள் வடிவத்தில் கொடுத்திருக்
கிறார்கள்

நவராதரம் என்ற காலத்தில்—
ஒன்பது நாட்கள் தேவி தவமிருந்து,
பத தாவது நாள் அஸுரர்களை
அழித்தது வெற்றி பெற்று உலகைக்
காததாள எனபது கதைச் சுருக்கம்
ஒன்று அல்லது பல அஸுரர்களை
அழிப்பதற்கு தேவியும்—எல்லாம்
வல்ல தேவியும்—ஒன்பது நாட்கள்
தவமிருந்து தன் ஆற்றலைப் பெருக்கிக்
கொள்ள வேண்டும் என்ற அவசிய
முண்டா எனபது போன்ற சிந்தனை
களை என்னவது ஒரு நாள் பாமரா
களும் செய்வார்கள் அப்பொழுது
அவர்களுக்கு உணமை புலனாக இட
முண்டு என்று கருதிக் கதைகளைக்
கொடுத்தனா பெரியோர்கள்

தெரியவில்லை’ என்று ‘தெரியாமை
யை’ப் பற்றிய அறிவு விளங்குபவனாக
உள்ள

‘தெரியாமை’ என்ற இருளும் உள்
ளது அவ்இருளை விளக்கும் ‘அறிவு’
என்ற ‘ஒளி’யும் உள்ளது ஒளியின்
முன்னிலையிலே, அவ்ஒளியினால் விளக்க

திரு வி எஸ் ஸ்ரீநிவாசன்,
தஞ்சாவூர்

கப்பட்ட ஒரு பொருளாக (The
illuminated Object) ‘தெரியாமை’
யும் விளங்குவது ஒரு விந்தையே
ஆகும் தெரியாமை என்ற அந்
யாமை (Ignorance) இருளும் ஒளியும்
கலந்த ஒரு ‘அமசுரானம்’ (a partial

knowledge) ஆகிறது அமச்சஞானம் எனப்பது முழு ஞானமாக (Plenary knowledge) விளங்கும்பொழுது, மனிதனே கடவுளாக விளங்குகிறான்

இந்த அறியாமை (Ignorance) அறிவு (knowledge) ஆகிய இரண்டைப் பற்றியே விரிவாகப் பல பக்கங்கள் எழுதலாம் ஆனால், இங்குச் சுருக்கமாகக் காண்போம் மன உணர்வு என்ற அறியாமை ஒன்பது படி நிலையில் இருப்பதாக அறியலாம் இவ்வொன்பது நிலைகளிலும் இருளும் ஒளியும் கலந்து விளங்குகின்றன

1 'ஜாகரத அவஸ்தை' என்ற விழிப்பு நிலை

2 'ஸவபன அவஸ்தை' என்ற கனவு நிலை

3 'ஸுஷுபதி அவஸ்தை' என்ற தூக்க நிலை

இம்முன்று நிலைகளிலும் மாறி மாறிப் பழகி வருகிற மனிதன், கடவுளின் நிலையின் உண்மையை அறிய வேண்டும் என்ற திடமான வேட்கை உடையவனாகும் பொழுது, அவ்வுண்மை தனக்குத் தெளிவாவதற்கு வேண்டி ஒரு ஆசானை அணடுகிறான்

ஆசானை அண்டுதல் எனப்பது தருட விசுவாஸமுள்ளமையையும் காட்டுகிறது ஆசானை அடைதல் அதாவது 'குருபஸ்தனம்' எனப்பது நான்காவது படி நிலை ஆகும் தன்னிடத்திலேயே பொலிந்து கொண்டிருக்கும் ஆனால் இது வரையில் தனக்குத் தெளிவாகாத, கடவுண்மையைப் பற்றி ஆசானிடமிருந்து கேட்டல் (சிரவணம்) எனப்பது ஐந்தாவது நிலையாகும் இதுவே செவிச் செல்வம் ஆகும்

குறிப்பு 'ஆசான்' என்ற 'குரு' அவசியமாகும் ஆனால், 'ஆசான்' புற உலகில் நடமாடும் ஒரு மனித வடிவின்ராகவே இருக்க வேண்டும் என்ற கட்டாயம் எல்லாருடைய விஷயத்திலும் இல்லை என்பதை அறிய வேண்டும் உலகக்கடடின்னறும் விடுதலை

அடைய விரும்புகிறவன், ஆசானையே தனக்கு ஒரு பந்தமாகக் கொண்டு விட்டால், அது ஆற்றுகுப போய்ச் சேற்றைப் பூசிக்கொண்ட நிலையாகவே மாறும் (Guru must be a redeeming factor Guru must not become a binding factor) அவன் வந்து பக்குவத்திற்குத் தக்கபடி 'ஆசான்' அமையலாம்

புற உலகில் ஒரு மனித வடிவத்திலும் அமையலாம் தனக்குள்ளேயே 'விமாசனம்' ஆசாய்ச்சி (Query) என்ற வடிவத்திலும் அமையலாம் புற உலகில் ஆசானாக வருகிறவர்களும் காரண குரவாகளே ஆவா உண்மையான குரு ஒருவனுக்கு உள்ளேயே ஏற்படும் விமாசனம் எனப்பதே ஆகும் (The enquiry within is the real Guru) புற உலகில் வந்து சேரும் ஆசானுடைய சொல்லையோ அல்லது அந்தா முகமான விமாசனத்தின் ஒளியையோ நன்கு கேட்கத் தெரிந்தவன்களேவிச் செல்வத்தைப் பெற்றவன் ஆகிறான்

'கேள்வி' எனப்பது அதாவது 'சிரவணம்' எனப்பது - சாதாரணமாக யாவரும் நினைத்துக் கொண்டிருப்பது போல அவ்வளவு சுலபமானது அல்ல 'கேள்வியின் நுட்ப'த்தைப் பற்றியே பல பத்திகள் எழுத வேண்டும் கேள்வியின்னறும் தெளிவு பிறக்கும் ஆனால், இடையில் பலவகையான ஐயங்களும் குறுக்கிடும் மேலும் மேலும் கேள்வியில் ஈடுபட்டு, ஐயங்களைத் தகாப்பது எனப்பது அடுத்தபடி நிலையாகும் இந்தப் படி நிலை 'மனனம்' எனப்படும் ஆரவது படி நிலையாகும்

மனனம் எனப்பதில் ஒருவன் வெற்றிகாணும் பொழுது, ஐயங்கள் தகாந்து விடுகின்றன தனக்குள்ளேயே கடவுள் வடிவம் பூரணமாக உள்ளது என்ற நிச்சயம் ஏற்படும், ஏன, மனிதனாகிற தானே மாணுடம் கடந்த கடவுளாகவும் உள்ளான் என்ற உண்மை திடமாகும் ஆனால், அவ்வளவு சுலபமாக

மாக அந்த தருட நிச்சயம் (Unshakable conviction) ஏற்பட்டு விடுவதில்லை

ஏற்கனவே தன்னை மனிதனாக நினைத்து வாழ்ந்த நிலைவே இடையிடையே மேலோங்குகிறது புல்லுணர்வு போன்றவைகளே! மேலும், தன்னை ஆட்சி செய்கின்ற நிலையிலேயே மனிதன் உழல்கிறான் இந்நிலை சுழலுவதற்குத்தான் 'மனிதன்' (I am a man) என்ற உணர்வில் எவ்வளவு இயல்பாக (ஸஹஜமாக) இத்தூண்க காலமும் இருந்தானோ, அவ்வளவு இயல்பாக-அவ்வளவு ஸஹஜமாக (So spontaneously) 'நான் கடவுள்' (I am God) என்ற உணர்வு தருடப்பட வேண்டும் இவ்விதம் தருடப்படுவதற்கு 'சிவோகம்' (I am Siva) அஹம் பரஹமாஸமி (I am Brahman) நான் கடவுள் (I am God) என்ற இடையறாத தியானம் எப்பொழுதும் தொடர்ந்து விளங்க வேண்டும்

உலக காரியங்களில் ஈடுபட்ட பொழுதெல்லாம் கூட, இந்த தியானம் உள்ளூர் ஒருவனுக்கு இருக்க வேண்டும். இதைத் தொடர்ந்து தியானமே 'நித்ய தியானம்' எனப்படுகிறது ஆக, 'நிதி தியாஸனம்' எனப்பது ஏழாவது நிலையாகிறது நிதி தியாஸனத்தில் வெற்றி கண்டவனுக்கு 'நான் கடவுள்' என்ற தருட நிச்சயம் (Unshakable conviction) உண்டாகி விடுகிறது ஆனால் இந்த நிச்சயமே (conviction) கடவுள் நிலையாகாது

'நிச்சயம்' எனப்பதை எப்பொழுதும் பற்றிக் கொண்டே இருக்க வேண்டிய தேவை இருக்கக் கூடாது (There must not be always the necessity to be clinging to this conviction) 'நான் மனிதன்' என்ற நிச்சயம் எல்லாருக்கும் சாதாரணமாக எப்பொழுதும் ஸகஜமாகவே உள்ளது 'நிச்சயம்' ஸகஜமாகிவிட வேண்டும் 'நான் மனிதன், நான்

மனிதன்' என்ற நிச்சயத்தையே எப்போழுதும் பற்றிக் கொண்டிருப்பதில்லை ஆனால், 'நான் மனிதன்' என்ற நிச்சயத்தை இழந்து விடவில்லை

அங்ஙனம் 'நான் கடவுள்' என்ற நிச்சயத்தை இழக்காமலும் இருக்க வேண்டும், அதே சமயத்தில், அந்த நிச்சயத்தை உறுதியாக எப்போழுதும் நினைவுடன் பற்றிக் கொண்டிருக்க வேண்டிய தேவையும் (Necessity) இருக்கக் கூடாது அதற்கையே தேவை உள்ள வரையில் 'நான் கடவுள்' என்ற நிச்சயமே ஒரு வகையான இறுக்கமாக (Obsession) ஆகிவிடும். மனம், அதற்கையே இறுக்கமான நிலையில் உறைந்து வாழ முற்படும் (The mind then becomes crystallized into such an obsession) அது சிறப்பாகாது

ஆக, 'நான் கடவுள்' என்ற நிச்சயம் ஸகஜமாகி வரையில், அந்த நிச்சயத்தையே எப்போழுதும் பற்றிக் கொண்டிருக்க வேண்டிய தேவையையும் கடக்கையில் (When man transcends that conviction and not loses it) 'ஸவிகலஸமாதி' என்ற எட்டாவது படி நிலையை எய்துகிறான் இந்தப் படி நிலையில் வாழ்வான் அநேகமாகக் கடவுள் நிலையை அடைந்தவன் என்று கூறப்படலாம் கழைக்கத்தாடி ஒருவன் ஒற்றைக் கயிற்றில் நடந்து கொண்டிருக்கையிலே வேடிக்கை பாரக்கவந்திருக்கும் கூட்டத்தினரை நோக்கிப் பாடிக்கொண்டும், பேசிக்கொண்டும் இருப்பது போன்ற நிலையாகும் 'ஸவிகலஸமாதி' நிலை என்பது தலையில் கரகம் எடுத்து ஆடுபவனையும் உதாரணமாகக் கூறுவார்கள்

கடவுளுணாவில் இயல்பாக வேறானறி இருக்கிறான் கடவுளின் பலமும் உள்ளூர் அனுபவிக்கப்படுகிறது ஆனால், வெளித்தோற்றத்தில் உலக உணர்விலும் காணப்படு

கிறான். உலகியல் துன்பங்களையும் அனுபவிப்பவனாகவே காணப்படுகிறான் காணப்படுகிறான் என்பது மட்டுமல்ல, புறத்தில் உலகியல் துன்பங்களும் தாக்குகின்றன கழுத்து வரையில் கங்கா ஜலத்தில் அமிழ்ந்து இருந்து கொண்டு நடுப்பக்கில் ஜபம் செய்பவனுக்கு, புறத்தில் வெயில் தாக்குவதால் நெற்றியிலும், தலையிலும் வியாக்கவும் செய்கிறது. உள்ளே குளிர்ச்சியனுபவம் அவனுக்குத் தெரிகிறது புறத்தில் வெயிலின் தாபமும் உண்டு இதுவே எட்டாவதான ஸவிகலஸமாதி நிலை

முற்றிலுமே துன்பம் (அறியாமையே துன்பமாகும்) கழன்ற நிலை அடுத்த படியாக வருகிறது அது ஒன்பதாவது 'நிர்விகலஸமாதி' நிலையாகும் ஆனால், நிர்விகலஸமாதியும் முடிந்த நிலையாகாது பலா நிர்விகலஸமாதி நிலையையே அதிகமாகப் போற்றுகின்றனர் ஆனால், கடவுண்மைக்குரிய முழுப் பெருமையும் உடையதாகாது நிர்விகலஸமாதி நிலை

நிர்விகலஸமாதி நிலையில் உள்ளவனுக்கு புறஉணர்வில் எந்த உணர்வும் இல்லை அவன் கடலையே போல இருப்பவன், மிகப் பெரிய போதை மயக்கத்தில் (Opiate condition) உள்ளவனே கடவுள் இன்பமே அவனுக்கு ஒரு (intoxication) மயக்க நிலையாக உள்ளது அவனது உடலுக்கு வேண்டிய உணவு போன்றவைகளை அவ்வப்பொழுது கொடுத்து அவனது உடலைப் பேணுவதற்கும், பக்கத்தில் வேறு யாராவது இருக்க வேண்டும் காடஸுஷுபதி (Sound Sleep) போன்ற நிலையே நிர்விகலஸமாதி நிர்விகலஸமாதி என்ற இடத்தையும் தாண்டுவது மிகப் பெரிய தீர்த தன்மையைக் காட்டும்

ஒன்பதாவது நிலையாகி 'நிர்விகலஸமாதி' நிலையையும் கடந்தால் 'ஸகஜபரஹம்பாவம்' (Spontaneous

Godhead) விளங்குகிறது இந்நிலையில் 'விசுவாதம் மனம்' (cosmic mind) இயல்பாக விளங்குகிறது இந்நிலையில் 'அணிமாதி ரிததிகள்' இயல்பாகப் பொலிகின்றன ஆயினும், ரிததிகளிலும் விசுவாதம் மனதிலும் எள்ளளவும் தோயாத நிலையும் ஆகும்

இந்நிலையில் பசி, தாகம், மூதரா புரீஷ உதஸாகங்கள் ஆகிய ஒன்றுமே இல்லை ஆனாலும், புற உலகினருக்குத் தான் உடல் உடையவன் போலத் தோன்றுகிறான் உண்மையில் அவனுக்கு உடல் இல்லை திருவிளையாடல் புராணத்தில் எல்லாம் வல்ல சித்தராக வந்த பரமசிவன் நிலை இதுவே ஆகும் இந்த நிலையில் ஈசுவர பாவம் (Iswarahood) பரஹ்ம பாவம் (Brahman hood) இரண்டும் பூரணமாகப் பொலிகிறது இதுவே 'விஜயத்சமி' நிலை, அதிமனோ நிலை. (Supramental Glory) இருளே கலவாத முழு ஒளி நிலை இதுவே!

ஓம் ஸ்ரீ மாதரே நம பொது மக்களுக்கோர் அரிய நற்செய்தி

ஸ்ரீ காஞ்சி ஐக்கரு ஸ்ரீ ஜெயேந்தர் சரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் திருமுருக கிருபானந்த வாரியார மற்றும் பல மஹான்களால் ஸ்ரீ முகமும் ஆசியும் பெற்று நவசக்தி நிலையத்தாரால் உருவாக்கப்படும் பூஜைக்குரிய தெய்வீக சாதனங்கள்

எண் யந்திரங்களின் பெயரும் அதன் பலனும் விலை ரூ என யந்திரங்களின் பெயரும் அதன் பலனும் விலை ரூ
விபரம் விபரம்

1 ஸ்ரீ சக்கர மகாமேரு பஞ்சலோகம் $4\frac{1}{2} \times 4\frac{1}{2}$ cm அனைத்து தெய்வங்களும் இதில் அடங்கியது 350/= 2 ஸ்ரீ மஹா கணபதி 8×8 cm எந்தக் காரியமும் தடையின்றி நடக்க 130/= 3 ஸ்ரீ மஹா லக்ஷ்மி மஹா யந்திரம் 24×24 cm 300 ஆண்டுகளுக்கு லக்ஷ்மி கடைக்கூததை ஏற்படுத்தி நிலைத்திருக்கச் செய்யும் 1100/= 4 ஸ்ரீ சக்கரம் 8×8 cm அனைத்து தெய்வங்களும் இதில் அடங்கியது 130/= 5 சரவ ஜன மன தனாகரஷணம் ஸ்ரீ சாம ராஜ்ய லக்ஷ்மி ஸ்ரீ மஹா சுதரஸனம் 16×48 cm மூன்று யந்திரங்கள் சேர்ந்து வியாபாரத்தில் விருத்தி அடையவும் லக்ஷ்மி கடைக்கூததை பணவரவுக்கும் எதிரிகள் பொறாமை இவைகளை நீக்கி சுபீட்சுததை உண்டு பண்ணும் 1650/= 6 சரவ ஜன மன தனாகரஷணம் ஸ்ரீ சாம ராஜ்ய லக்ஷ்மி ஸ்ரீ சுதரஸனம் 8×24 cm மேற்கண்ட பலனைத் தரவல்லது 450/= 7 சூலினி சரபேஸ்வர பரதயங்கிரா 16×48 cm மூன்று யந்திரங்கள் சேர்ந்து வியாபாரத்தில் விருத்திலோ வீட்டிலோ நவக்கிரக தோஷங்களை நீக்கி எதிரிகள் இல்லாமல் செய்யவும் பிலலி சூனயம் ஏவல்களை நீக்கி லக்ஷ்மி கடைக்கூததை தரவல்லது 1650/= 8 சூலினி சரபேஸ்வர பரதயங்கிரா 8×24 cm மேற்கண்ட பலனைத் தரவல்லது 450/= 9 ரசமணி ஒன்றின் விலை அளவின படி ரூ 250/= ரூ 350/= ரூ 500/= மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தி சரவ காரிய சித்தி தரவல்லது சுகபோக பாக்கியங்களை தரவல்லது	10 கண திருஷ்டி ஒருபுறம் மறுபுறம் சுதரஸன டாலர கண திருஷ்டியால் ஏற்படும் தொலைகளை நீக்கி எதிரிகளிடமிருந்து பாதுகாக்க வல்லது 65/= 11 ஸ்ரீ சக்கரம் ஒருபுறம் மறுபுறம் ஸ்ரீ காமாட்சி டாலர அம்பாள கடைக்கூததை ஏற்படுத்தி சிரமங்களை நீக்க வல்லது 65/= 12 ஸ்ரீ காமாட்சி ஒரு புறம் மறுபுறம் தனாகரஷண டாலர அம்பாள கடைக்கூததை பொருள் வரவும் தரவல்லது 65/= 13 ஸ்ரீ காமாட்சி மாங்கல்ய பாக்ய டாலர அம்பாள கடைக்கூததை பெண்கள் தீரக்க சுமங்கலியாக இருக்கவும் கணவனுக்கு அதிரஷ்டத்தை உண்டாக்க வல்லது 65/= 14 விவாகப் பராபதி டாலர தடைப்பட்டு வந்த திருமணம் தடையின்றி நடக்கும் 65/= 15 ஸ்ரீ சக்கரம் லக்ஷ்மி பீஜம் டாலர அம்பாள கடைக்கூததை நிலைத்திருக்கச் செய்யவல்லது 65/= 16 கண திருஷ்டி படம் வீட்டிலும் வியாபாரத்தில் வாங்குகளிலும் வைப்பதால் கண திருஷ்டி தொலைகளை நீக்கி விபத்துக்களை தடுத்து காப்பாற்ற வல்லது 65/= 17 தத்தாதரேயர் யந்திரம் கண திருஷ்டி பொறாமை துரதேவதைகளால் ஏற்படும் தொலைகளை நீக்கி காப்பாற்ற வல்லது 12×12 cm 150/= 18 இன்னும் பலவிதமான யந்திரங்களும் கிராம தேவதைகளுக்குரிய சகல யந்திரங்களும் உள்ளன டாலர்கள் அனைத்தும் சுத்த வெள்ளியால் செய்யப்பட்டது

கோவில்களுக்கு வேண்டிய சகல யந்திரங்களும் கிராம தேவதைகளுக்கு வேண்டிய சகல யந்திரங்களும் கிடைக்கும் ஒன்றின் விலை ரூ 105/= வெளிநாட்டுக்கு 25/ அதிகம் விலைப்பட்டியலுக்கு 0 20 பைசா தபால் தலையுடன் கீழ்க்கண்ட விலாசத்துக்கு விண்ணப்பிக்கவும் காஞ்சிப் பரமாச்சாரியான அனுகிரகத்துடன் புவனேஸ்வரி அம்பாளின் திரு உருவப்படம் 30×20 (இஞ்ச) விலை ரூ 15/= விற்பனைக்கு வந்துள்ளது வியாபாரிகளுக்கு தனிச் சலுகை உண்டு ஒவியர் K R V சரமா தீட்டியது மேற்கண்ட யந்திரங்களின் பலன்களை ஓரளவுதான் பத்திரிகையில் எழுத முடியும்

ஸ்வாமிஜி ஸ்ரீ முருகபூஷணம்

ஸ்ரீ வித்யா உபாசகர் & தலைவர், நவசக்தி நிலையம்
153, லாயிட்ஸ் ரோடு (ஸ்டேட் பேங்கு எதிரில்)
கோபாலபுரம் - சென்னை 600 086
கடை போன் - 472013
மாமேரு டிரஸ்டு வீடு - 861254

லோகாஸ் சமஸ்தாஸ் சுகினோ பவந்து

ஸ்ரீ வேங்கடேச ப்ரபத்தி

ईशाना जगतोऽस्य वैकुण्ठपतिर्विष्णो परा प्रेयसीं
तद्वक्षस्स्थलनित्यवासरसिका तत्क्षान्तिर्सर्वाधनीम्
पद्मालङ्कृतपाणिपल्लवयुगा पद्मासनस्था श्रिय
वात्सल्यादिगुणोज्ज्वला भगवती वन्दे जगन्मातरम् ॥ १ ॥

ஈசாநாம ஜகதோஸ்ய வேங்கடபதோ வி பிஷ்ணு
பராம பரேயஸீம்
ததவக்ஷஸ் ஸதல நிதய வாஸரஸிகாம ததக்ஷாநதி
ஸமவாதிநீம் |
பதமாலங்கருத பாணி பலலவ யுகாம பதமாஸநஸ்தாம
சரியம்
வாதஸலயாதிருணேஜ ஜவலாம பகவதீம் வந்தே
ஜகந்மாதரம் ||

பதவுரை — ஜகத = உலகத்திற்கு, ஈசாநாம = தலைவியும், வேங்கடபதே = திருவேங்கடத் திறை வணை, அஸ்ய = இந்த, விஷ்ணே = ஸ்ரீ ஹரியினு டைய, பராம = உயர்ந்த, பரேயஸீம் = பரிய மனைவி யும், தத வக்ஷஸ் ஸதல நிதயவாஸ ரஸிகாம = அவ னுடைய திருமாரபகத்தில் எப்பொழுதும் உறைந திருத்தலில் அவாவுடைவனும்' தத க்ஷாநதி ஸம வாததிநீம் = அவனுடைய பொறுமையை வளாப பவனும், பதம அலங்கருத பாணி பலலவ யுகாம = தாமரை மலர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தளிர் போன்ற இருமுன கைகளை யுடையவனும்; பதம ஆஸந ஸதாம = தாமரை மலரிருக்கையில் இருப பவனும், வாதஸலய ஆதி குண உஜ்ஜவலாம = அனபு முதலிய குணங்களால் விளங்குபவனும், ஜகந் மாதரம் = உலகக்கு அன்னையும், பகவதீம் = பகவா னுக்குள்ள ஐசவாயம் வீரம் முதலிய ஆறு குணங் களுள்ளவனான, சரியம் = ஸ்ரீமஹா லக்ஷ்மியை, வந்தே = வணங்குகிறேன்

கருத்துரை — எப்பொழுதும் கைகளில் தாமரை மலர்களை யேந்திக்கொண்டிருப்பதாலும் தாமரை மலரில் இருப்பதாலும் நிதயானந்த மயமாயிருக்கும் திருமகள் நமதாய நம தலைவி அவள் திருவேங்கட வனுடைய திருமாரபில் நிதயவாஸம் செய்து கொண்டு அவனுடைய சேறறத்தைத் தணித்துப் பொறுமையை வளாககிறாள் நமமிடத்தும் அளவு கடந்த அனபு வைத்திருக்கிறாள் ஆதலின் தவறிழைத்து விட்டோமேயென்ற அச்சமின்றி நம தந்தையைத் திருவேங்கடவனை நாம அடையலாம் அவ

வாறு அடைவதற்குக் காரணமாய் திருமகளை நான வணங்குகிறேன் தாயை வணங்கித் தந்தையிடம் செல்வதால் எனக்கொரு பயமுமில்லை

श्रीमन् कृपाजलनिधे श्रितसर्वलोक
सर्वज्ञ शक्त नतवत्सल सर्वशेषिन् ।
स्वामिन् सुशील सुलभाश्रितपारिजात
श्रीवैकुण्ठेशचरणौ शरण प्रपद्ये ॥ २ ॥

ஸ்ரீமந் கருபாஜநிதே ச்ரிதஸ்ர்வலோக
ஸாவஜ்ஞ சக்த நதவத்ஸல் ஸாவசேஷிந |
ஸ்வாமிந் ஸுசீல் ஸுலபாசரித பாரிஜாத
ஸ்ரீ வேங்கடேச சரணௌ சரணம் பரபதயே ||

பதவுரை — சரீமந் = திருமகளைப்பனே! கருபா ஜலநிதே = கருணைக் கடலே! ச்ரித ஸாவ லோக = எல்லா வுலகங்களிலும் பரவி நிற்பவனே! ஸாவ ஜ்ஞ = எல்லா மறிந்தபனே! சக்த = வல்லவனே! நத வத்ஸல் = வணங்கினவர்களிடத்தில் அனபு செய பவனே! ஸாவ சேஷிந = எல்லாவற்றிற்கும் பயனு யிருப்பவனே! ஸ்வாமிந் = தலைவனே! ஸுசீல் = எளிய வரனபனே! ஸுலப = எளிதில் அடையப்படுபவனே! ஆசரித பாரிஜாத = அண்டினவர்களுக்கு (வரையா தருளும்) கலப்பருக்ஷம் போன்றவனே! ஸ்ரீ வேங்க டேச = திருவேங்கடவனே! சரணௌ = (உன) திருவடிக் களை, சரணம் = சரணமாக பரபதயே = அடைகிறேன்

கருத்துரை — திருவேங்கடவா! நீ கருணைக்கடல் எளியவாபால் அனபு நிறைந்தவன் எல்லாமறிந் தவன் எங்கள் தலைவன் எங்களை உனக்கு அடியார்க ளாக நீயே செய்து கொள்ள வேண்டியவன் திரு மகளைப்பன என்று நினைத்து உன் திருவடிகளை யடை கிறேன்

आनूपापितसुजातसुगन्धिपुष्प
सौरम्यसौरभकरौ समसन्निवेशौ ।
सौम्यौ सदानुभवनेऽपि नवानभाव्यौ
श्रीवैकुण्ठेशचरणौ शरण प्रपद्ये ॥ ३ ॥

ஆநூபாபித ஸுஜாத ஸுகந்தி புஷ்ப
ஸௌரபய ஸௌரபகரௌ ஸம் ஸநநிவேசௌ |
ஸௌமயௌ ஸதாநுபவநே஽பி நவாநுபாவயௌ
ஸ்ரீ வேங்கடேச சரணௌ சரணம் பரபதயே ||

பதவுரை — ஸ்ரீ வேங்கடேச = திருவேங்கடவனே!
ஆநூபுர அபாபித = சிலம்புவரை ஸமாபபிக்கப

பெற்ற, ஸுஜாத ஸுகந்தி புஷ்ப=உயாந்த நறுமண
முள்ள மலாகளுடைய, ஸௌரபய=மணத்திற்கும்,
ஸௌரப கரௌ=மணமூட்டுகின்றவைகளும், ஸம
ஸநநிவேசௌ=ஸமமாயமைந்துள்ளவைகளும்,
ஸௌமயௌ=மௌமை யுள்ளவைகளும், ஸதா=
எப்பொழுதும் அநுபவநே அபி=அனுபவித்த
போதிலும், நவ நுபாவயௌ=புதியவை போல
அனுபவிககத்தகவைகளுமான, சரணௌ=உன
திருவடிகளை, சரணம்=பாதுகாப்பாக, பரபத்யே=
அடைகிறேன்

கருதுரை — உன திருவடிகளில் சிலம்பு மறை
யும் வரை உயாந்த மனமுள்ள மலாகளால் அர்ச்சிக
கின்றனர் ஆயின மணம் பெய்வது மலாகளே
தினமும் ஸேவிககிறேன் புதியவைகளாகவே யிருக்க
கின்றன கண்களுக்கினிய அதற்கைய உன திருவடி
களைச் சரணமாயடைகிறேன்

सद्योविकासिसमुदित्वरसांद्राय
सौरभ्यनिभरसरोरुहसाम्यवाताम् ।
सम्यङ् साहसपदेषु विलेख्यन्तौ
श्रीवेङ्कटेश्वरणौ शरणं प्रपद्ये ॥ ४ ॥

ஸத்யோ விகாஸி ஸமுதிதவர ஸாந்தர ராக
ஸௌரபய நிபர ஸரோருஹ ஸாமய வாததாம் |
ஸமயக்ஷு ஸாஹஸபதேஷு விலேகயந்தௌ
ஸ்ரீ வேங்கடேச சரணௌ சரணம் பரபத்யே ||

பதவுரை — ஸ்ரீ வேங்கடேச=திருவேங்கடவனே,
ஸத்யோ விகாஸி=அப்பொழுதே மலர்ந்த ஸமுதித
வர=மேன மேலும் நனகு வளருமியலுள்ள, ஸாந்தர
ராக=நிறமடாந்த, ஸௌரபய நிபர=மணம்
நிறைந்த, ஸரோருஹ = தாமரை மலாகளுடன்,
ஸாமய வாததாம்=ஒப்புள்ளவை யென்ற சொல்லை,
ஸமயக்ஷு=நல்ல, (பெரிய) ஸாஹஸ பதேஷு=பகுத
தறிவற்ற தீரசசெயல்களில், விலேசயந்தௌ=எழுதி
வைக்கின்றவைகளான, சரணௌ=உன திருவடிகளை,
சரணம்=ரக்ஷகமாக, பரபத்யே=அடைகிறேன்

கருதுரை — தாமரை மலாகள மலாகளில்
உயாந்தவைகளா யிருக்கலாம் ஆயினும் அவை உன
திருவடிகளுக்கு இணையாகத் தக்கவையல்ல இணை
யாகச் சொல்வது பெரும் ஸாஹஸம், விவேகமற்ற
செயல்

रेखामयध्वजसुधाकलशातपत्र
वज्राडकुशाम्बुहृकल्पकशङ्खचक्रै ।
भव्यरत्नकृततलौ परतत्त्वचिह्नं
श्रीवेङ्कटेश्वरणौ शरणं प्रपद्ये ॥ ५ ॥

ரேகாமய தவஜ ஸுதா கலசாதபத்ர
வஜ்ராக்ஷாமபுருஹ கலபக சங்க சகரை |

பவையரலங்கருத தலௌ பரத்தவ சிஹை
ஸ்ரீ வேங்கடேச சரணௌ சரணம் பரபத்யே ||

பதவுரை — ஸ்ரீ வேங்கடேச=திருவேங்கடவனே!
பர தத்துவ சிஹை = பரமபொருள் எனபதற்கடை
யானமானவைகளும், பவைய = மங்களகரமானவை
களுமான, ரேகாமய=ரேகை (கோடு)களா யமைந்
திருக்கும் தவஜ = கொடி, ஸுதாகலச = அம்ருத
கலசம், ஆதபத்ர=குடை, வஜ்ர=வஜ்ராயுதம், அங்
குச=மாவெட்டி, அம்புருஹ=தாமரை மலா, கல
பக=கலப்பவருக்ஷம், சங்க சகரை =சங்கு சக்கரங்கள்
இவைகளால், அலங்கருத=அழகு செய்யப்பட்ட;
தலௌ=உள்ளங்காலகளை யுடையவைகளான, சர
ணௌ=(உன) திருவடிகளை, சரணம்=காப்பாக, பர
பத்யே=அடைகிறேன்

கருதுரை — ஸ்ரீ பரமபொருள் எனபதற்கு
உன திருவடித்தலங்களில் அபைந்திருக்கும் சங்க
ரேகை சகரரேகை முதலியவைகளே சான்று இவை
வேறெங்கும் நிறைந்திரா

ताम्रोदरद्युतिपराजितपद्मरागौ
बाह्यामहोभिरभिभूतमहोदनीलौ ।
उद्यन्नखाशुभिरुदस्तशशङ्खभासौ
श्रीवेङ्कटेश्वरणौ शरणं प्रपद्ये ॥ ६ ॥

தாமரோதர த்யுதி பராஜித பதமராகௌ
பாஹயை மஹோபிரபிபூத மஹேந்தர நீலௌ |
உதயந் நகரமகபி ருதஸ்த ச்சாங்க பாஸௌ
ஸ்ரீ வேங்கடேச சரணௌ சரணம் பரபத்யே ||

பதவுரை — ஸ்ரீ வேங்கடேச=திருவேங்கடவனே!
தாமர=சிவந்த, உதர=உட்புறங் (உள்ளங்கால)களு
டைய, த்யுதி=ஒளியால், பராஜித=தோற்கடிக்கப்
பட்ட, பதம ராகௌ=பதமராகக் கற்களை உடை
யவைகளும், பாஹயை=திருவடிசளின் மேற்புறத்
துள்ள, மஹோபி = ஒளிகளால் அபிபூத=அடக்கப்
பட்ட, மஹேந்தர நீலௌ=இந்தர நீலக்கற்களை
உடையவைகளும், உதயத் = மேலெழுகின்ற, நக
ரமகபி = நகங்களின் கிரணங்களால் உதஸ்த=
தள்ளப்பட்ட, ச்சாங்க பாஸௌ=(உன திருவடிகளை;
சரணம்=சரணமாக, பரபத்யே=அடைகிறேன்

கருதுரை — உன உள்ளங்கால்கள் பதமராகக்
கற்களைக் காட்டிலும் சிவந்திருக்கின்றன புறங்கால
கள் இந்தர நீலக்கற்களைக் காட்டிலும் கறுத்திருக்
கின்றன நகங்கள் சந்தரகாந்திகளினும் அழகுற்று
வெண்மையாய் விளங்குகின்றன இதற்கைய சோபை
ஸ்ரீ பரமபொருள் என எளிதில் விளக்கும்

(தொடரும்)

தென்னுடும் கண்ணபிரானும்

திருமலை பரம்பொருளாகக் கொண்டு வழிபட்டு வந்த முறை தென்னக மக்களது ஆதி சமயங் களுள் ஒன்றாகும் கடல சூழ்ந்த பூமியை நான்கு நிலங்களாய்ப் பகுத் தும், அவற்றை வகுத்தும் போந்த முன்னோர்கள், காடு சோந்த நிலமான முல்லையையும் அதன் அதி தெய்வமான திருமாலையும் முதற்கண் வைத்துச் சிறப்பித்துள்ளதை பழந் தமிழ் நூலான தொல்காப்பியத்தே காணலாம் எனவே நானிலம் என்ற பெயரை இப்பூபாகம் பெற்றதற்கு முன்பே திருமாலுக்கு உரிமையுந்தலை மையும் இந்நாட்டில் ஊன்றிவிட்டன என்பது அறியப்படும் இத தகைய உரிமை பற்றியே 'அங்குண முல்லையின் தெய்வமென்றருந் தமிழ் ரைக்கும் செங்குணமால்' (பெரிய புராணம் திருக்குறிப்ப-18) என்றா

புலவர் பொன் சுப்பிரமணியன் எம் ஏ, திருக்கண்ணபுரம்

சேக்கிழார் பெருமான 'மாயோன மேய காடுறையுலகம்' ஆன முல்லைக் குரிய மக்களை ஆயா ஆச்சியா என்று கூறுவா தமிழ் முன்னோ கோகுலத் தவராயத் 'தென்னவன தொல்லிசை நடடகுடியொடு தோன்றிய நல லினத் தாயா' என்று கூறப்படும் இன்னோ தம் குலத்து வளநதரு ளிய கண்ணபிரானைத் தம் தொழு குலமாகக் கொண்டவா என்பது யாவரும் அறிவா ஆகவே, மாயோன என்று முன்னோர்களால் குறிக்கப் பட்ட மூலலைத் தெய்வம் திருமாலின் பூர்ணவதார மூர்த்தியான கண்ண பிரானே என்பது பெறப்படுகிறது 'மாயோன என்பதும்' 'கண்ணன்' என பதும் 'கருநிறமுடையோன்' என்னும் ஓத்த பொருளாதல காண்க இவ

வரிமை தலைமைகள் அப்பெரு மானுக்கு இங்குமைந்தற்கு, அவனது இறைமைக் குணங்களே காரண மாகும்

‘மாயோனமேய மனபெருஞ் சிறப்பிற் றுவா விழுப்புக்குழ பூவை நிலையு ம் (தொல்-பொ-60)

என்ப 'பூவை நிலை' என்னும் புறத் துறை கூறுமிடத்து அக்கடவுளின் பொருளசோ புகழ்களைப் பலபட்ச சிறப்பித்துத் தொல்காப்பியனா கூறியவாறு, வேறு எக்கடவுளரையும் அவ்வாசிரியா கூறுமைக் குறிப்பிடத் தக்கது பரிபாடல், சிலப்பதிகாரம் முதலிய சங்கநூல்களிலும் ஆண்டாள ஆழ்வாராதிகள் அருளிச் செயல்களி லும் அமைந்த காதற்பாக்கள் யாவும் அவர்கள் கண்ணனிடம் வைத்த இத தகைக் காமப்பகுதியையே அனு சரித்துக் கூறியவை என்பது அறிஞர் அறிவா இவற்றால் தொல்காப்பியா காலத்துக்கு முன்பே திருமால் வழி பாடு தமிழகத்தில வேருன்றியிருந் தமை விளக்கமாம்

வளஞவனா, தம் பெருநூலுள் பிறகடவுளா எவரையும் குறிப் பிடாத நிலையிலும்,

“தாமவீழ்வார் மென்றோடு டுமிலி னிதுகொல தாமரைக் கண்ணனெலகு (1103)

எனக் கூறுவராயின் எததுனையவ் திருமால் வழிபாடு ஊன்றிக் கிடந்தது என்பதைக் காட்டக் கூடியதன்றோ? இக்குறளில், இயற்கைப் புணர்ச்சி நிகழ்ந்தபின் தன் தலைவனது தளா நிலையை நோக்கி, 'நிரதிசய இன்பத் திற்குரிய நீ இச்சிறநின்பத்துக்கு இத தன்மை ஆதலத்காது' என்ற பாங் கனுக்கு அத்தலைவன் கூறியதாக

இருத்தலும் அறியலாம் இவற் றினின்று லீலா வீழ்தி நித்திய வீழ்தி என்ற இருவகைப் பெருஞ்செல்வங் கடகுந்தனியிறைமை திருமாலுக்கே உரியது என்ற கொள்கையை வளஞ் வருங்கொண்டது எனபது பெறப் படும் 'தாமரைக் கண்ணனெ லகு' எனபது பரம்பதமாகும் அப்பரம் பதத்தினும் மேம்பட்ட நிரதிசய இன்பம் வெறிலலை எனபதே வளஞவனா திருவுள்ளம் இவ்வளஞ் வனா போலவே, திருமலை முழு முதற்கடவுளாகக் கொண்டு தம் பெரும் பகதி வெளிப்படப் பாடிய சங்கப் புலவர்களும் பலர்

இங்ஙனம் தமிழ் மக்களின் ஆதி தெய்வங்களுள் ஒருவரான கண்ண பிரான, தாமே தனித்து நம்பி மூத்த பிரானுடனும் நிகழ்த்திய அற புத்தத் திருவினையாடல்கள் அமமக்கள் வழங்கி வந்த சரிதங்கள் பல அதனால் கண்ணபிரான வழியினராயத் தென் னாட்டிற் குடியேறிய வேளிரும், அப் பிரான வளாதத் கோகுலத்தவராய் புவகு வந்ததறிய ஆயரும் போன்ற பழந்தமிழ்க் குடிகளால் அச்சரித் வழக்குகள் இங்கு வழங்கி நடைபெற லாயின் என்றே கொள்ளத்தகும அவ வரலாறுசுளுட் சிறப்புடையவை கீழ் வ ரந்ததுள்ள நப்பினை பிராட்டி யார முதலியவை

நப்பினை பிராட்டியார கண்ண பிரான மணந்த பிராட்டியார களுள்ளே தமிழ் நூல்களில் மிகுதி யுஞ்சிறப்பித்துக் கூறப்படுவோர், நப் பினை என்ற திருநாமம் உடைய தேவியராவா ஆழ்வார்கள் மட்டு மின்றிப் பிற சான்றோரெல்லாம் இப் பிராட்டியாரையே விசேடமாகச் சிறப்பித்துக் கூறுவதை அடியில் வருந் தொடர்களிற் காணலாம்

வைய மளந்தான மாபிற நிரு
நோக்காப
பெயவனேக கையாள நபின்னே
தானும்
(சிலப்பதிகாரம்)

“மாமணி வண்ணனுந தமமுனும்
பிஞ்ஞையும்
ஆடிய குரவையிஃ தாமென
வேததியும்”
(மணிமேகலை)

“நிலமகடகுக கேளவனும் நீணிரை
நபின்னே
இலவலாவர மினனமிாத மெயதின
னனறே?”
(சித்தாமணி)

“ஏப்பின்னே தோளமுன மணந
தவன்”
(திருக்கோவையார்)

“பின்னே நமபும புயத்தான்”
(தேவாரம்)

சில இடங்களில் உருக்குமினிப்
பிராட்டியாரைச் சிறப்பித்திருந்தா
லும், ஏனைய இடங்களில் எல்லாம்
நபின்னையையே இவர்களும் மற்ற
ஆழவார்களும் கூறியிருத்தல் அறியத்
தக்கது இப்பிராட்டியாரைப்
‘பின்னே, பிஞ்ஞை நீனே’ எனவும்
வழங்குவா நேமிநாத விருத்தியுடை
யார் “பாலேதினையே” என்ற
வெண்பா உரையுள்,

“உப்பக நோக்கி உபகேசி தோன்
மணந்தான்
உத்தர மாமதுரைக் கச்சென்ப”

என்று நலகூர் வேளவியார் பாடிய
திருவள்ளுவமாலைய பாட்டை (21)
எடுத்துக் காட்டி, “இதனுள் உபகேசி
யார் நபின்னேப் பிராட்டியார்”
என்று உரை கூறுதலால், உபகேசி
என்பது இவர்களுக்கும் பழைய காலத்து
வழங்கிய பெயரென்பது அறியப்படு
கின்றது “நபின்னே என்பதன்
விகாரமுமாம்” என்பார் நச்சினாக
கினியார் (சீவக நாமக 74 உரை)

இந்நபின்னையார் யமுனையாற்றில்
ஒரு நாள் மாலையிலே தம்மை வஞ்சகு
செய்த கண்ணபிரானையும் தம்மழகில்
ாடுபடச் செய்து மயக்கினா என்பது
பழைய வரலாற்றும் இதனை,

“வஞ்சகு செய்தான் ரெழுநைப்
புனலுள்
நெஞ்சங் கவாந்தானன் நிறையென
கோயாம
நெஞ்சங் கவாந்தான் நிறையும்
வனையும்
வஞ்சகு செய்தான் வடிவென
கோயாம!”
(சிலப் ஆச குரவை)

என்ற கூற்றுக்களால் உணராக

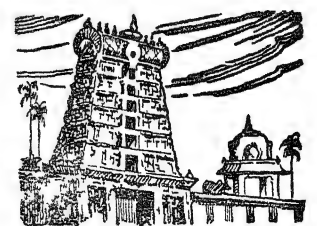
ஆயாபாடியிலே தாதெரு மன்றம்
(பசுவினெருக்களை வேலியாக இட்ட
மைத்த பொதுவிடம்) என்றவிடத்து,
‘யாசோதைப் பிராட்டியும் பிறருங்
காணுமாறு, கண்ணனும் நம்பி மூத்த
பிரானும், பின்னையை நடுவிற்
கொண்டு ஆடிய அற்புதக் குரவையே
யாக்கும்’ என்ற சிலப்பதிகாரத்து
ஆயச்சியார் குரவைப் பகுதி இங்கு
அறியத்தக்கது

நகனஜிதீ என்ற சத்தியவதியை,
நபின்னையைப் போல, விடை தழுவி
மணந்த சரித்திரமொன்று தவிர,
வேறெதுவும் புராணங்களிலும் வட
நூல்களிலும் காணப்படவில்லை
பழைய தமிழ் நூல்களோ, கண்ணபிரா
னுடைய மற்ற தேவியாரைப்பற்றி
ஒன்றுமே கூறாமல், நபின்னையோடு
அப்பெருமானை புரிந்த வீலைகளையே
கூறுகின்றன வடநாட்டார் இராதா
தேவியைக் கண்ணன் காதலியருட்
சிறந்தவளாகக்கொண்டாடுதலுபோல
தென்னாட்டவரார் பண்டைக்கால
முதலே பாராட்டப்படுந் தேவியார்
இந்தநபின்னே பிராட்டியே ஆவார்
இவற்றால் இப்பிராட்டியாரைப்பற்றி
வட நாட்டவாக்கும் தெரிந்தவற்றி
னும், வேறுபாடும் அதிகமுமான வர
லாறுகள் தென்னகத்தில் பழங்கால
முதலே வழங்கலாயின என்பது நாம்
தனக்கறியக் கூடியது

குருந்தொசித்தது கண்ணபிரான
குருந்த மரத்தை முறித்து அழித்தது
அல்லது வளைத்தது என்று பொருள்
படும் கண்ணபிரான யமுனையில்
நீராடி நின்ற கோபியரின துணிகளை
ஒருங்கு வாரிக்கொண்டு, அநந்திக
கரையில் இருந்த குருந்த மரத்தின்
மேல் ஏறப் போவதைக் கண்டறிந்த
வனும், கஞ்சனல் ஏவப்பட்டவனு
மாகிய அசுரனொருவன், அப்பெரு
மானை நலிதற்காக அம்மரத்தில்
ஆவேசித்துக் கிடந்தான் என்பதும்,
அஃதறிந்த கண்ணபிரான அந்த
மரத்தை முறித்துப்போட்டார் என
பதம் புராண வரலாறும்

சீவக சிந்தாமணி நாமகளிலம்பகத்
தின் (209) படி, வினையாட்டு நிமித்த
மாகக் கோபியருடைய துணிகளை
யெல்லாம் கவாந்து குருந்த மரத்தில்
ஏறி நின்ற கண்ணபிரான, நம்பி
மூத்தபிரான ஆங்கு வருதலையறிந்து,
தம் செய்கையை அவர் காணின்
தமக்கு மிக்க பழியுண்டாகும் என்று
நினைத்து, அக்குருந்த மரத்தை
முறித்து யமுனை ஆற்றில் வீழ்ச்
செய்து, தாம் கவாந்த துணிகளை
நீரினன்று அகோபியர் எளிதிற்
பெறும்வண்ணம் செய்ததன்றித்
தாமும் நீந்தி வேறிடஞ்சென்றார் என
பதை அறிய முடிகிறது இவ்வாறு
தென்னாடுமகண்ணபிரானும் இணைந்து
நிற்கின்றனர்

✱

கண்ணனும் கர்ணனும்

ஆநிறைகள் கோபாலனின் தேவ கானம் பொழியும் குழலோசையில் மயங்கித் தம்மை மறந்து மாயவனைச் சுற்றி நின்று விடும் கோபியர்கள் நிலையும் அப்படியே ஏனெனில் சிருஷ்ணனை பதி (பரமாதமா) கோபியரும் எல்லா ஜீவன்களும் ஸ்தி கண்ணனை சாஸ்வத பாதா (கணவா) சாஸ்வத ஆனந்தமும் அவனை

அண்ட சராசரங்களையும் தன்னுள்ளே அடக்கி காதது ரக்ஷிப்பவனும் அவனை,

ஆநிறைகள் மேயத்த கண்ணனை பாரதப் போரில் காண்பவனுக்குத் தேரோட்டியான ஒப்பற்ற வேதங்களின் சாரமாகிய கீதையைத் தந்தான் திககற்றவர்களாகிய பாண்டவர்களுக்குத் தூது சென்றான் சமாதான தூதை ஏற்காது போராக கொடியை உயாததினை அரவக கொடியோன பாரதப் போர் நிச்சயிக்கப்பட்டு விட்டது கௌரவர்களுக்கு வேண்டிய அரசர்களும்-பாண்டவாபால பரிவு கொண்ட மன்னர்களும் தங்கள் தான்களுடன் கூடி விட்டனர்

திருதராஷ்டிரன் சபை

துரியோதனை ஆதரிக்கும் மன்னர்கள், தானைத் தலைவர்கள், பிதாமகா பீஷ்மா, குரு துரோணசசாரியா, விதுரா போன்ற மகாரதர்கள், காணன், சகுனி, சல்லியன் போன்ற வீரர்களும் சபையில் கூடியிருந்தனர் துரியோதனை சபையோரை வணங்கி 'மகாரதர்கள், அரசியல் ஞானிகள், மன்னர்கள் அவர்களுடன், எதிரிகளை விட அதிக எண்ணிக்கை உள்ள அகரோணி சேனைகள் நம்மிடை உள்ளன வெற்றி நம் பக்கம் எனபதை நீங்கள் எல்லாம் ஊர்ஜிதம் செய்கிறீர்களா' என்று கூறினான்

சகுனி

துரியோதனை வெற்றி நிச்சயம் பாண்டவர் பராரிகளாய்த் திரும்பி வனவாசிகளாகித் திரிவா அதில் சந்தேகமில்லை

பீஷ்மா

சகுனியே! ஒரு போரின வெற்றி தானே பலத்தில் மட்டுமே இல்லை தாமதத்திலும் வீரத்திலும் உள்ளது இன்னும் ஒன்று கண்ணன் அங்கே உள்ளாரா என்பதை மறந்தனை

காணன்

பிதாமகாக்கு வயதாகி விட்டது மேலும் பாண்டவர் பக்கம் பரிவு உள்ளாரா போலும் கண்ணன் அவர்கள் பக்கம் இருக்கட்டுமே மாடுமேயத்த ஆயன், அரசியல் நுணுக்கம் அறியாத யாதவன் சண்டை செய்வதில்லை என ஆயுதம் ஏந்தாத தேரோட்டி அவன் நான் இருக்கிறேன், அரசுகளையும் அவன் தேரோட்டியையும் அழித்து துரியோதனனுக்கு வெற்றி மாலையைக் குடுவதற்கு

துரியோதனனும், தம்பிமாரும்கர கோஷம் செய்தனர்

போர்க்களம்

மகாரதர்கள் எல்லாம் வீரசுவாகம் ஏகினா காணாச்சுன யுத்தம் கடுமையான கட்டத்தில் போயிற்று பகவான் பரசுராமரிடம் காணன் சுற்ற அஸ்திரங்கள், போர் முறைகள் எல்லாம் சாப்பப்படி அவனுக்கு மறந்து போகிறது நம்பிக்கை வைத்திருந்த நாகாஸ்திரமும் பயனற்றுப் போகிறது அரசுகளின் அஸ்திரத்தால அடிபட்டுக் கிடக்கிறான் உயிர் போகவில்லை அவன் செய்த தாமதம் அவனைக் காதது நிறுத்தி அந்த தாமாதமாவைப் பர

மாதமா தன் மோக்ஷ சாமராஜ்யத்தில் சோகக் திருவுள்ளம் கொள்கிறா காணனிடம் ஒரு வயோதிக உருவத்தில் சென்று யாசிக்கிறா

காணன்

பெரியீர்! நான் எதையும் எந்த நேரத்திலும் ஒருவா கேட்டு இல்லை என்று சொன்னதில்லை என 'ஆவியோ நிலையில் கலங்கியதாகக்கை அகத்ததோ, புறத்ததோ அறியேன் பாவிவேன வேண்டும் வரமெல்லாம் பயக்கும் பக்தவந்தனில் வந்திலையே' என செயவேன், கொடுக்கக் கூடியது உண்டெனில் உடன் தருவேன்

கண்ணன்

காண நீ செய்த புண்ணியத்தின் பயனைத் தருவாயாக

காணன்

ஆகா தனயனானே இல்லை என்ற சொல் இல்லாமல் போயிற்று அப்படியே தந்தேன்

திரு ராமோதரன்,
திருமானூர்

கண்ணன்

'நீ தாரை வாரத்துக் கொடுத்தல் முறை'

தன் நெஞ்சில் வழிந்தோடும் ரத்தத்தால் காணன் தாரை வாரக்கிறான்

கண்ணன் அதைத் தன் இரு கரங்களிலும் வாங்குகிறா

தாமத்தின் கைகள் மேலேயும் தானம் பெறும் கண்ணனின் கைகள் கீழேயும் உள்ளன காணன் 'பெரியீர் பெற்றுக் கொண்டீரா' என கேட்டு அவா கைகளைப் பாரக்கிறான் தானம் ஏற்ற கைகளை அங்குக் காணவில்லை மாறாக இரண்டு பெரிய திவ்ய பொற்பாதங்களைக் கண்டான் அந்தத் திரு

தி. தி. தேவஸ்தான சமய நூல் வெளியீடுகள்

தமிழ்

	ரூ காசு
1 ஸ்ரீ வேங்கடேச சுபரபாதம் (ஸ்தோதரம், பரபதி, மங்களா சாஸனங்களுடன்)	0-50
2 ஏழுமலை யாததிரை — திரு டி கே நாராயணன்	0-75
3 அனனமயயா ஓர் அறிமுகம் டாக்டர் பொன் செளரிராஜன் டாக்டர் கே சாவோததமன்	1-00
4 பகவத சந்தேசம் (தமிழாக்கம்) டாக்டர் பொன் செளரிராஜன்	0-50
5 இந்தது சமயக கையேடு (தமிழாக்கம்) அ நடராஜன்	1-50
6 ந்தயாநுஸந்தானம் (வடகலை) ந்தயாநுஸந்தானம் (தென்கலை)	4-00 4-50
8 சித்திரத்திருப்பாவை — பி ஸ்ரீ	8-25
9 கண்ணன் பேசுகிறான் — நஜன்	0-50
10 சுவாமி பட்டினத்தார் டாக்டர் ஜி டி கோபாலகிருஷ்ண நாயுடு	1-00

சமஸ்கிருதம்

1 ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரர் அஷ்டோதர ஸகஸரநாமம்	0-62
2 அலங்கார ஸங்க்ரஹம் — சி கே பாஸ்கரராவ்	16-00
3 கதோபநிஷத் — டாக்டர் கே சி வரதாசாரியார் — டாக்டர் டி தாதாசாரியார்	15-00
4 கரியாதிகாரர் — தொகுத்தவர் டாக்டர் எஸ் பி ரகுநாதாசாரியார்	25-00
5 மாராகண்டேய ஸமஹிதா	18-00
6 பரஸுப்ரபதிஷத்	11-00
7 ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வர சுபரபாதம்	0-12
8 சீதாராமானுசநேயம் டாக்டர் டி அரக்கசோமயாஜி	50-00
9 ததவசாங்கயானம் — திரு ஆ ராமமூர்த்தி சாமா	2-00
10 பிரம்மகுதர பாஷ்யம்-தொகுதி - 1 திரு — ஆ ராமமூர்த்தி சாமா	30-00

மேற்படி நூல்களுக்கான தொகையை வங்கி டி டி அல்லது எம். ஓ. மூலமாக அனுப்பி பெற்றுக்கொள்ளலாம் வி பி பி மூலமாக நூல்கள் அனுப்புதல் இயலாது. நூல்களுக்கு “உதவி செயலாட்சித் தலைவா(எஸ்), நூல் வெளியீட்டுப் பிரிவு, தி தி தேவஸ்தானம், திருப்பதி” எனும் முகவரியுடன் ஆங்கிலத்தில் தொடர்பு கொள்ளவும்

வடிகளுக்கு மேலே, மேலே தன் பஞ்சுடைந்த பாவையையச் செலுத்தினான் அவன்கண்டகாட்சி மண்ணுக்கும்விண்ணுக்கும் எட்டாநின்ற, விஸ்வரூபத்தினை-அதனினிடே தன்னையும், எல்லா பொருட்கும் அருவாகிய ஆதியை-தேவாகட்கு எல்லாம் கருவாகிய கண்ணனை கண்ணூரக கண்டான ஞான சிரியனை கண்டு பாதங்களிலே சரணடைந்து ஞானியானான் காணன்

சந்திரன்-சூரியர் - அண்ட பேரண்டங்கள் - அயனங்கள் - ஆழ கடல் - தேவா முதல் வேதங்களும் கால காலமாகக் காணத் துடிக்கும்-மண்ணும் விண்ணும் அளந்த திருவடிகளைப் பற்றிக் கொண்டான் தன் திருவடிகளே சரண என தஞ்சமடைந்த காணனை கண்ணபிரான கண்ணீரால் நீராட்டி ஞான எனப்பா ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஞான முனிவர்

கண்ணன்

காண! உனக்கு வேண்டிய வரம்கேள்

காணன்

பிரபோ, பரமாதமா! கௌரவா சபையில் உங்களை மாடுகள் மேய்க்கும் ஆயன இடையன் என்றெல்லாம் ஏசினேன் அது உண்மைதான் கோடான கோடி ஆனம் பச்சுக்களை மேயப்பவரும் நீரே அன்று உன்னை-வஞ்சனையை, குது பொய்யை மாயக்கவந்த மாதவன் என அறிந்திலேன்

பரந்தாமா, பாராளந்தபிரானே, காரணனே, பூரணனே, நாரணனே! தேவாகட்கும் மூவாகட்கும் கிட்டாத விஸ்வரூபத்தைக் கண்டேன் இந்த தேஜோமயமான திருவடிகளைப் பற்றிக் கொண்ட இந்த ஆனமாவுக்கு வேறு என்ன வரம் வேண்டும் கண்ண! யான பெற்ற பெருந்தவப் போ என்னை யன்றி இப்பூவுலகில் யார் பெற்றார், எவா பெற்றார் கருணைக் கடலே! நீங்கள் எனக்கு வரம் கொடுக்கத் திருவுள்ளம் கொண்டா கொடுங்கள் தேவா ‘நான் எப்பிறவி எடுப்பினும் இறப்போகக்கு இல்லை என்றுரையா இதயந்தனை’ கொடுங்கள்

எங்கோ திசைமாரி வந்து, தஞ்சமடைந்த ஆனம்ப பசுவை நல்ல மேயனாகிய மாயவன், தன் பரமான மாவுடன் மோக்ஷ சாமராஜ்யத்தில் பரம்பத நித்திய சூரியருள் ஒன்றாகக் கலந்தார்

★

கீதை காட்டும் நல்வழி

மோஷு ஸ்நியாஸ் யோகம்

அத்தியாயம் — 18

பகுதி — 25

தாயின் இடுப்பில் இருக்கும் குழந்தைக்குச் சாலையில் இருக்கும் மேடு பள்ளம் பற்றிய பயம் ஒன்றுமில்லை. அதுபோல பகவானிடம் தன்னைப் பரிபூரணமாக ஒப்படைத்துவிட்ட அதாவது இறைவனிடம் பூரண சரணாகதி அடைந்துவிட்டபக்தனுக்கு வாழ்வில் எதிர்ப்படும் பிரச்சினைகள் பற்றிய பயம் எதுவுமில்லை. நல்லது தீயது, லாப நஷ்டம், இன்ப துன்பம் என்ற எந்தப் பாகுபாடும் அவருக்குக் கிடையாது. அவரது நிலை எப்படி இருக்கும்?

அன்றே எனதன் ஆவியும் உடலும் உடைமை எல்லாமும் குன்றே அனையாய் என் ஆட்கொண்ட போதே கொண்டிலையோ இன்றோ இடையூரெனக் குண்டோ எண் தோள் முக்கண் எம்மானே நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய் நாளை இதற்கு நாய்கனே

யோகி, பக்தன், ஞானி என்ற மூவரும் அடையும் சரணாகதி ஒன்று தான். சதசித ஆனந்த சொரூபமாகிய பிரம்மத்தில் லயமாவதே அவர்களுக்கு குறிக்கோள். சத அல்லது உண்மை சொரூபத்தில் யோகியும், சித அல்லது அறிவு சொரூபத்தில் ஞானியும், ஆனந்த சொரூபத்தில் பக்தனும் லயமாகிறார்கள்.

‘ஸாவதாமான்’ என்பதற்கு எல்லாக் கடமைகளையும் என்ற கருத்தை முன்பு பார்த்தோம்.

‘தாமம்’ என்றால் சமயம் அல்லது மதம் என்றும் நாம் பொருள் கொள்கிறோமல்லவா? ஹிந்து தாமம்,

முகமமதிய தாமம், கிறிஸ்து தாமம் என்ற கருத்தில் பார்த்தால், ‘நான் ஹிந்து, நான் முஸ்லீம், நான் கிறிஸ்தவன்’ என்ற பாகுபாடுகளை — அல்லது ‘நான் சைவன், நான் வைஷ்ணவன், நான் சாக்தன்’ என்று வேறுபாடுகளை அனைத்தையும் களைந்து விட்டு, இறைவன் குணம், உருவம் கடந்த பரம்பொருள் என்ற உண்மையில் நாம் லயித்து விட வேண்டும் என்பது மறறொரு கருத்தாகும்.

இவை தவிர இன்னொரு விளக்கமும் கூறுவதுண்டு. நமது புலன்களாகிய கண், காது, மூக்கு போன்றவை ஒவ்வொன்றிற்கும் அதனுடைய செயல் அல்லது தாமம் என்று ஒன்று உண்டு. கண்ணின் தாமம் பார்த்தல், மூக்கின் தாமம் என்று முகாதல், செவியின் தாமம் கேட்டல். இந்தக் கருத்தில் ‘ஸாவ தாமான்’ என்றால் நாம் அறியாமையின் காரணமாகக் கண், செவி, போன்ற பொறி புலன்கள்தான் நாம் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த மயக்கத்திலிருந்து விடுபட்டு, ‘நான் இந்தப் பொறி புலன்கள் அல்ல, மனம் அல்ல, புத்தி அல்ல (நான் ஆதம் சொரூபம்)’ என்று அனைத்து அபிமானங்களையும் விடுத்து பரம்பொருளிலேயே சரணமடைய வேண்டும் என்பது கருத்தாகும்.

நான் டாக்டர் நான் இந்த ஜாதியான் நான் இஞ்சினியர், நான் மந்திரி போன்ற எல்லா தாமங்கலையும் (அபிமானங்களையும்) விட்டு விட்டு பகவத சொரூபத்தில் நாம் பூரணமாக லயமாகிவிட வேண்டும். ‘அஹம் பிரம்மாஸமி’ — ‘நான் பிரம்மம்’ என்ற பாவனையில் லயமாய்விட வேண்டும். இதுதான் வேதாந்திகளின் கருத்து.

அவ்விதம் நாம் நமது அனைத்துக் கடமைகளையும், அனைத்து அபிமானத்தையும், பகவானிடம் அர்ப்பணித்து விடுவோமேயாகில், அவர் நம்மை எல்லாப் பாபங்களிலிருந்தும் விடுவிக் கிறார். விடுவித்து முகதியும் நல்குகிறார் என்று ஈண்டு பகவான் நமக்கு வாக் குறுதி அளிக்கிறார் என்பது ஹிந்து மதத்தின் தனிச்சிறப்பு. இந்தக் கலோகத்தில் ‘பாபம்’ என்பது நல்ல மற்றும் தீய செயல்களின் விளைவுகள் என்றும் பொருள்படும்.

“மாசு — இது பகவானது போதனையின் இறுதி வாதத்தையாகும். ‘வருந்தாதே’ என்பது இதன் பொருள். கலங்குதல், வருந்துதல், துக்கப்படுதல் இதெல்லாம் மனித

பேராசிரியா டி கே நாராயணன்
MSc MPhil

ஆசிரியர், ‘சமயஜோதி’ மதுரை

ராயப் பிறந்த அனைவருக்கும் பொதுவானது. எந்தக் கண்டத்தில் வாழ்ந்தாலும் எந்த நிலைமையில் வசித்தாலும் ‘மனக் கலக்கம்’ என்பது மனிதனது பொதுச் சொத்தாகும். ‘கவலையற்றிருக்க வேண்டும்’ என்பது தான் நம் அனைவருடைய குறிக்கோளாகும். ‘இதில் ஜாதி, மத, மொழி, தேச என்ற எந்தவித வேறுபாடும் கிடையாது. ஆண், பெண், பாமர, பணக்கார வித்யாசமும் கிடையாது. எனவே அர்ஜுனா! கவலைப்படாதே, என்று பகவான் அர்ஜுனன் மூலம் மனித குலம் முழுமைக்கும் வாக் குறுதி அளிக்கிறார். ‘என்னை நம்பி என்னிடம் லயித்து எனக்காகப் பணியாற்றி என்னை வணங்கி வழிபட்டால் நான் உங்களைக் காத்தருள்வேன

ஸ்ரீ கல்யாண வேங்கடேஸ்வர சுவாமி கோயில் ஸ்ரீ நிவாசா மங்காபுரம்

ஆாஜித ஸேவைகள்

1	நிதய அர்ச்சனை, ஒரு வருடத்திற்கு	ரூ	42/-
2	நிரந்தர நிதய அர்ச்சனை, (ஆயுள் முழுவதும்)	ரூ	542/-
3	கல்யாணோத்சவம், (நாள தோறும்)	ரூ	200/-
4	அபிஷேகம்-(வெள்ளிக்கிழமைகளில் மட்டுமே)	ரூ	100/-

தளிகைகள் (நெவேத்தியங்கள்)

1	தத்யோதனம்	ரூ	75/-	5	ஸீரா	ரூ	300/-
2	புளியோதரை	ரூ	100/-	6	தோசை(படி)	ரூ	300/-
3	பொங்கல	ரூ	110/-	7	கேஸரி பாத	ரூ	180/-
4	சாககரைப பொங்கல	ரூ	135/-	8	ஸாகர பாத	ரூ	150/-

முன்று நாட்களுக்கு முன்பேயே மேற்படி ஸேவைகள் மற்றும் தளிகைகளுக்கான தொகையினைச் செலுத்துதல் வேண்டும்

(திருப்பதி-சித்தூர் நெடுஞ்சாலையில் திருப்பதியிலிருந்து சுமார் 10 கி மீ தொலைவில் இத்திருத்தலம் உள்ளது)

கவலை வேண்டாம்' என்று கவலையிலேயே உழன்று தவிக்கும் நம்மவருக்குப் பகவான் ஆறுதல் கூறுகிறார்

கீதையில் பகவான் போதனை ஆரம்பித்தது இரண்டாம் அத்யாயத்தில் பதினென்றாவது சுலோகத்திலாகும் அதில் முதல் வார்த்தை 'அசோஷ்யான அனவசோஸதவம்' என்பதாகும் 'எவரை அல்லது எதைக் குறித்து நீ கவலை கொள்ளக்கூடாதோ அவனைக் குறித்து நீ வீணே கவலை கொள்கிறாய்', என்று ஆரம்பித்ததால் இப்பொழுது பதினெட்டாவது அத்யாயத்தில் போதனைகளை முடிக்கும் பொழுதும் 'மாசு' என்று அதே வார்த்தையைப் பயன்படுத்துகிறார் இதிலிருந்து நமக்கு ஒன்று நன்கு புலனாகிறது பகவான் கீதையில் கூறிய சுமார் 700 சுலோகங்களின் சாரம் நாம் நமது வாழ்வில் கவலையற்றிருக்கும் உபாயமேயாகும் கீதையில் கண்ணன் சொல்லியபடி நாம் வாழ்ந்தால் நம் வாழ்வில் கவலையே அண்டாது. இன்பமே எந்நாளும், துன்பமில்லை

'கோழைத்தனத்தை அகற்று, உனது கடமையை ஒழுங்காகச் செய்'

என்று உபதேசத்தை ஆரம்பித்த பகவான் 'அனைத்துக் கடமைகளையும் என்னிடம் நீ ஒப்படைத்தால் உனக்கே காததருளவது எனக் கடமையாகிறது வருந்தாதே' என்று முடிக்கிறார் இதுதான் கீதையின் சாரம்

அடுத்து இத்தகைய உயர்ந்த கோட்பாட்டைப்படித்துப் பயன்டைபவன் யார் என்னும் கேள்விக்குப் பதில் அடுத்த சுலோகத்தில் வருகிறது

இதம தே நாதபஸ்காய

நாபகதாய கதாசன |

ந சாசுருஷவே வாசயம்

ந ச மாம யோபயஸ்யதி ||(18 67)

'தவம் இல்லாதவனுக்கும், பகதி இல்லாதவனுக்கும், தொண்டு புரியாதவனுக்கும், என்னை இகழ்பவனுக்கும் இக்கோட்பாட்டை நீ இயம்பாதே'

கீதையைப் படிக்கத் தகுதிகள் என்னென்ன, எவர்கள் கீதையால் பயன்டைவா, யார் கீதையைப் படிக்கவும் கேட்கவும் தகுதியுடையவா என்பதைக் கண்ணன் இங்கே இயம்புகிறார்

இதே கருத்தை எதிர்மறையாகப் பார்த்தால் 'அர்ஜுனா' யாரிடம் பக்தி இருக்கிறதோ, எவா தவம் புரிகிறானோ, எவர்கள் என்னைப் போற்றுகின்றானோ அவர்களுக்கு நீ கீதையை இயம்பு' என்று பொருள் படுகிறது

ஒரு கருத்து எவ்வளவுதான் மகிமையும் பெருமையும் உடையதாக இருப்பினும் அதைக் கேட்பவனிடம், அதனால் பலனடைய வேண்டும் என்ற விருப்பம் உள்ளவனிடம் அதற்கான சில தகுதிகள் இருத்தல் அவசியம் கீதை இன்பகரமான வாழ்வு வாழ்வதற்கான விதியைக் கூறுகிறது வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழும் கலையைப் புகட்டுகிறது இதைக் கேட்க விரும்புபவனிடம் முதலில் பகவானிடம் அசையாத பக்தி இருத்தல் வேண்டும் 'கண்ணன் என வழி காட்டி' என்ற நம்பிக்கை இருத்தல் வேண்டும் அத்துடன் ஆன்மீக வாழ்க்கை வாழ்வதற்கான ஒரு சில நெறி முறைகளுடன் கூடிய கட்டுப்பாட்டான வாழ்க்கைமுறை இருத்தல் வேண்டும் அடக்கம் வேண்டும் 'எனக்கு எல்லாம் தெரியும்' என்ற அகங்காரம் இருத்தல் கூடாது பிற உயிர்களுக்குத் தன்னாலான தொண்டு புரியும் மனப்பாங்கு இருத்தல் வேண்டும் தொண்டு செய்ய விரும்பாதவன் ஆன்மீகப் பாதைக்கே லாயக்கில்லை அதுால்தான் 'என்கடன் பணி செயது கிடப்பதே' என்கிறார்கள் நமது சமயக் குறவர்கள் இம்ய ஜோதி ஸ்ரீ சுவாமி சிவானந்தா தமது 300 நூல்களின் சாரத்தை ஆறு வார்த்தைகளில் அடக்கிவிட்டார் அவற்றில் முதல் வார்த்தை 'Serve' என்பதாகும் 'தொண்டு செய்' என்பது இதன் பொருள் ஏனையவை Love, Give, Purify, Meditate, Realise என்பதாகும் அன்பு செய்க, தானம் செய்க, (மனத்தை) தூயமைப்படுத்துக, தியானம் செய்க, ஆத்மநுபூதி அடைக என்பது அவற்றின் பொருளாகும்

(தொடரும்)

ஸப்தகிரி

(8 ம பக்கத் தொடாச்சி)

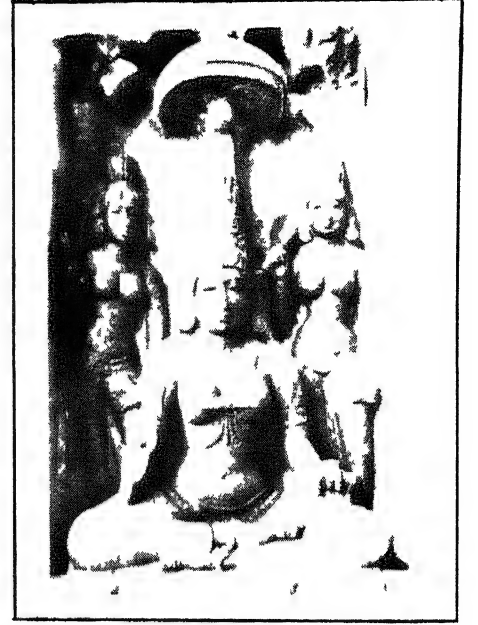
“வெள்ளையுடை அணிநது வெண்தாமரை மீது வீற்றிருப்பாள, இருவலது கரத்தில் அக்ஷமாலை இடம்பெற்றிருக்கும், மற்றொரு வலதுகரம் வியாகயான முத்திரையுடன் தோன்றும், இடது கரங்களில் வெண்தாமரையும், புத்தகமும் இடம்பெற்றிருக்கும் தலைமீது அழகிய ஜடாமகுடமும், உடலில் யக்ஞோபவீதமும், அழகிய ஆபரணங்களும் அணிந்திருப்பாள சரஸ்வதியைச் சுற்றி பல முனிவர்கள் தேவியை வழிப்பட்டவாறு காட்சியளிப்பா” சரஸ்வதியின் உருவமைப்பு பற்றி ‘அமசுமதபேதாசுமம்’ எனும் நூலில் காணப்படும் வருணனை இதுவேயாகும் ‘விஷ்ணு தாமோதரம்’ எனும் நூலில் சற்றே மாறுபட்ட கருத்துக்கள் உள்ளன ‘வெள்ளைத் தாமரை மீது நின்ற கோலத்தில் சரஸ்வதி தோன்றுவாள, இடது கரத்தில் தாமரைக்குப் பதிலாகக் கமண்டலம் இருக்கும், வலது கரம் வியாகயான முத்திரை அளிக் காது, பதிலாக மூங்கில் நரம்புகளுடன் கூடிய வீணையை ஏந்தியிருக்கும் காதுகளை அலங்கரிக்கும் குண்டலங்

சரஸ்வதி

கேசவா ஆலயம்-சோமநாதபுரம்

கள பவளத்தினால் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும் என ‘அமசுமதபேதாசுமம்’ கூறும் ஆனால் ‘பூவ காரணம்’ எனும் நூலில் முத்துக்களிலான குண்டலங்கள் சரஸ்வதியின் காதுகளை அலங்கரிப்பதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. சரஸ்வதி தேவிக்கு மூன்று கண்களும், நீலநிறத்தையுடைய கழுத்தும் இருப்பதாக ஸகந்த புராணத்திலுள்ள குரசம்ஹிதை இயம்புகிறது பிறைச் சந்திரனின் உருவம் பொறிக்கப்பட்ட ஜடாமகுடத்தை அவளது தலையில் அணிந்திருப்பதாக அதே நூல் கூறுகிறது அங்குசம், அட்சமாலை, புத்தகம், வீணை ஆகியவற்றுடன் சரஸ்வதி காட்சியளிப்பதாக மாக கண்டேய புராணத்தைச் சாந்த தேவி மானமீயம் குறிக்கிறது வெணமை நிறமுடையவளாயும், புன்னகையுடன் சந்திஷ்டியும், புஷ்டியான திருமேனியும் கொண்டவளாயும், தூயமையான ஆடைகளை அணிநது வீணை, புத்தகம் ஆகியவற்றைத் தரித்தவளாகவும், உயர்ந்த இரத்தின ஆபரண அலங்காரியாகவும், முமழாததிகளாலும், தேவ கணங்களாலும், முனிவர்களாலும், போற்றப்படுபவளாகவும் விளங்கும் சரஸ்வதியைத் துதிப்பதாக தேவி பாகவதத்திலுள்ள தியான ஸலோகம் குறிப்பிடுகிறது முப்பெரும் தேவியரும், ஒரே தேவியின் அமசுமாகக் கருதும் நூல்களும் உள்ளன பிரம்ம வைவராதம் இவளை கிருஷ்ணனுடைய முகத்திலிருந்து தோன்றியவள் என்று கருதுகின்றது (கிருஷ்ண முகோதப்பா) கூரம் புராணம் இவளைச் சிவசக்தியாகக் காண்கிறது முமழாததிகளின் கண்களிலிருந்து சரஸ்வதி வெளிப்பட்டதாக வராக புராணம் கூறும் சரஸ்வதி என்ற சொல் நீர், ஒளி ஆகியவற்றையும், தங்குதலையின்றிப் பிரவாகமாக வருவதையும் குறிக்கும் வேதகாலம் முதல் வழிபடப்பட்டு வந்த சரஸ்வதி காலப் போக்கில் கலைகளுக்கெல்லாம் அதிபதியாகவே கருதப்பட்டாள

சரஸ்வதி
தஞ்சைப் பெரிய கோயில்

பிரம்மனின் சக்தி

சரஸ்வதியை நானமுகனின் சக்தியாகவே தற்காலத்தில் கருதுகின்றனர் ‘அம்புயத்தாய்’, ‘அம்புயன தேவி’, ‘அம்புயன் மடநதை’, ‘அயன பாரி’, ‘அயனபுகழ் அணி’, ‘அலர்வனறனதேவி’ எனநெல்லாம சிற்றிலக்கிய நூல்களில் சரஸ்வதி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளாள ‘அயனது தாலம் மேவும் அம்பிகாமணி’ என்று அரிச்சந்திர விலாசம் எனும் நூல் கூறுகிறது நானமுகனின் நாவில் கலைவாணி குடியிருப்பதாகவும் இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன

“அயனுடைய நாவுதனில் அமாந்திருக்கும் வல்லவி”

(வித்துவான குறம்)

“அலைகடல் சூழ உலகமெல்லாம் ஒரு பிரம்நாநிலிருந்து அளித்தே யாரும் நலமையுற மறைமுதல் எக்கலையுஞ் சொல்லியருள ஞானமாததி”

(மாணிக்கவாசகர் விலாசம்)

உலகையும், அதிலுள்ள ஜீவன்களையும் நானமுகன் படைக்கிறார் அந்த உயிர்கள் தங்களது அறிவின் மூலம் சாத்திரங்கள், நூல்கள் போன்றன படைப்பதற்கு சரஸ்வதியின் அருள்தேவையாகிறது கிருஷ்டிகு நானமுகன் அதிதேவதை, அந்த ஜீவன

நடனமாடும் சரஸ்வதி
ஹோய்சாளேஸ்வரர் கோயில்-ஹளபீடு

களின் சிந்தனை சக்திக்கு அதிதேவதை
சரஸ்வதியாவாள்

கல்வி, ஞானம் ஆகியவற்றின் அதிபதி

அனைத்து உயிர்களுக்கும் கல்வி
எனும் வித்தையை அளிக்கும் கடமை
சரஸ்வதிக் கே உரியது பிள்ளைக்குத்
தாய் பாலூட்டி வளர்ப்பது போல
ஜீவனங்களுக்கு ஞானப் பாலூட்டி
அவை பரமனை அடைய வழிவகுப்பவள்
சரஸ்வதி 'கல்வித் தனித்
தெய்வம்' என்று இவள் அழைக்கப்படுகிறாள்
வாக்ரு, சொல் ஆகிய
வற்றிற்கெல்லாம் அதிபதியாக
விளங்குவதால் 'வாக்ருகிறவி, வாக்ரு
கின் செல்வி, வாக்ருத்தேவி, வாக்ரு
வாதினி, வித்யாதேவி, சொல்லிருங்
கிழத்தி, சொற்கலையாள, சொல்
மங்கை என்று அவளைச் சிறுநிலக்கிய
நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன கல்வி,
சொல்வனமை ஆகியவற்றின்மூலம்
ஞானத்தை மக்களுக்குப் புகட்டு
வதால் ஞானக்கொடி, ஞானக்
கொழுந்தது, ஞான அமலி, ஞானப்
பிராட்டி, ஞானப்பூங்கொடி என
நெல்லாம் நூல்கள் இவளை அழைக்க
கின்றன கவிகளின் நாவில் சரஸ்
வதி குடிகொண்டுள்ளதால் நாம
டந்தை, நாயிசைக் கிழத்தி, நாவிலுக்
கரசி எனநெல்லாம் அழைப்பா

மோகத்தைக் கொடுக்கும் ஞான
சொருபியாகையால் 'வித்யா' என
றும், சைதன்யரூபியாக விளங்கு
வதால் 'ஃனமயீ' எனவும் குறிப்பா

கல்வியறிவு எனப்பது ஏட்டுப்படிப்
புடன் முடியாமல், பூரண அறிவு
வளர்ச்சியுடனே நிறைவுறும். இவற்
ற்றிற்குக் கலையறிவு அவசியம் ஆய்
கலைகள் 64 என்று கணக்கிடுவா இக்
கலைகளுக்கெல்லாம் தலைவியே சரஸ்
வதி எனும் கலைமகள்

“அளவில் பலகலை ஓதியுணர்ந்தவள்
அறிவு தருங்கலைகள் எல்லாம் தனதுரு
வாய் அமைந்திருந்தும் அறிபொருளை
நாடுவள போல ஏடமையும் அணி
கரத்தாள” (கோவை பெரியநாயகி
பிள்ளைத்தமிழ்)

கலை ஓதும் மலாமாது, கலைக்கொடி,
கலைஞானத் தோகை, கலைஞான
வல்லி, கலைத்திருமடந்தை, எண்
னென கலைமான, கலைப்பெருமாட்டி,
கலைமின்னாள், கலையணங்கு, ஆய்கலைப்
பாவை எனநெல்லாம் சரஸ்வதியைக்
குறிப்பிடுவா கையில் வீணையேந்தி
இசைமழை பொழிவதால் இசைக்
காரிகை, இசைதனில் அமுதம் வடிப்
பவள், இசை மடந்தை, இசை
வாணி, உயரும் வீணைக்கரத்தினாள்
என அழைப்பா

அறிவு, தூயமை ஆகியவற்றின்
உறைவிடமாகவே கலைமகள் அமைந்
துள்ளதால் வெண்மை நிற உடையும்,
வெண்தாமரையும் அவளுக்கு உரி
யவை ஆயின இதனால் கமலவல்லி,
கமலாசனக் காரிகை, கமலமலரினில்
அமரும் அமலை, வெண்தாமரைக் கலை
மடந்தை, வெண்கமலநாயகி, வெண்
தாமரைப் பனுவலாட்சி என்று இலக்
கியங்கள் அவளைப் போற்றுகின்றன

கதிர வெண்கலையுந் துடியிடைபுங்

கமலப்பதமும சகி ஒளிர்சோ

கருணைக் கடலாதந் திருவுருவாயத்

தவளக் கமலந்தனில் மிக

வீற்றிருக்கும் வடிவு

(பிள்ளைத்தமிழ் கொத்து)

கலைமகள் அருள் பெற்ற கவிஞர்கள்

கல்வியில் சிறந்த கவிஞர்களைச் சரஸ்
வதி கட்டாட்சம் பெற்றவர்கள் எனக்
கருதுவதுண்டு சரஸ்வதியைத்
துதித்த பின்னரே பிரம்மா ஞானத்
தின் உட்பொருளைச் சனதகுமார
ருக்கு உபதேசிக்க முடிந்தது அவ
வாறே ஆதிசேஷனும் கலைமகளைத்
துதித்த பின்னரே ஞானத்தை நில
மடந்தைக்கு அருளிஞா கலைமகளின்
அருள்பெற்ற வாலமீகி முனிவா
புராண சூத்திரங்களை வியாச முனி
வருக்கு எடுத்தியம்பினா மகேஸ்
வரனும் கலை மகளைத் தியானித்த
பின்னரே தத்துவ ஞானத்தை இந்
திரனுக்கு அருளிஞா பிரஹ்மபதி
யும் கலைமகளைத் தியானித்து வரம்
பெற்ற பின்னரே 'சபத சாஸ்திரம்'
எனும் நூலை இந்நிரனுக்குக் கற்பித்
தார வியாசரும் கலைமகளை வழிபட்டு
வரங்கள் பல பெற்ற பின்னரே வேதங்
களையும், புராணங்களையும் தொகுப்
பித்தார மகாபாரதத்தை எழுதுமாறு
கணபதியிடம் கூறுமுன்னர் சரஸ்வதி
யையும், நரநாராயணர்களையும் வியா
சா வணங்குகிறார்

“நாராயணன் நமஸ்கிருதய நரம் சைவ
நரோத்தமம்
தேவீம் சரஸ்வதீம் வியாசம் ததோஜய
முதிரயேத்”

பதரி செல்லும் வழியில் சரஸ்வதி
நதி, நரநாராயண மலைகள் ஆகியவற்
ற்றிற்கு அருகேயுள்ள மாணா எனும்
குகையில் தங்கியவாறு வியாசா பதி
னென புராணங்களையும், பிரம்ம
ஸூத்திரம், மகாபாரதம் ஆகியவற்
றையும் இயற்றினாராம் புத்தகங்
களும், ஓலைச்சுவடிகளும் ஒன்றன் மீது
ஒன்றாக அடுக்கியது போல அகருகை
தோற்றமளிப்பதால் அதனை 'வியாச
புஸ்தக' என அழைக்கின்றனர்

தனது குரு அளித்த சாபத்தால்
தான் கற்ற விததைகள் அனைத்தை
யும் இழந்த யாக்குவல்கிய முனிவா
சூரியனின் யோசனையின் பேரில் சரஸ்
வதியைப் பூஜித்தார அவா இயற்

றிய 'சரஸ்வதி துதி'யைக் கேட்டு
மகிழ்ந்த கலைமகளும் அவரைச் சிறந்த
கவிஞராகுமாறு வரமளித்தாளா

கம்பரும் கலைவாணியும்

கம்பரின வாழ்வில் கலைவாணி பல
முறை அருளியுள்ளாராம் கம்பா
சேரமன்னரிடம் அடைப்பைக்கார
னாகப் பணியாற்றியபோது அவர்
அவையிலுள்ள பிற புலவர்களின் அவ
தூறுககு ஆளானா கலைமகளே
நேரில் தோன்றித் தனது கால சிவம்
பைக் காட்டி கம்பரைக் கௌரவித்
தாள கம்பருக்கும், ஓட்டக்கூத்த
ருக்கும் இராமாயணம் இயற்றும்
போது போட்டி ஏற்பட்டது கம்பா
நாடுகாண காதையில் உபயோகித்
துள்ள 'துமி' என்ற சொல் அாதத்
மற்றது என ஓட்டக்கூத்தர் வாதிட்
டார் தயிர கடையும் போது தெற்கு
கும் மோர் துளியைத் 'துமி' என்று
பேசக் வழக்கில் அழைப்பதாக ஒரு
ஆய்ச்சியரின் குடிலில் நடைபெற்ற
உரையாடலின் மூலம் அறிந்தனா
ஆய்ச்சி வடிவில் தோன்றி கம்பரை
அவவாறு காப்பாற்றியவள் கலை
மகளே கம்பன் மகன் அம்பிகாபதி
காம வயப்பட்டு 'இட்ட அடி நோக்'
'பூவரசடியிலே புதுநிலாவிலே' ஆகிய
பாடல்களைப் பாடினான் அப்பாடல்
கள் சோழ மன்னன் மகள் அம்ராவதி
யையே குறிப்பிடுவதாக எண்ணி
மன்னன் வெகுண்டான் அவை
தெருவில் கிழங்கு விறகும் பெண்ணை
யும், பயறு அவியும் பெண்ணையும்
குறிப்பதாகக் கம்பர் உறுதியளித்
தார் அவவிடத்தில் கலைவாணியே
பயறு அவிப்பவளாகவும், கிழங்கு விற
பவளாகவும் காட்சியளித்துப் புல
வரைக் காப்பாற்றினாள்

காளமேகப் புலவர் திருமலைராயன்
பட்டினம் சென்றபோது அரசவைப்
புலவர் அதிமதுரக் கவிராயரின்
தூண்டுதலில் மயங்கிய மன்னன்
அவரை வரவேற்கவில்லை.

“வெள்ளைக் கலையுடுத்து வெள்ளைப்
பணிபூண்டு

ஆகி பாசக்தி பஞ்சகம்

இலகிய அண்ட மனைத்து மியங்க இனிதருளவாள
நிலவொடு கங்கைகொள் நீளசடையானிடம் நீக்கமிலாள்
அலகிலா ரிசசையும் ஞானம் கிரியையு மாகியவள்
உலகுயி ருயயவே ஐந்தொழி லாற்றி யுறைபவளே.

அருஞ்சத்தி பீடம் அறுபத்து நான்கில்
வருஞ்சத்தி ஈசனா வாமக் கிழத்தி
அலகிலா ஐம்பத்தோ ரக்கரத் தாலாய
இலகிய நாத வடிவம்

அன்னையே! நின்றன அருமுகத்தில் மாமறையோர்
வன்னத் தடந்தோளில் மாமன்னா —மன்னு
தொடையினில் வைசியர் தூமலாத தாளில்
கடையவர் தோன்றினரே காண

அன்னையே! நின்விராட சொருபமே யாதெனில்
அருமசொக்கம் சிரமதாகும்
ஆகாயமே கொப்பூழ் சோமகூர் யாக்கினி
ஆடநின் விழிகளாகும்

மன்னுமோ ரட்டதிசை செவியாகப் பாதலம்
மாமலாத தாளாகுமே
வானிலே ஒளிதரும் உடுக்கணம் நினக்கொரு
வன்னமார் தாளமலை

பன்னரிய தேவர்கள் நின்றனது தோளாகும்
பரந்த கடல் ஆடையாகும்
படாசபத் மேகமே கூந்தலே யாகுமால்
பகாவாயு வே சுவாசம்

துன்னிடம் ஏனையவை பிறஉறுப்புகளாகும்
சொல்லரிய பரமன் மகிழும்
சுத்த ஆனந்தநீ இசையாய்க் கொண்டிடும்
சொருபமீ தாகுமன்றோ

பெருமைசோ வளாபிறை அட்டமி நவமியொடு
பேரான சதூததசியிலும்
பேசரிய சைத்திரம் ஆஷாட ஆயவீயம்
பிறங்கிடும் பூவ பக்கம்

வருகின்ற அட்டமி நவமியொடு சதூததசியில்
மாதேவி யுனைப் பணிகுவார்,
மாணவே சரதருது வில் வருகின்ற நவராதரி
மாபெருந் தினங்கள் தனிலும்

நிருவிய பூரணக் குமரமோ டழகாக்
நின்னுரு தனை எழுதியும்
நெறியுடன் வேதவொலி செய்திடவே ஓமங்கள்
நியதியொடு வளாததல செய்தே

மருவிய விரதமொடு சயனாதியைத் தள்ளி
மனழவந்துனைப் பணிகுவார்
மாநிலம் தன்னிலே சகலசௌ பாசயமும்
மாண்புடனடைந்திடுவரே

கவிஞர் இராம சண்முகம்-திண்டிவனம்

வெள்ளைக் கமலத்தில் வீற்றிருப்பாளர்—
வெள்ளை
அரியாசனத்தில் அவரோடெனவே
சரியாசனம் வைத்த தாய்”,

என்று காளமேகப் புலவர் பாடியதும்
சரஸ்வதியருளால் ஒரு உயர்ந்த
ஆசனம் அவருக்குக் கிடைத்தது
பின்னரே யமகண்டம் பாடி அது
மதுரக் கவிராயரை வெற்றிகொண்ட
துடன், திருமலையான பட்டினமும்
மண்மேடாக வேண்டும் என்று
சபித்துச் சென்றார்

பெண்ணையாற்றின் கரையில்
அமைந்துள்ள திருவாமாதூர் எனும்
சிவதலத்தினமீது இரட்டைப் புல
வர்கள் ஒரு கலம்பகம் பாடினர்
அதிலுள்ள ஒரு பாடலில் ஆற்றின்
மேற்கரையில் கோயில் அமைந்திருப்
பதாகத் தவறாகப் பாடிவிட்டனர்
இப்பிழையை அரங்கேற்றத்தின்
போது பிறாசுடிக் காட்டினர் ‘எங்
கள் நாவுலுள்ள கலைமகள் பொய்
சொல்லாள்’ என்று கலைவாணி மீது
இருவரும் பழியைப் போடுகின்றனர்
அன்று இரவில் பெய்த கடுமமழை
யில் ஆறு திசைமாறி ஓடத் துவங்
கியது புலவர்களைக் காப்பாற்றும்
பொருட்டு ஆற்றின் திசையையே
மாற்றிய கலைமகளின் கருணையை என்
னென்பது

இராமசரிதரமானஸில் துளசி
தாசர் கூனியை (மந்திரையை) சரஸ்
வதியின் அவதாரமாகக் கருதுகிறார்
இராமாயணம் எனும் இலக்கியம்
தோன்றும் பொருட்டு மந்தரைவடிவி
லிருந்த சரஸ்வதியே வழிவகுத்
தாளாம்

ஆலயங்களில் சரஸ்வதி

நானமுகனுக்குத் தனியாக ஆலயம்
இருப்பது அரிது மும்மூர்த்திகளுள்
ஒருவரான போதிலும் அவரை முழு
முதற்கடவுளாகக் கொண்ட சமய
மும் இல்லை இருப்பினும் அவரது
சக்தியான சரஸ்வதி சைவ, வைணவ
பேதங்களைக் கடந்து நிற்கிறாள் சிவ,
வைணவ ஆலயங்களில் கலைமகளின்

திருவுருவங்கள் அமைந்துள்ளன ஆல
யங்களில் நானமுகனுக்கு வலது புறத்
திலும், சபத மாதாக்களின் வரிசையில்
ஆரூபவதாகவும் சரஸ்வதிக்கு இட
முண்டு தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள
கூத்தனூரில் சரஸ்வதிகளான தனி
ஆலயம் ஒன்று உள்ளது இங்கு
எழுந்தருளியுள்ள தேவியை ஓட்டக்
கூத்தா வழிபட்டுள்ளார் அங்கு
சரஸ்வதி பூஜையன்று அம்மனின்
ஸ்ரீபாதம் வெளிமண்டபம் வரை நீண்
டிருக்குமாறு அலங்கரிக்கப்படும்
அன்று மக்களே இததிருவடிகளுக்கு
மலரால் அர்ச்சனை செய்யலாம்

தஞ்சை, கங்கை கொண்ட சோழ
புரம் ஆகிய ஊர்களிலுள்ள பிரகதீஸ்
வரா கோயில்களிலும், தில்லை சிற
றம்பலவன் ஆலயத்திலும் உள்ள
சரஸ்வதியின் சிற்பங்கள் பெரும்
வன்படி மிக்கன எல்லோரா குகை
யில் சத்தியதாண்டவ காலத்தில்
நடனமாடும் ஈசனுக்கு அருகே வீணை
வாசிக்கும் கோலத்திலுள்ள கலை
மக்களைக் காணலாம்

சரஸ்வதிகும் காஞ்சி நகருக்கும்
உள்ள தொடர்பு

வட நாட்டிலுள்ள காஷ்மீர் மண்
டலத்தைப் போலவே காஞ்சி மாநகரி
லும் கலவிச் செல்வம் நிறைந்து
விளங்குகிறது காஞ்சியில் பலகலை
கழகமும், பண்டிதர்களும் பலவா
காலம் முதலே உண்டு இதனால்
தட்சிண காஷ்மீரம் என இவ்வூரை
அழைப்பார் இந்நகரில் ஊமையாக
இருந்த ‘முகா’, சரஸ்வதி கட்டாட்சம்
பெற்று மகாகவியானார் காமாட்சி
யம்மன் கோயிலில் எட்டு கரங்களு
டன் கூடிய பரமசௌந்தரியான சரஸ்
வதியின் சந்நிதியைக் காணலாம்
ஆதி ஆசாரியாள் சகலகலைகளிலும்
தமக்குள்ள ஞானத்தை இவ்வூரில்
வெளிப்படுத்தி ஸாவகளு பீடம் ஏறி
ஞர். இங்குள்ள காமகோடி மடத்
திறகுச் சாரதா பீடம் என்று பெயர்
உண்டு இவையே சரஸ்வதிக்கும்,
காஞ்சி நகருக்கும் உள்ள தொடர்பு

களாகும் முக பஞ்சசதியின் ஆரய
சதக் சுலோகம் காமாட்சியை சரஸ்
வதியாகவே பாவிக்கிறது

சரஸ்வதி பூஜை

புரட்டாசி மாதம் நடைபெறும்
நவராததிரி பண்டிகையின் இறுதி
மூன்று நாட்களும், கலவி, 3-ல் ஆகிய
வற்றின் தெய்வமான சரஸ்வதிக்கே
உரியன இப்பண்டிகை சரத் காலத்
தில் வருவதால் இதனைச் சாரதா நவ
ராததிரி என்று குறிப்பிடுவர் மூல
நட்சத்திரத்தன்று புத்தகங்களில்
சரஸ்வதி தேவியை ஆவாகனம்
செய்து, புராட நட்சத்திரத்தன்று
விட்சட பூசை நடத்துவது வழக்கம்
உத்திராடம் அல்லது நவமியில் பனி
கொடுத்தது வழிபட்ட பின், திரு
வோணம் அல்லது தசமியில் விசர்
ஜனம் செய்ய வேண்டும் என்பது விதி
நவராததிரியின் இறுதியில் விஜய
தசமியன்று சிறு குழந்தைகளுக்கு
முதல் முறையாக எழுத்தறிவைப்
புகட்ட ஆரம்பிப்பதும் வழக்கம்

சரஸ்வதியும் தட்சிணமூர்த்தியும்

சரஸ்வதி தட்சிணமூர்த்தி ஆகிய
இருவருமே பரம ஞானிகளாகையால்
ஜடமாலே, ஏட்டுச்சுவடி ஆகிய இரண்
டையும் ஏந்தியுள்ளனர் இருவரும்
பிறருக்கு ஞானத்தை அளிக்கவல்ல
வித்யாதேவதைகள் தூயமை,
அமைதி ஆகிய உயர் குணங்களை
யுணர்த்தும் வண்ணம் ஜடாமகுடம்,
ஸப்டிகமாலே, சந்திரக் கலை ஆகிய
மூன்றையும் இருவரும் ஏந்தியுள்
ளனர் ஆசை அழிந்தால் ஞானம்
பிறக்கும், ஆசைகள் பஸம் ஆவதை
யுணர்த்தும் நெற்றிக்கண் இருவருக்
குமே உண்டு

கலைமகளும், பிற மதங்களும்

கலைமகளை கிரேக்கர்கள் அதினை
என்றும், உரோமானியர்கள் மினாவா
என்றும் போற்றி வந்தனர் பௌத்
தாக்களின் தந்திர நூல்கள் மூன்று
முகங்களும், ஆறு கரங்களுடன் கூடிய
இததேவியை ‘மஞ்ஜுஸ்ரீ’ என்று

குறிப்பிடுகின்றன இவர்கள் பூசிக்
கும் சரஸ்வதி மூாததங்கள் மகா
சரஸ்வதி, வஜ்ர வீணை சரஸ்வதி,
வஜ்ரசாரதா சரஸ்வதி, ஆயா சரஸ்
வதி என நான்கு வகைப்படும்
ஜைனர்களும், சரஸ்வதியைப்
போற்றியுள்ளனர் சமண மதத்தின்
சிந்தை காவியமான சீவகசிந்தாமணி
யில் 'நாமகள் இலம்பகம்' எனும் ஒரு
பகுதியைத் திருத்தக்க தேவா இயற்றி
யுள்ளார் சிலப்பதிகாரத்தில் குறிப்
பிடப்பட்டுள்ள 'யாவரும் ஏந்தும்
இருங்கலை நியமத்து தேவி சிந்தா
விளக்கு' சரஸ்வதியேயாகும் என்று
கருதுவா மணிமேகலையில் சிந்தா
தேவி, நந்தா விளக்கு, நாமிசைப்
பாவை, வாணோ தலைவி, மணனோ
தலைவி என்றெல்லாம் சரஸ்வதிதேவி
குறிப்பிடப்படுகிறார் சரஸ்வதியின்
ஆலயத்தை அந்த நூல் 'கலை நியமம்'
என்று குறிப்பிடுகிறதாம்

கலைமகள் துதி

கலைமகளின் புகழைப்பாடும் ஸலோ
கங்களும், துதிப்பாடல்களும், தமிழ்,
வடமொழி மற்றும் பிற மொழிகளி
லும் அதிக அளவில் இயற்றப்
பட்டுள்ளன

வடமொழி (சரஸ்வதி கவசம் எனப்படும்
சரஸ்வதி அஷ்டாக்ஷரி)

இதனை நாராயணன் வால்மீகி முனி
வருக்கு உபதேசித்ததாகவும், அதனை
பிருகு, கக்கிரா, சுவாயம்புவமனு,
பிரஹஸ்திபதி மற்றும் எண்ணற்ற
ரிஷிகளும், நானமுகன், ருத்திரன் சூரி
யன் ஆகிய மூவரும் கற்றதாக தேவி
பாகவதம் செபபுகிறது உடலிலுள்ள
அனைத்து உறுப்புகளையும் காதது
அருளுமாறு சரஸ்வதியைப் பிராரத்
திகும் இக்கவசத்தை முறையோடு
உருசெய்ததால் அனைத்து நன்மை
களும் கிட்டும

கலைமகள் துதி

சாபத்தால் தான் இழந்த கலை
களைத் திரும்ப அளிக்குமாறு யாரு
வலகியர் கலைமகளை வேண்டி இததுதி

திருவடி தொழ இருகரம் ஒருசேரும்

சின்னச் சின்ன மலரெடுத்தது
வண்ண மாலை தான்தொடுத்தது
எண்ணம் கண்ணன் மேலவிடுத்தது
பண்ணிசைப் பாமாலை கோதைதொடுத்ததாள்.

துளசியின் அடியில் தோன்றியவள்
துளபமணி மாபனை எண்ணியவள்
தளிர்நடை பருவ காலம்தில்
துளிர்விட்ட காதல் கண்ணன்மீதில்

தனனே டொத்த சிறுமியரும்
இன்பமுற இணைத்த ஈகைத்திறம்
மன்னுயிர் யாவிற்கும் வழிகாட்டும்
அன்பினைப் பகிர்நதிட எழிலூட்டும்

மாகழி நோன்பின் மகத்துவந்தான்
பாாதனில் பரவிடச் செய்தவள்தான்
சோற்றை கோயிந்தன் பெயரினைத்தான்
தோந்தனள் உலகு இன்புறத்தான்

அரங்கனை அனுதினம் ஆராதித்தாள்
அரங்கனின் மாலையை அணிநிட்டாளாள்
உரங்கொள் பகதிகுச்ச சான்றானாள்
பரம்பொருள் திருவருள் தானபெற்றாள்
பெண்ணுரிமை பூசைக்கும் உரித்தாகும்
எண்ணத்து உயாவையே இறையேற்கும்
பெண்ணின் பெருமையும் மண்ணிலுறும்
உண்மையை உணர்த்திய பெண்ணாகும்

வேதங்கள் தந்திட்ட நெறி முறைகள்
போதித்தான் கண்ணன் கீதைநெறியால்
கோதையும் குறித்தாள் திருப்பாவையில்
பாதையும் வகுத்தாள் பண்ணிசையில்

திருவிலலி புத்தூரில் அவதாரம்
திருக்கோதை தந்தாள் வேதசாரம்
திருவருள் நிறைக்கும் நெறிகூறும்
திருவடிதொழ இருகரம் ஒருசேரும்

பரமக்குடி வெ சுந்தரம்

யைப் பாடினா 'பிரமம் விடிவினள், களை நீக்கும் சித்தாந்த வடிவினள்,
அநாதியான பரஞ்சோதி வடிவினள், தேவர்களாலும் அசுரர்களாலும்
சகல வித்தைகளுக்கும் அதிதேவதை, போற்றப்படுபவள், முமழாத்திகளா
வியாக்கியான ரூபியாக, விளக்கத் துளும் போற்றப்படுபவள்,' இதுவே
தின விளக்கமாகத் திகழ்பவா, சரஸ்வதியின் பெருமைகளாகும்
சதுர்ஷஷ்டி கலா ரூபினி, சந்தேகங் ஆயிரம் முகத்தானும், ஐந்து முகத்

தானும், நானமுகனும் துதிகக இய
லாத உனனை இசுரிறியேன எவவாறு
தோத்திரம் செயது பூசிப்பேன என
யாகஞவலகியா கூறுகிறா

தசஸலோகி

சரஸவதி ரகஸயோபநிஷத்திலுள்ள
தசஸலோகி எனப்படும் சுலோகங்களை
ஆசவயாயன முனிவா இயற்றியுள்
ளார வேதங்களின் சிரஸஸுகளான
உபநிடங்களில் கூறப்பட்ட உணமை
களைத் தனி வடிவாகக் கொண்டவன்,
வேதங்களில் புகழ்ப்படும் பிரமம்
சகதி, எழுதது சொல், வாககியம்
ஆகியவற்றை ரூபமாகக் கொண்ட
ஆகி அந்தமும் அற்றவன், தேவா
களுக்கும் இயங்கும் சகதியாகவும்,
வாகத் வடிவமாகவும் வீற்றிருப்
பவன், அனைத்து தேவதா ரூபங்களில்
குடியிருப்பவன், சாவ வியாபக சகதி
யுடையவன், பகதாக்களின் விருப்பங்
களை நிறைவேற்றும் காமதேனுவாக
விளங்குபவன், பரபிரமம் வடிவு
கொண்ட இரண்டற்ற பொருள்
இததகைய சிறப்புகளையுடைய சரஸ்
வதி எனனைப் பாதுகாதது இரட்சிக
கடடும்' இவை தவிர சரஸ்வதி
துவாதச நாம தோத்திரம், ஜய ஜய
தேவி பாலயமாம், சரஸ்வதி அஷ்ட
கம், சரஸ்வதி அஷ்டோத்திர சத
நாமஸ்தோத்திரம், சரஸ்வதி ஸகஸர
நாம ஸ்தோத்திரம், சரஸ்வதி
ஸஹஸர நாமாவளி, அகத்தியரின்
சரஸ்வதி ஸ்தோத்திரம் ஆகிய தோத்
திரத் தொகுதிகள் சரஸ்வதியின் புக
ழைப் போற்றுகின்றன ஸௌந்தாய
லஹரியிலும், காளிதாசரின் காலியங்
களிலும் சரஸ்வதியின் பெருமை
பேசப்படுகின்றது

தமிழ்=குமரகுருபரரின் சகலகலாவல்லி
மாலி

குமரகுருபரா காகி மாநகருக்கு
சென்றபோது அங்குள்ள பாதுஷா
விடம் பேச விரும்பினா அவருக்கோ
ஹிந்துஸ்தானி தெரியாது பாதுஷா
வுடன் உரையாட அருளுமாறு சரஸ்

வதியைத் துதித்து சகலகலாவல்லி
மாலையை அவா எழுதினாராம் கலை
மகள் அருளால் பாதுஷாவுடன்
இந்துஸ்தானியில் உரையாடினார்
இவரது புலமையைக் கண்டு வியந்த
பாதுஷா காகி மாநகரில் ஒரு மடந்
தைக் குமரகுருபரருக்கு அளித்தாரா
'நானமுகனா பெரிதும் விருமப்பட்டு
கின்றவன், தாமரையில் அமரும்
பசும்பொற்கொடி நுண்ணறிவு மிக்க
புலவர்கள் கவியாகிய மழை பொழி
யக் கண்டு மகிழும் கலாப் மயில், வட
மொழியான கடலையும், தமிழாகிய
செல்வத்தையும் அடியார நாவில்
வீற்றிருந்து காப்பவன், வாய்மொழி
யாக உள்ள வடமொழி வேதங்களி
லும், ஐமபூதங்களிலும், அனபா
களின் இதயம் ஆகியவற்றிலும் இருப்
பவன், வெள்ளை அன்னம் பாலையும்
நீரையும் பிரித்து அருந்துவதுபோல
சிறந்த கவிதைகளை உணர்ந்து நுசா
கின்றவன், பொருட்செல்வம் போல
அழியாமல் நிலைத்து நிற்கும் அறிவுச்
செல்வத்திற்கு உரியவன், அழகிய
நடையைப் பழகும் திருவடித்
தாமரைகளை உடையவன்' இததகைய
உயாந்த குணங்களையுடைய கலை
வாணியிடம் கல்விச் செல்வத்தை
அளிக் குமாறு குமரகுருபரா வேண்டு
கிறா

“மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
மேற்பட்ட மன்னரும் என
பண்கண்ட அளவில் பணியச் செய்
வாய்' படைப்போன முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம் பலகோடி
உண்டேனும் விளம்பில் உன்போல
கண்கண்ட தெய்வம் உளதோ? சகல
கலா வல்லியே'

கம்பா அருளிய சரஸ்வதி அநதாதி

கவிச்சக்கரவாததி கம்பா இயற்
றிய சரஸ்வதி அநதாதி என்ற நூலில்
கலைமகளின் திருவுருவச் சிறப்பு அங்
கங்களின் அழகு, பெருமைமிக்க
குணங்கள், அருளும் தன்மை ஆகி
யவை சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன கலை

மகளை வழிபடுபவர்கள் அடைகின்ற
நலன்களையும், மெய்ப்பாடுகளையும்
ஒரு பாடல் விளக்குகிறது

‘இலங்கும் திருமுகம் மெய்யிற்புளகம்
எழும், கண்கள் நீர்
மலங்கும், பழுதற்ற வாக்கும் பலிக்
கும், மனம்மிகவே
துலங்கும், முறுவல் செய்க களிகூரும்
சுழல் புனல்போல
கலங்கும் பொழுது தெளியும், சொல்
மானைக் கருதினாகக்கே'

மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதி
யாரின் பாடல்களிலும் கலைவாணி
யின் புகழ் போற்றப்படுகிறது

நானமறைகளே சரஸ்வதியின் கரங்
கள் எண்ணும், எழுத்தும் அவளது
கண்கள் இசையும் இலக்கியமும் அவ
ளது தனங்கள், புராண, இதிகாசங்
கள் அவளது திருவடிகள், ஓம் காரமே
கரங்களில் யாழ் உருவில உள்ளது,
எழுத்தாகவும், மொழியாகவும், கலை
களாகவும், அறிவாகவும், நினைவாக
வும் விளங்கும் சரஸ்வதியின் அருள்
ஏட்டுப் படிப்புகு மட்டுமின்றி,
உழவு, நெசவு போன்ற தொழில்
களுக்கும் தேவை சரஸ்வதியினையே
யின் கட்டாட்சத்தை நாடி நாமும் வழி
படுவோம்

நாடிப்புலங்கள் உழுவார கரமும் நய
உரைகள்
தேடிக் கொழிகும் கவிவாணா
நாவுமசெழுங்கருணை
ஓடிப் பருகும் அறிவாளா நெஞ்சம்
உவந்து நடம்
ஆடிக் களிக்கும் மயிலே உன்பாதம்
அடைக்கலமே'

(கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை)

நமக்குள் பஞ்சபூதங்கள்

பஞ்ச பூதங்கள் எனப்படு பிருதிவி, அபபு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் எனப்பன வாகும் பிருதிவியினால் எலும்பு, மாம சம், தோல், நரம்பு, ரோமமும், அபபு விலை எச்சில் முததிரம், வியாவை, உதிரம், சுக்கிலமும் தேயுவினால் பசி, தாகம், நித்திரை, சோம்பல், சங்கம் மும், வாயுவினால் கிடத்தல், நடத் தல், இருத்தல், ஓடல், நடுங்கலும், ஆகாயத்தினால் ராகம், துவேசம், பீதி, நாணம், மோகமும் ஏற்படு கின்றன

மேலும் இவற்றில் அகங்காரம், பிராண வாயு, கிராணேந்தரியம், கா தம், குதம் இவை பிருதிவியினமிச மாகும் சித்தம், அபான வாயு, கிருவை, ரசம், குயம் இவை அபபு வின தன்மை புத்தி உதான வாயு,

அருளநிதி செ. கி. சுந்தரராஜன்,
செவந்தாமபட்டி

நேத்திரம், ரூபம், பாதம் இவை தேயு வின அமைப்பு மனம், வியானவாயு, தொக்கு, ஸபரிசம், பாணா, இவை வாயுவினமிசம், உளளமாகியஞானம், சமானன, சுரேந்திரம், சபதம், வாகுக்கு இவை ஆகாயத்தின அமைப்பாகும்

இவற்றின் தனிக குணங்கள் அறியும் போது

“பூநிலாய வைநதுமாய புணறகணிற்ற
நானகுமாயத

திநிலாதி மூனறுமாயச சிறந்த
காலிரணடுமாய

மீநிலாதி ஓனறுமாய”

என்ற விபரத்தின்படி ஆகாயம் சப தத்தையும், வாயு சபதம், ஸபரிசம், தேயு சபதம், ஸபரிசம், ரூபம், அபபு சபதம், ஸபரிசம், ரூபம், ரசம், பிருதிவி சபதம், ஸபரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் என அமைந்துள்ளது

இதில் சபதம் அட்சரசபதம், அநட்சரசபதம் என இரு வகைப் படும இவை செரி வழியே திக் கென்ற தேவதை மூலம் அறிவது சுரோத்திர ஞானமாகும் ஸபரிசம் சீதம், வெப்பம், சீதவெப்பம், மிருது. கடினம் இவை வாயுமூலம் அறிவதை தவிகஞானம் எனபா ரூபம், சபத வாணம், பல கோணத்தி பேதங்கள் இவை சூரியனால் கண வழியே அறி வதை சடசு ஞானம் எனபா அறு சுவைகளை வருணன மூலம் நாவினால் அறிவதை கிடுவைஞானம் எனபா கந்தவகை அஸவனி தேவகை மூலம் முக்குவழி அறிவதை கிராணஞானம் எனபா

இவையன்றி காமேந்திரியங்கள் ஐந்து ஆகும் அவை வாகு, பாதம், பாணி, வாயு, உபஸ்தம் எனப்பன பல, நாகு, இதழ், உச்சி, அன்னம் ஆகிய இடங்களில் அக்கினி மூலம் உச்சரிப்பது வாகு ஆகும் நடத்தல்,

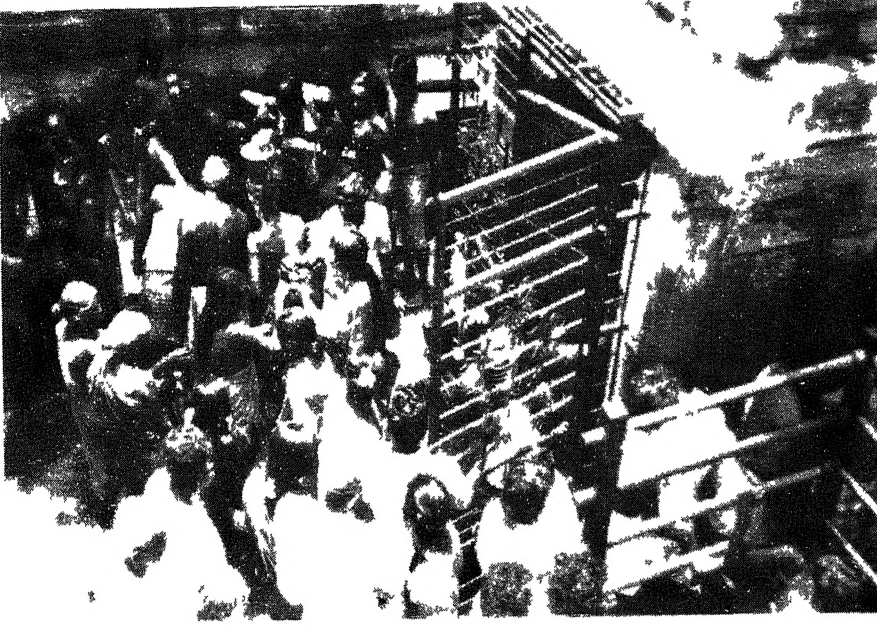
ஓடல் ஆடல் இவை குபேரனமூலம் செயல்படுவது பாதம் கொடுத்தல், வாங்குதல், அடித்தல், பிடித்தல், இந்திரன மூலம் செய்வது பாணி குத்ததில் மிருதுயுதேவன மூலம் மல விசாச்சுனதிகளைச் செய்வது வாயுரு விங்க, யோனிகள் மூலம் பிரஜாபதி யால் சுக்கிலம், சுரோனிதம், முததிரம் ஆகிய விசாச்சுனதிகளைச் செய வது உபஸ்தமாகும்

பிராணாதி வாயுக்கள் பிராணன, அபானன, விதானன, உதானன, சமானன என ஐந்து வகை ஆகும் உந்தியை இடமாகக் கொண்டு, விஷிஸ்டாதேவதை சுவாசங்கள் மூலம் உடலைக் காப்பது பிராண வாயு இது வாயு அமசம் கண்டம் முதல் குயம் வரை விஸவகாந்தா அதிபா மூலம் பசி, தாகம் ஏற்படுத்தி அன்னப்பதிகளை ஜீரணிப்பது அபான வாயு இது அக்கினி அமசம் சரீரம் முழுவதும் வியாபித்து விஸவயோனி

சந்தாதாரர்களுக்கு...

30-11-88—ஆமதேதியுடன் முடிவடையும் ஸபதகிரி சந்தாதாரா களின் எண்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன சந்தாவைப் புதுப்பித் துக்கொள்ளும்போது, தங்கள் சந்தா எண்களைக் கண்டிப்பாகக் குறிப் பிடவும் ஆங்கிலத்தில் கடித்த தொடாபு கொள்ளவும்

48 52A 64 67 98 117 119 121 123 124 209 248 249
345 408 418 419 422 423 425 429 430 431 433 437 438
577 582 837 844 845 846 847 849 858 869 2086 2087 2093
2108 2109 2114 2129 2130 2131 2134 2135 2139 2140
2143 2144 2150 2151 2158 2163 2164 2165 2167 2177
2183 2186 2189 2193 2196 2198 2202 2204 2205 2209 2214
2218 2221 2222 2226 2228 2229 2232 2236 2277 3582
3583 3584 3586 முதல் 3595 3597 முதல் 3623 3625 முதல்
3630 3632 முதல் 3640 3642 முதல் 3648

மலைமேல் குளியல்

மதுரைப் பழமுத்திரசோலை மலைமேல் ஸ்ரீதூதா பரமேஸ்வரி ஆலயம் உள்ளது இந்த மலைமேல் அதிசயமான முறையில் ஊற்றுத் தண்ணீர் பெருகி வருகிறது அந்தப் புனித ஸநான கட்டடத்தில் பகதார்கள முட்டி மோதிக் கொண்டு ஆனந்தக் குளியல் நடத்துகின்றனர்.

தகவல் பி கலாநிதி-பாபநாசம்

அதிபதி மூலம் உடலில் பலம், நாம பூக்கம் தருவது விதான வாயு இது அப்புவின்மிசம் கண்டம் முதல் உடலில் பரவி உள்ளதை பிரமா மூலம் சாக்கிரத்தில் இந்திரியங்களை ஒழுங்கு படுத்தி சுழுபதியில் ஒடுகி வைத்து, மரண காலத்து அவைகளைப் பிரித்து, சோப்பது உதானன இது பிருதி வினமிசம் உந்தியில் தட்சன மூலம் உணவின சாரம் உடலில் பரவி ஊக்கம் தரச்செய்வது சமானவாயு இது ஆகாயத்தினம்சமாகும்

இவைகளுக்கு உதவ உபவாயுகள ஐந்து உள் அவை நாகன, கூாமன, கிருதரன, தேவத்ததன, தனஞ்சயன எனபன நாகன உடலில் ஆவரிப்பு வாந்தி உண்டு பண்ணும் கூாமன விககல், இமைத்தல் செயலையும், கிருதரன துமமல், இருமல், கொட்டாவி செயலையும், தேவத்ததன சிரித்தல், வசனித்தல் செயலையும், தனஞ்சயன மரணத்தினபின் இறுதியாக உடலை ஊத வைத்து நீங்கும் செயல்களையும் செயவிக்கும்

அந்தக்ரணம் நான்கு. மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம் மனம் கண்டத்தினகீழ் சந்திரன மூலம் படற கையுடன் புலன்கள் வழியே தொடர்பு கொள்ளும். புத்தி முகத்தில் பிரமமாமூலம் ரூப குணங்களை நிச்சயிக்கும் அகங்காரம் இருதயத்தை இடமாகி ருதரா மூலம் பிறப்பு இறப்பின் ஆதாரமான தன் முனைப்பைச் செயல்படுத்தும் சித்தம் நாயியை இடமாகி உபேந்திரன மூலம் மற்ற மூன்று நிலைகளையும் ஆய்ந்து நனமை, தீமை அறிந்து ஞான வழியைக் காட்டும்

நம் உடலில் எழுபத்திரண்டாயிரம் நாடி நரம்புகளிருப்பினும் அவைகளில் பத்து வகை முக்கியமானவை அவை சுழுமுனை, இடக்கலை, பிங்கலை, காந்தாரி, அதிதிரி, சிங்குவை, அலம்புடை, புருஷன், குரு, சங்கினி எனபனவாகும் சுழுமுனை மூலாதாரம் முதல் உச்சி வரை ஆறு ஆதாரங்களை இடமாகக் கொண்டது.

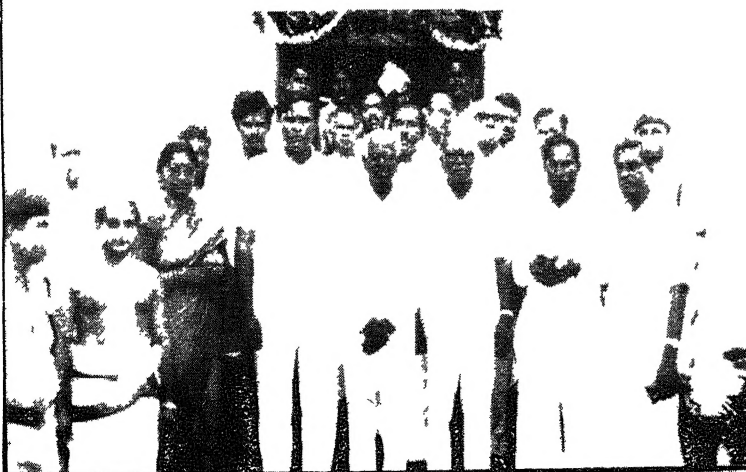
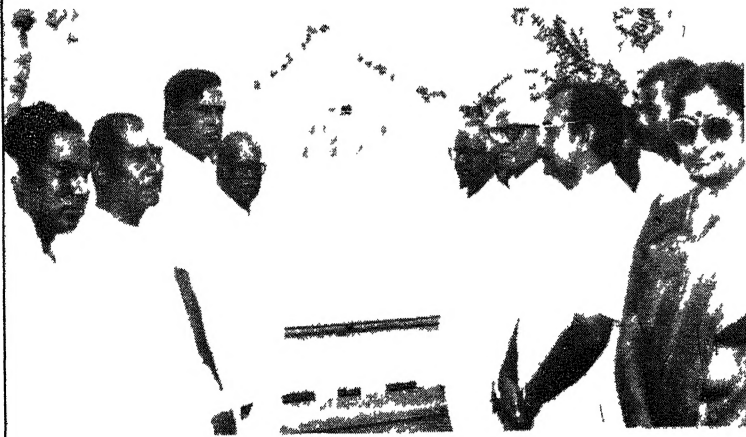
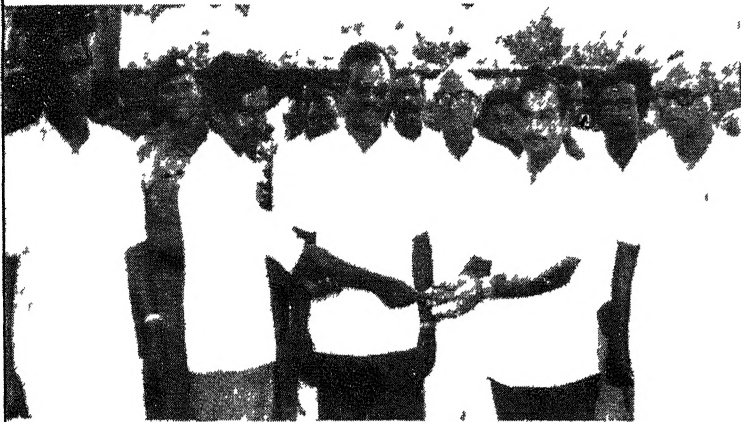
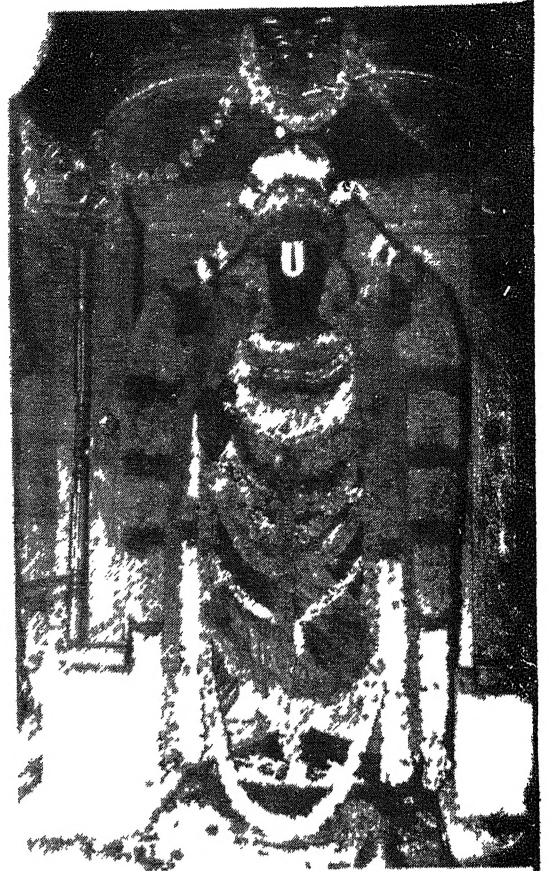
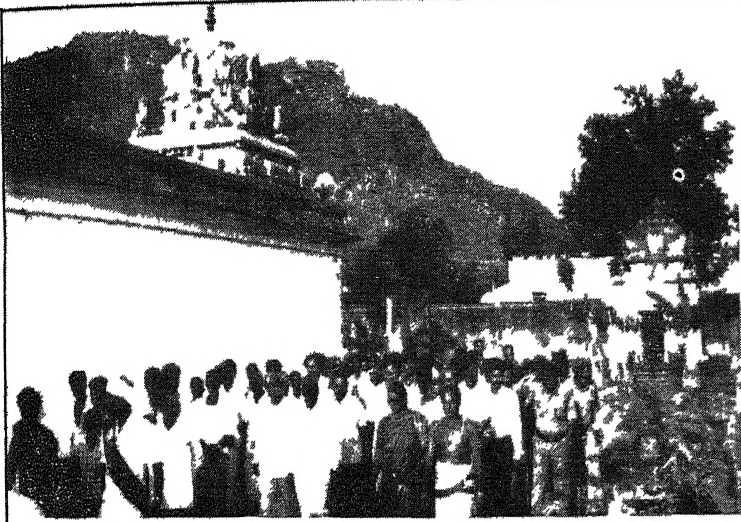
இடக்கலை, பிங்கலை இரண்டும் சுழுமுனையில் கத்திரிககோல போல பின்னி ஆறு ஆதாரங்கள் வழியே மேலே செலகிறது காந்தாரி நாபி முதல் ஏழு நாடிகள் வழியே கண்டம் வரை சென்று நிற்கும் சபத ஸவரம் இதன் வழியே அமைகிறது அதிதிரி, சிங்குவை இரண்டும் பத்து நாடிகள் மூலம் கண்களில் நிற்கும் அலம்புடை, புருஷன் இரண்டும் நூற்று இருபது நாடிகளாக செவி அளவில் நிற்கும் குரு நாடி முதல் குய்யம் வரை நிற்கும் சங்கினி உபஸத்தத் தைப்பற்றி நிற்கும்

குணங்கள் மூன்று அவை சதவம், ராஜசம், தாமசம் ஆகும் சதவம் நல் வழியில் ஆதமாவைச்செயல்படுத்தும் ராஜசம் பற்றுகள் அதிகமாகி ஆதம் உணாபைக் குறைக்கும் தாமசம் தீய வழியைநாடும், ஆனம் உணாவினை உண்டாக்காது

இஃதன்றி ஆணவம், காமம், மாயை என மூன்று மலங்கள் உள் இதன் தொடர்பாக சாக்கிரம், சொப்பனம், சுஷுப்தி என்ற அவஸ்தைகள் உடலில் உண்டு ஆணவம் தன் முனைப்பையும், காமம் குடும்பத்தை விரிவாக்குதலும், மாயை நல்லவை அல்லாதன செயலையும் விளைவிக்கும்

பஞ்ச கோசங்கள் நம் உடலில் உள்ளன எலும்பு, நரம்பு மேதை, சுக்கிலம், தகப்பன மூலமாகவும்; தோல மாமசம், ரத்தம் தாய் மூலமாகவும் ஏற்படுவது அன்னமயகோசம் தசவாயுவால் அமைவது பிராண மய கோசம் அந்தக்ரணங்களால் அமைவது மனோமயம் சங்கலப், விகலப் கூட்டமே விஞ்ஞானமய கோசம் நான்கு நிலையையும் கடந்த நிலை ஆனந்தமய கோசம் அல்லது அறிவின முழுமை இது தெய்வ நிலையாகும்

நம் நாட்டில் ஞானிகள், ஆழ்வார்கள கண்டவைகளில் சிலவே நாம் கொண்டோம் அவை வழியே நாமம் சென்று வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வாழ்வைக்கும் ஆற்றல் பெற்று உய்ய, இறையருள நல்வழி காட்டட்டும்

வருடச சந்தா ரு. 12

Regd No. H/TRP/12

